

မြန်မာ့ အောင်ဆန်း

ဆွံ့မဟုတ်

အရိုင်း

ထံက

အယဉ်

BURMESE
CLASSIC

ငင်ဘဦး

စုစည်းတင်ပြသည်။

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၁၀၀၈၂၀၅၁၁

မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၁၀၀၅၉၀၅၁၁

အုပ်ရေ - ၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး - ၄၀၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသည့်စုနှစ် - ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

မျက်နှာပုံဝါးစီ - ဂျယ်ရီမေ (အင်းစိန်)

အတွင်းဖလင် - A-7 Group (Asia Plaza)

ကွန်ပျူတာစာပီ - ဂျယ်ရီမေ(အင်းစိန်)

ထုတ်ဝေသူ - ဦးချစ်ညွန့် (၀၄၀၀၄)၊

ဇင်ရတနာစောစာပေ၊

၂၀၅က/၄-လမ်း၊ မြို့သစ်

(က+ခ)ရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်။

မျက်နှာပုံနှင့်အတွင်းပုံနှိပ် - ဦးအောင်မြင့်သိန်း (မြ-၀၆၃၆၄)

အင်ကြင်းမြိုင်ပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် - ၁၄၇၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊

ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၉၀

စင်ဘဦး

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း (သို့မဟုတ်)အစိုးရထံက အယဉ်/ စင်ဘဦး-ရန်ကုန်။
ဇင်ရတနာစောစာပေ၊ ၂၀၁၁။

၂၀၈-စာ ၊ ၁၀.၅x ၁၆.၅ စင်တီမီ

(၁) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း (သို့မဟုတ်)အစိုးရထံက အယဉ်

www.burmeseclassic.com

မာတိကာ

၁။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနာယူခဲ့ရတဲ့ ပခုက္ကူဆရာတော်ကြီး	၄
၂။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှော်မှန်းခဲ့တဲ့ အနာဂတ်သာသနာ ရည်မှန်းချက်	၆
၃။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ နိုင်ငံသယံဇာတများအပေါ်အမြင်	၁၀
၄။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမလိုလားတဲ့ မတရားအခွင့်အရေးယူမှု	၁၃
၅။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပြောတဲ့ ပြည်ထောင်စုပိတ်ဇာတ်	၁၆
၆။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ရှေ့ရေးကြိုတွက်တတ်မှု	၁၈
၇။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ဝေဖန်မှုခံနိုင်စွမ်းအား	၂၁
၈။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် ကြိုက်တဲ့အရိုင်း	၂၄
၉။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမကြိုက်တဲ့ အဆောင်အယောင်ပကာသန	၂၇
၁၀။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ကြိုတင်လေ့ကျင့်ထားမှု	၃၃
၁၁။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ စာပေပိတ်ဇာတ်	၃၆
၁၂။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ လူသားဆန်မှု	၄၂
၁၃။	ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ နိုင်ငံနဲ့လူမျိုးအပေါ်ယုံကြည်စိတ်	၄၄

- ၁၄။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ အမှားဝန်ခံပို့ဝန်မလေးတတ်မှု ၅၀
- ၁၅။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ နားလည်ခွင့်လွှတ်တတ်မှု ၅၃
- ၁၆။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ငယ်ဘဝနှလုံးသားရေးရာ ၅၇
- ၁၇။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ စောင့်ထိန်းနိုင်ခဲ့တဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား ၆၂
- ၁၈။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မလိုလားတဲ့မင်းမဲ့စရိုက် ၆၇
- ၁၉။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ သူတစ်ပါးအပေါ်
အခွင့်အရေးမယူတတ်မှု ၆၉
- ၂၀။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့
အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားပေါ်သဘောထား ၇၇
- ၂၁။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့
ဘဝယုံကြည်ချက်နဲ့ အတွေးအခေါ်အမြင်များ ၈၂
- ၂၂။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ မွေးရာပါဒီဇီ ၈၈
- ၂၃။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ငါ့ရဝတရားကြီးမားမှု ၉၁
- ၂၄။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့
လူချစ်လူခင်များတဲ့ အရည်အချင်းကောင်း ၉၄
- ၂၅။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအပေါ်
မြန်မာစာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးရဲ့အမြင် ၁၀၁
- ၂၆။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ မဟုတ်မခံစိတ်ဓာတ် ၁၀၆

- ၂၅။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ပိပိရိရိပီမလုပ်ဆောင်တတ်မှု ၁၀၉
- ၂၆။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကြိုတင်သတိပေးခဲ့တဲ့ 'ဂျပန်တ'များ ၁၁၄
- ၂၉။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ အမျက်ပြေစေတတ်မှုမိတ်တတ် ၁၁၆
- ၃၀။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပြောခဲ့တဲ့ လွတ်လပ်ရေးအရသာ ၁၂၀
- ၃၁။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလျှောက်ထားသတိပေးခဲ့တဲ့
နိုင်ငံရေးကလိမ်ကကျပ်နည်းလမ်း ၁၂၃
- ၃၂။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ စစ်မှန်သောသူရဲသတ္တိ ၁၂၅
- ၃၃။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ သိင်္ဂီရအမှုအကျင့် ၁၂၆
- ၃၄။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လိုလားတဲ့မျှတစွာစီးပွားရှာမှု ၁၃၂
- ၃၅။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း တင်ပြခဲ့တဲ့
စစ်မှန်သောတိုင်းရင်းသားစည်းလုံးရေးစကား ၁၃၆
- ၃၆။ ဗိုလ်ချုပ်တောင့်တတဲ့ ဆိုးတူကောင်းဘက်နေထိုင်စေလိုမှု ၁၃၉
- ၃၇။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရရှိခဲ့တဲ့
တိုင်းရင်းသားစစ်တပ်ရဲ့ ယုံကြည်မှု ၁၄၄
- ၃၈။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမျှော်မှန်းတဲ့
နိုင်ငံတကာနဲ့ ချစ်ကြည်ဆက်ဆံရေး ၁၄၇
- ၃၉။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်းညွှန်ခဲ့တဲ့
တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း စည်းလုံးညီညွတ်ရေး ၁၅၂

၄၀။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအလေးအနက်ပြုခဲ့တဲ့ စည်းလုံးညီညွတ်မှု	၁၅၆
၄၁။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ လွတ်လပ်ပြီး ပြန်ယူစီးပွားရေးအမြင်	၁၆၂
၄၂။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်မှုသဘောထား	၁၆၇
၄၃။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ပြောသလိုလုပ်မယ့် ကတိစကား	၁၇၀
၄၄။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ မိခင်အမေစုပြောစကား	၁၇၄
၄၅။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဇနီးဒေါ်ခင်ကြည်ရဲ့ ရင်နင့်အလွမ်းစကား	၁၇၇
၄၆။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလုပ်ကြံခံရမှုအပေါ် မဟတ္တမဝန္တီကြီးရဲ့အမြင်	၁၇၉
၄၇။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအပေါ် ရှုရီစေတနာရဲ့အမြင်	၁၈၁
၄၈။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလုပ်ကြံခံရမှုအပေါ် ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်အသိဗီဒီရဲ့အမြင်	၁၈၃
၄၉။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ၁၁၀ အစ ... ၁၁၀ အဆုံး	၁၉၀

အမှာစာ

(သို့မဟုတ်)

**‘ရွန်ခဲသူ’ တစ်ဦးနှင့်ပတ်သက်၍
‘စာပေနယ်မြေရွန်ခဲသူနှစ်ဦး’
မှတစ်ဆင့်**

-မိတ်ဆွေစာပေ စာတည်းအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး -

(၁)

ဤအမှာစာသည်ဤသို့ဤနယ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရပါလေ၏။

ဤအမှာစာရေးပေးသင့်သည်ထင်၍ ရေးပေးရန် ဆုံးဖြတ်မိချိန်တွင် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ အရေးကြီးသော ‘မေးခွန်း နှစ်ရပ်’ဖြင့် ပြန်လည်ဆန်းစစ်ကြည့်ခဲ့မိပါသည်။

၁။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုမိလိုက်လို့လား။

၂။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုအပြင်မှာ မြင်ဖူးလိုက်

လို့လား။

(၂)

မမိလိုက်ဘဲရှိပါ့မလား။ မမြင်ဖူးဘဲရှိပါ့မလား။

ဂျပန်ခေတ် (၁၉၄၂)တွင် ကျွန်တော့်အသက် ငါးနှစ်ရှိ
နေပြီ။

၁၉၄၅ ခုနှစ် မတ်လ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲရန်
ကျွန်တော့်ဦးလေး အိမ်မှလစ်ထွက်သွားကြချိန်တွင် ကျွန်တော်
အိမ်ဝအထိ လိုက်ပို့ခဲ့သည်။ တော်လှန်ရေးကြီးအပြီး မုတ်ဆိတ်
မွေး၊ နှုတ်မမ်းမွေး ဗရပျစ်နှင့် ကျွန်တော့်ဦးလေးနှင့် သူငယ်ချင်း
များ အိမ်ပြန်လာချိန်တွင် ကျွန်တော်အရင်ဆုံးမြင်၍ ပြေးကြို
နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်တော်တို့အိမ်တွင် 'ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်း' ဟူသော နာမည်တစ်လုံးသည် အိမ်သားတစ်ဦး
ပမာ တရင်းတနီး သံမိုစွဲ တည်မြဲနေခဲ့လေပြီ။

(၃)

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဦးဆောင်လျက် လွတ်လပ်ရေး
တိုက်ပွဲကြီး အပြင်းအထန်ဆင်နွှဲနေချိန်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
တရားပွဲများ ချိမ့်ချိမ့်သဲကျင်းပခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မြို့အနှံ့ နေရာ
တိုင်းသို့ အိမ်သားများနှင့်အတူ ထမင်းချိုင့်ဆွဲလျက် လိုက်ပါ
နားထောင်ခဲ့ရသည်။ အလယ်ပစ္စယ်၊ ကန်တိုမင်ပန်းခြံ၊

ဗန္ဓုလပန်းခြံသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း တရားဟောရာ နေရာများသို့ ပုစွန်တောင်တိုက်နယ် ပြည်သူ့ရဲဘော် ဘင်ခရာ တီးဝိုင်းနှင့် အကြိမ်ကြိမ် လိုက်ပါခဲ့ရသည်။ ပုစွန်တောင် ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားအတွင်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတရားပွဲ ကျင်းပ သည့်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို အနီးကပ်မြင်လို၍ သူငယ်ချင်းများနှင့် ဘုရားထောင့်နေရာတစ်နေရာ ဦးခဲ့ဖူးသည်။

တစ်နေ့ ကန်တိုမင်ပန်းခြံတရားပွဲတွင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းကို ဒုတိယအကြိမ် မနီးမဝေးမှ မြင်လိုက်ရသည်။ ရွှေဘုန်းပွင့်တရားပွဲတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ခြေဖျား ထောက်ကြည့်ခဲ့ရ၍ တစ်ဝက်တစ်ပိုင်းသာ မြင်ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ကန်တိုမင်ပန်းခြံ တရားပွဲတွင်မူ သံလျင်မြို့မှ ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ဝင် ဘကြီးဦးရွှေခိုင်၏ ပခုံးပေါ်မှ ကြည့်ခွင့် ရ၍ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရုပ်သွင်ကို ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မှတ်ရရ တွေ့လိုက်ရသည်။

(၄)

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၉)ရက်၊ စနေနေ့။

ထိုနေ့က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလုပ်ကြံခံရသည့်သတင်း ကြားလိုက်ရ၏။ ကစားနေရာမှ မိုးထဲလေထဲတွင် အိမ်သို့အပြေး အလွှား ပြန်ခဲ့ရသည်။ မှတ်မှတ်ရရ အိမ်သားများ အိမ်နီးချင်း

များ၊ ဧည့်သည်များနှင့်အတူ မိုးကြီးနှင့်အပြိုင် ငိုပွဲဆင်ခဲ့ရသည်။
ဗိုလ်ချုပ်တို့ကို သတ်သွားသူကို သွားသတ်မည့် လူငယ်တစ်စုကို
ဝိုင်းဆွဲတားနေကြသည့် မြင်ကွင်းကိုလည်း ယနေ့အထိ မမေ့နိုင်
သေးပါ။ ထိုနေ့က ကျွန်တော်တို့ နံနက်စာပင် စားမိခဲ့ကြပါ
လေစ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း နှင့် အာဇာနည်ကြီးများ၏ ထီးဖြူ
ကြီးများဆောင်းထားသည့် ရုပ်ကလာပ်များကို ယာယီထားရှိရာ
ဂျူဘလီဟော (ယခုတပ်မတော်ပြတိုက်နေရာ)သို့ အိမ်သားများ
နှင့်အတူ ဆယ်ကြိမ်ထက်မနည်းသွားရောက် အလေးပြုခဲ့ကြ
သည်။ မျက်ရည် အကြိမ်ကြိမ်ကျခဲ့မိသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ ရုပ်ကလာပ်များကို ဂျူဘလီ
ဟောမှ အာဇာနည်ကုန်းသို့ ပို့ဆောင်သည့်နေ့တွင် အာဇာနည်
ကုန်းနှင့်အနီးဆုံးလမ်းဘေးဝဲယာတစ်လျှောက် ရန်ကုန်တစ်မြို့
လုံး (အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ အပါအဝင်) ဗိုလ်ချုပ်ကို ချစ်ခင်
လေးစားခဲ့သူများဖြင့် ခြေချစရာမရှိအောင် စောင့်ကြိုနေကြ
သည်။ ထိုလူအုပ်ကြီးထဲတွင် ကျွန်တော်တို့ အိမ်သားများလည်း
နံနက်(၇:၀၀)နာရီလောက်ကစ၍ လာရောက်စောင့်ဆိုင်း
နေခဲ့ကြသည်။ ထီးဖြူကြီးများမိုးလျက် ကားတစ်စီးလျှင်
ရုပ်ကလာပ်တစ်ခုစီ တင်ဆောင်လာသော ကားတန်းကြီးက
တရွေ့ရွေ့ဖြတ်ကျော်သွားချိန်တွင် ငိုရှိုက်သံများ လွက်ပေါ်လာ

သည်။ အလေးပြုသူ၊ ထိုင်လျက်ရှိခိုးသူ၊ လက်ဝှေ့ရမ်းနှုတ်ဆက်
လိုက်ကြသူများကြားတွင် ကျွန်တော်တို့ အိမ်သားများလည်း
မျက်ရည်ရစ်ဝဲလျက်

(၅)

ကလောင်သစ်တစ်ဦးမဟုတ်သော ကျွန်တော့်ရေးဖော်
ရေးဖက်ကြီး 'ဇင်ဘဦး' က၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအကြောင်း
စာအုပ်တစ်အုပ်ပြုစုနေသည်ဟု ပြောလာသောအခါ 'မရေးပါ
နှင့်တော့ဗျာ'ဟု မပြောမိအောင် မနည်းချုပ်တည်းထားခဲ့ရသည်။
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအကြောင်းကို စာရေးဆရာအတော်
များများက စာအုပ်စာတမ်းများ ပလ္လံပျံ့နေအောင် ရေးခဲ့၊ ရေးဆဲ
ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ ဇင်ဘဦး၏ စာအုပ်မှာလည်း ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းအကြောင်း မည်းပြာပူဆိုး အတန်းအစားထဲက
ထွက်နိုင်မည် မဟုတ်ဟုလည်း ဗေထင်များစွာမကြီးမိခဲ့ပေ။

ပြောလျှင်ပြောသလို လုပ်တုတ်သည့် ဆရာဇင်ဘဦး
ကိုယ်တိုင် တစ်နေ့တွင်စာမူတစ်ထပ်ကြီးနှင့် ရောက်လာသော
အခါ မဖတ်ချင်၍မရ။ ဝတ်ကျေတန်းကျေသဘောဖြင့် 'ခပ်
ပေါ့ပေါ့ဖတ်ခဲ့မိသည်။ သို့ရာတွင် ဖတ်ရင်းဖတ်ရင်း ဆရာ
ဇင်ဘဦးသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအကြောင်းကို သမားရိုးကျ
အမြင်ဖြင့်မရေး။ ငါးပွက်ရာ ငါးစာမချ။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း

သုံးဆယ်ကျော်က ရန်ကုန်မြို့လယ် ယုနေရုံ (carlton) တွင် ပြသ
ခဲ့သော Fantastic voyage ဇာတ်ကားထဲမှ ဇာတ်ကောင်တစ်ဦး
ကဲ့သို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် စိတ်နေစိတ်ထား
ကို အတွင်းသို့ဝင်လျက် အနီးကပ်လေ့လာနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းထားပါ
ကလားဟု သဘောပေါက်မိတော့သည်။ ထိုမျှသာလော မဟုတ်
သေးချေ . . .

(၆)

ဤစာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍

‘ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း စိတ်နေစိတ်ထားကို ခေတ်
လူငယ်တွေ နားလည်သဘောပေါက်ဖို့ အဓိကရည်ရွယ်ရေး
ထားတာပါ’ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆိုလာသော သမိုင်းသုတေသီ
“ဆရာဇင်ဘဦး” ၏ ကောင်းမွန်သော ရည်ရွယ်ချက်-

“ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအကြောင်း ရှုထောင့်တစ်ခုက
ကြည့်မြင်ရေးသားထားတဲ့အတွက် ဒီခေတ်လူငယ်တွေ သဘော
ပေါက်စေဖို့ အတူယူ အားကျစေဖို့ စေတနာနဲ့ ရှုံးချင်ရှုံး၊ မြတ်ချင်
မြတ် ထုတ်ပေးမယ်ဗျာ” ဟုရဲရဲဝံ့ ပြောလာသော မိတ်ဆွေစာပေ
မှ ဆရာဦးမြသိန်း၏ ဖြောင့်မှန်သောစေတနာ-

ဤသို့သော . . .

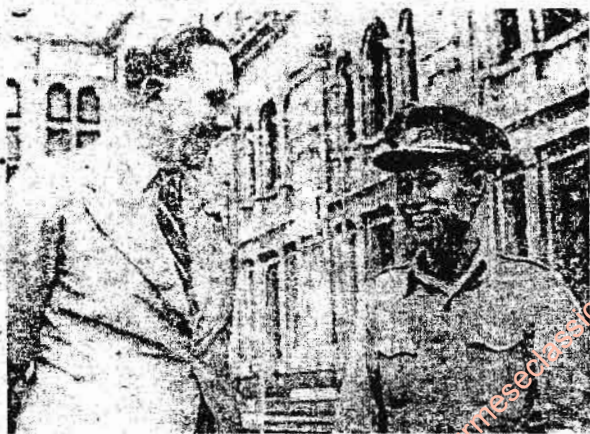
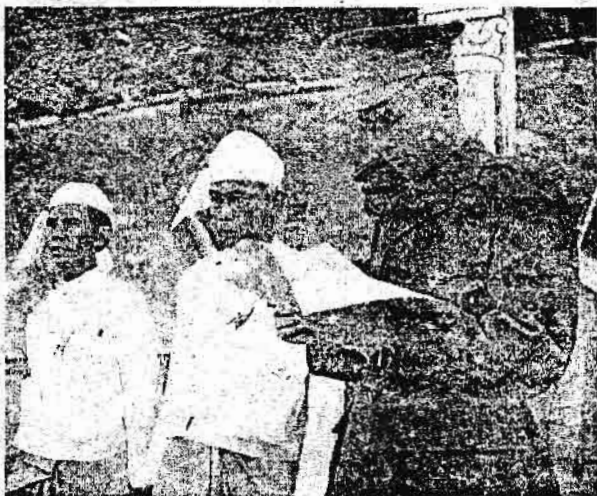
“စွန့်ခွဲသူ စာပေလောကသား” နှစ်ဦး၏ တောင်းမြတ်

သော ရည်ရွယ်ချက်နှင့်စေတနာ နှစ်ထွေပေါင်းစပ် လှုံ့ဆော်မှု
မှတစ်ဆင့် ဤစာအုပ်မျိုးကို နိုင်ငံတည်ဆောက်မည့် အနာဂတ်
လူငယ်များလက်သို့ အမြန်ဆုံးအရောက်ပို့သင့်သည်ဟု ယုံကြည်
သွားမိသည့်အလျောက် . . .

(၇)

ဤအမှာစာသည် ဤသို့ ဤနယ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရပါ
လေ၏။

မိတ်သွားသောစာအုပ်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး

တိုတောင်းလှသော ဘဝအတွင်း

မိုလ်ချွန်သည်

မောင်အောင်ဆန်းဘဝ၌လည်းကောင်း၊

ဆခင်အောင်ဆန်းဘဝ၌လည်းကောင်း၊

မိုလ်တေတေရွှေသည်ကောင်း၊

မိုလ်ချွန်အောင်ဆန်းဘဝ၌လည်းကောင်း၊

တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

ထို့ကြောင့်လည်း

လူပင်သေသော်လည်း အမည်မသေဘဲ

မြန်မာသမိုင်းတစ်လျှောက်လုံးတွင်

ဥဒါန်းတွင်လျက် ရှိနေပေဦးမည်။

မောင်ထင်

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသုခမိန်

နိုင်ငံရေး

အတွေးအခေါ်

အမြော်အမြင်ရှိသူ

မောင်အောင်ဆန်းအဖို့ ကား

လက်ရုံးအားကိုးဖြင့် သိမ်းပိုက်ထားသောနိုင်ငံကို

လက်ရုံးအားကိုးဖြင့်သာ လွတ်လပ်အောင်

ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု ပိုင်းဖြတ်ထားသည်။ ■

မောင်ထင်

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသုခပိန်မှ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနာယုခွဲတံ့ ပခုက္ကူဆရာတော်ဩဝါဒ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ပခုက္ကူ
ဆရာတော်ဘုရား အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အရှင်ပညာထံ၌ ဩဝါဒခံယူ
ခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုစဉ်က ဆရာတော်သည် ရန်ကုန်မြို့၊ ခြောက်ထပ်ကြီး
ဘုရားကြီးတိုက်၌ မဟာသံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးရှိလေသည်။

မဟာသံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးအပြီး 'ခေတ္တအနားယူနေ
တော်မူခိုက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ပခုက္ကူဆရာတော်ဘုရား
ထံသို့ဝင်၍ ပူးမြော်လေသည်။

ဆရာတော်ဘုရားအရှင်ပညာက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား
ကြည့်၍ ဤသို့မိန့်လေသည်။

“မောင်အောင်ဆန်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ဆိုလို့ တော်တော်ကြီးပလား
အောက်မေ့တယ်။ တယ်ပဲကြီးသေးပဲကိုး။ ကြတုန်းကြိုက်
ဆရာတော် ဩဝါဒ နည်းနည်းပေးပါမယ်”

www.burmeseclassic.com

“ဗိုလ်ချုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေးရပြီးရင် တို့သာသနာရေး ကိစ္စလည်း ပစ်ပထားနဲ့။ သာသနာတော်ကြီးရဲ့ အကြီးအကဲ ဆရာတော်များနဲ့တိုင်ပင်ပြီး သာသနာရေးကိစ္စတွေ လုပ်ရ လိမ့်မယ်လို့ စိတ်ကူးထည့်ထားပါလေ”

“ဒါ့အပြင် ‘သည်းခံ၊ နိုးကြား၊ သနား၊ ထကြွ၊ နိစ္စမသွေ ခွဲဝေ၊ ဂူတတ်၊ သူပြတ်တို့ဂုဏ်’ ဆိုတဲ့အတိုင်း အကြီးအကဲ တို့ရှိရမယ့် ဂုဏ်ချောက်ပါးအနက် အထူးသဖြင့် နိုးနိုး ကြားကြား သတိဝိရိယ သတိပြုရမယ်”

ဒါယကာကြီးဗိုလ်ချုပ်

“မြှောက်တိုင်းလည်း မမြှောက်နဲ့!”

“မမြှောက်ဘဲလည်း မနေရာ”

“ချောက်တိုင်းလည်း မကြောက်နဲ့”

“မကြောက်ဘဲလည်း မနေရာ”

ဆိုတဲ့ဩဝါဒ လေးချက်ကိုလည်း သတိပြုပါလေဟူ၍

မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရွှေမှန်းခွဲတဲ့ အနာဂတ်သာသနာ ရည်မှန်းချက်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ၂၇-ရက် (၁၃၀၈-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း၊ (၄)ရက်နေ့ ရန်ကုန်မြို့၊ မြို့တော်ဝန်ခန်းမ၌ ကျင်းပပြုလုပ်သော ပထမပြန်ဘွဲ့နှင်းသဘင် အခမ်းအနားတွင် ဤသို့လျှောက်ထားလေသည်။

ထိုစဉ်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် မြန်မာနိုင်ငံတော် အမှုဆောင်ဝန်ကြီးများအဖွဲ့၏ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌအနေဖြင့် သာသနာရေး ကိစ္စများနှင့်ပတ်သက်၍ သူ့အမြင်၊ သူ့အထင်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းတင်ပြလျှောက်ထားရာ၌

“ဒီနေ့ ဆုနှင်းသဘင်ကြီးမှာ လာရောက်စကားပြောရတာဟာ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့အတိုင်း ဝတ္တရားနဲ့လာရောက်ပြောရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်တဲ့ လူမှုနိယာမ ဘုရား၊ တရားကို အမြဲတမ်းရှိသေ့ကိုင်းရှိုင်းကြတယ်။ ယုံကြည်ကြတယ်လို့လည်း ယူဆမိပါတယ်”

“တပည့်တော်လည်း ငါးပါးသီလကို အမြဲဆိုသလို
စောင့်ထိန်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စစ်သားဖြစ်လို့ စစ်တိုက်
တဲ့အခါမှာတော့ ငါးပါးသီလကို မစောင့်ထိန်းနိုင်ခဲ့ပါဘူး”

“များသောအားဖြင့် လူတွေဟာ ဘုရား၊ တရားကို
ဆည်းကပ်ခြင်းမရှိဘဲ ဒုက္ခတွေ့ချိန်ကျမှ ဘုရား၊ တရားကို
ပိုပြီး သတိကြပါတယ်။ ဒီလိုပါပဲ။ နိုင်ငံရေးသမားများ
ဟာလည်း ရွေးကောက်ပွဲနီးလို့ လာပြီးကပ်တယ်ထင်မှာ
စိုးတဲ့အတွက် ခုမှပဲလာရခြင်းဖြစ်တယ်”

“ပထမပြန်စာမေးပွဲဟာ ရွေးမြန်မာမင်းတို့ လက်ထက်
ကစပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ သာသနာတော်မှာ အကြီးဆုံး
စာမေးပွဲဖြစ်တယ်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက် ရောက်တဲ့
အခါမှာလည်း ပထမပြန်စာမေးပွဲကို ကျင်းပပြုလုပ်တယ်။
ကျင်းပရတဲ့အကြောင်းက မင်းတို့ရဲ့ ပရိယာယ်အရ ကျင်းပ
ပေးခြင်းဖြစ်တယ်။ အုပ်ချုပ်တဲ့အခါမှာ ဘာသာရေးနဲ့
ပတ်သက်ပြီး အယူခွဲနေတာကိုသိလို့ ကျင်းပတာပဲ”

“ဥရောပတိုက်မှာ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်လောက်က
ဘာသာနဲ့ပတ်သက်ပြီး စစ်ပွဲကြီးဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဘာသာ
မတူတဲ့အတွက် တိုင်းပြည်တစ်ပြည်နဲ့တစ်ပြည် တိုက်ခိုက်

www.burmeseclassic.com

ကြတယ်။ နောက်ဆုံးကျတော့ သင်ခန်းစာတစ်ခုရသွားပြီး သာသာရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကိုယ့် ဆန္ဒအတိုင်း ကိုယ်ယုံကြည်ရာဘာသာကို ယူနိုင်တဲ့ ထုံးတမ်းတစ်ရပ် ဖြစ်လာတယ်”

“ဗုဒ္ဓဘာသာထဲမှာ လူတစ်ပိုင်းဖြစ်နေတာတွေကို တပည့် တော်တို့ မကြိုက်မနှစ်သက်ပါဘူး။ တပည့်တော်ဘုန်းကြီး လုပ်ဖို့ နှစ်ခါတောင် စိတ်ကူးခဲ့ပါသေးတယ်။ မအောင်မြင် ဘူး။ မအောင်မြင်တာလည်း ခပ်ကောင်းကောင်းပဲ။

မြန်မာပြည် မလွတ်လပ်သမျှ ကျွန်လူမျိုးဘဝနဲ့ ခိုတဲ့အခါမှာ ကျွန်သာသနာပဲ ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်နိုင်ငံဖြစ်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး သာသနာတော်ဟာ မကြီးပွားနိုင်ဘူး”

“ခေတ်ပြောင်းတဲ့အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လျှောက်ထား ပါရစေ။ ခေတ်ပြောင်းတဲ့အတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ပိုမို နားလည်အောင် ပါဠိဘာသာနဲ့ ထုတ်ဝေထားတဲ့ အဖိုးတန် ကျမ်းဂန်များကို မြန်မာစာနဲ့ ပြန်ဆိုရေးသား ပြောင်းလဲရရင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ဟာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အကြောင်း တွေ နားလည်လာလိမ့်မယ်။ ဥပမာ-ဩကာသလိုဟဲ့ ပုဒ်ရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို တချို့မသိကြဘူး”

“မြတ်စွာဘုရားသခင် ကျင့်ထုံးများကိုလည်း သာသနာတော် ကြီးပွားထွန်းကားအောင် သွယ်ဝိုက်တဲ့နည်းတိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆမိတယ်”

“နောက်ဆုံးတင်ပြလျှောက်ထားလိုတာက အခုအခါ ရွေးကောက်ပွဲနီးပြီး သာသနာကြီး ကြီးပွားတိုးတက်အောင် လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ စကားနဲ့ ဆွယ်တရားဖောပြောကြတဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်များကို သတိထားကြပါ။ တကယ်တမ်း လွတ်လပ်ရေးကို ဆောင်ရွက်တဲ့လူပုဂ္ဂိုလ်များကိုတော့ အားပေးချီးမြှောက်ကြပါ”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ နိုင်ငံသယံဇာတများအပေါ်အမြင်

အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် တိုင်းပြည်၏သယံဇာတများကိစ္စတွင် အထူးအလေးပေး မိန့်မှာ ခဲ့ဖူးပေသည်။ မိန့်ခွန်းထဲ၌ပင် ‘ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်သူများ၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် သုံးနိုင်သရွေ့’ ဟူသော စကားရပ်ကို အလေးအနက်ထား၍ ထည့်သွင်းပြောကြား ခဲ့သည်ကို သတိပြုမိသည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်ကောင်းစားရေး၊ ကိုယ်တို့ကောင်းစား ရေး၊ လိမ္မာစွယ်အပွားကောင်းစားရေး၊ ဆွေမျိုးကောင်းစားရေးစသည် တို့ကို ရှေးမရှုဘဲ တိုင်းပြည်နှင့် ပြည်သူပြည်သားကောင်းစားရေး အတွက်သာ ကြည့်ခဲ့၊ မြင်ခဲ့ ရှေ့ရှုခဲ့သည်ကို တွေ့ခဲ့ရပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် ပြည်တွင်းစီးပွားရေး ထူထောင်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းက တိုင်းပြည်ကို မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့ဖူးသည်။ ထို မိန့်ခွန်းမှာ ၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ မေလ၊ ၁၆-ရက်နေ့ကဖြစ်သည်။ မိန့်ခွန်းထဲ၌

“ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်တွင် သယံဇာတဖေါ်ကြွယ်၍ ယင်းသည်ပင် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၏ နေဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သုံးချင်သလို သုံးနိုင်သော ယင်းကဲ့သို့ ကြွယ်ဝသည့် တိုင်းပြည်နေရုံမပြီး ၎င်းကိုကျွန်ုပ်တို့ပြည်သူများ၏ အကျိုး စီးပွားအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် သုံးနိုင်သရွေ့ ဘဏ္ဍာရေးရှားပါးမှုကို ကျွန်ုပ်တို့ပူပင်စရာမလိုပေ” တူ၍ထည့်သွင်းမိန့်ကြားခဲ့၏။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ ‘တိုင်းပြည်၏ သယံဇာတများ’ ဆိုသည်မှာ ဖြေပေါ်မြေအောက်တွင်ရှိနေသော အဖိုးထိုက်တန်ဘဏ္ဍာရတနာ သိုက်ကြီးဖြစ်ပါသည်။ ထိုရတနာသိုက်ကြီးကား ဆန်ရေဝပါးများ၊ ရွှေ၊ ငွေကျောက်မျက်ရတနာများ တွင်းထွက်သတ္တုများနှင့် သစ်တောကြီးများဖြစ်ပေသည်။

ထိုသဘာဝရတနာသိုက်ကြီးများမှာ ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းသူ
ပြည်သားများ စားသုံး၊ သုံးစွဲမကုန်နိုင်အောင်ရှိနေကြောင်းကို
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ထောက်ပြခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ ၁-ရက်နေ့တွင်လည်း
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက စစ်ပြီးခေတ် သစ်လုပ်ငန်းအခြေအနေနှင့်
ပတ်သက်ပြီး မြန်မာပြည် အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်ကြီးများအသင်း၌

“သစ်ကို အစိုးရက နိုင်ငံခြားနှင့်ပြည်တွင်းသုံးအတွက်
လိုသလောက်ရအောင်နှင့် စစ်မဖြစ်မီက ရောင်းဝယ်ရေး
အခြေအနေသို့ ရောက်အောင် ကြိုးစားလျက်ရှိကြောင်း”
ဟု ဘွင်းဘွင်းရှင်းရှင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

ဖိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မလိုလားတဲ့

စောကားအခွင့်အရေးယူမှု

၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ၊ ၂၆-ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ ...
 နယ်ချဲ့ ဗြိတိသျှတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံကို ၎င်းတို့လက်အောက်ခံ
 ကျွန်ုပ်နိုင်ငံအဖြစ်သာထားလိုသည်။ ကျွန်ုပ်နိုင်ငံအဖြစ်ဆက်လက်ထား
 ရှိတာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ သယံဇာတများဖြစ်သော ဆန်စပါးများ၊
 ကျွန်းသစ်များ၊ ရေနံများ၊ သတ္တုပစ္စည်းများအား ၎င်းတို့ပိတ်ကြိုက်
 ထုတ်ယူ၍ အမြတ်ထုတ်ခေါင်းပုံဖြတ်နိုင်ရန်အလို့ငှာ စစ်ကြီးမပြီးခင်
 စာတည်းက 'စက္ကူဖြူ' စာတမ်းကို စီမံရေးဆွဲထားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

သို့သော် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီးတွင် မြန်မာတစ်မျိုး
 သားလုံးနီးကြားလျက်ရှိနေပေပြီ။ လူထုကြီးတစ်ရပ်လုံးက ဗိုလ်ချုပ်
 အောင်ဆန်းကို ထောက်ခံအားပေးနေကြပြီ။ လွတ်လပ်ရေးပေးရန်
 တစ်ခန့်တောင်းဆိုနေကြပြီ။ ကြွေးကြော်တောင်းဆိုနေကြသဖြင့်
 ထိုဆချိန်က ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် အာဏာရလေဘာပါတီခေါင်းဆောင်

များက အခြေအနေမှန်ကို သုံးသပ်လျက် ရန်ကုန်ရှိဗြိတိသျှ ဘုရင်ခံကို ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ ထိုညွှန်ကြားချက်၌ “အောင်ဆန်း ကိုအုပ်ချုပ်ရေးအာဏာပေးလိုက်တော့” ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က မြန်မာနိုင်ငံသည် လုံးဝလွတ်လပ်ရေးမရသေးပေ။ ဘုရင်ခံအုပ်ချုပ်နေဆဲပင်။ သို့ဖြစ်၍ အစိုးရအဖွဲ့ (ဝန်ကြီးအဖွဲ့ Cabinet) ဟုခေါ်သော ဘုရင်ခံ၏ အမှုဆောင်ကောင်စီဖြစ်သည်။ ထို့အဖွဲ့ထဲတွင် သဘာပတိက ဘုရင်ခံ၊ ဒုတိယသဘာပတိကား ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဝန်ကြီးအဖွဲ့ကို ဦးစီးကွပ်ကဲရသည်။

ဘုရင်ခံမှာမူ နာမည်ခံသက်သက် သဘာပတိဖြစ်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကမူ နိုင်ငံခြားရေး၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန များကိုပါ ကိုင်တွယ်ကွပ်ကဲရသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်အာဏာအပြည့်ကို ရရှိထားသည်။ ထိုသို့ကိုင်တွယ်ကွပ်ကဲလိုက်ရသောအခါ၌ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းသည် ရှေ့၌ဖြစ်လာမည့် အရေးတွေကို ကြိုတင် တွက်မိသည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရင်ခံအိမ်တော်မှ တာဝါလိန်းလမ်း (ယခု နတ်မောက်လမ်းသွယ်) နေအိမ်သို့ ရောက်ရောက်ချင်းပင် ဗိုလ်ချုပ်လှ ဘားခေါ်၍ ...

“ဟေ့ကောင်၊ ဒီနေ့ကစပြီး ငါဟာအစိုးရအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
 ဝန်ကြီးဖြစ်လာပြီ။ မင်းကလည်း ငါ့ရဲ့ပီအေ (အပါးတော်မြဲ
 အတွင်းဝန်)အဖြစ် တစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်း ပြန်တမ်း
 ထွက်လာလိမ့်မယ်။ အစိုးရအဖွဲ့အနေနဲ့ငါတို့မှာ အဆောင်
 အယောင် အခွင့်အရေးတွေလည်း ရလာလိမ့်မယ်။ ငါ
 အခုပြောနေတာကို မင်းမြဲမြဲ မှတ်ထားစမ်း။ အာဏာရတယ်
 ဆိုရင်ပဲ ငါတို့ကို ချဉ်းကပ်အကူအညီတောင်းတာတွေ
 လည်း လာလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ငါ့ရဲ့ဆွေမျိုးတွေ၊ ငါ့မိန်းမ
 ဘက်က အမျိုးတွေ၊ ပြီးတော့ မင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့အပေါင်း
 အသင်းတွေအားလုံး ဘယ်သူ့ကိုမှ မတရားအခွင့်အရေး
 မပေးရဘူး။ သူတို့အကူအညီတောင်းတာကို လုပ်မပေး
 ရဘူး။ မင်းတို့ငါတို့ကလည်း ဘယ်သူ့ဆီကမှ အကူအညီ
 မယူရဘူး။ အဲဒါအိမ်မှာ အားလုံးကိုပြောထားလိုက်။
 ငါအခုပြောတဲ့အတိုင်း မလိုက်နာရင် မင်းနဲ့ငါနဲ့အသိပဲ”
 ဟူ၍ညွှန်ကြားလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဆောင်ဆန်းပြောတဲ့ ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်

၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ၂၄-ရက်နေ့တွင် ပထမဦးဆုံး အကြိမ်၌ ရှမ်းစော်ဘွားများနှင့်တွေ့ဆုံသည့် ဆွေးနွေးပွဲတွင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းက အဖွင့်မိန့်ခွန်းပြောသည်။

ထိုစဉ်က ဝန်ကြီးချုပ်မစ္စတာအက်တလီသည် မြန်မာပြည် ဘုရင်ခံ၏ အမှုဆောင်ကောင်စီမှ မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့အား ဗြိတိသျှအစိုးရအဖွဲ့နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပို့ပိတ်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ရှမ်းပြည်နယ်အပါအဝင်တောင်တန်းဒေသရှိ တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံသည် ဗမာနှင့်ပူးပေါင်းကာ လွတ်လပ်ရေးကို အတူတကွယူနိုင်ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်ကြီးတို့၏ သဘောတူညီချက်လက်မှတ် များပါ တစ်ပါတည်းလန်ဒန်သို့ ယူရန်စည်းရုံးရေးဆင်းခဲ့ကြရသည်။

သူ့မိန့်ခွန်းထဲတွင်

“ကျွန်ုပ်တို့ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက် အင်တိုက် အားတိုက်ဆောင်ရွက်နေကြပါတယ်။ ကမ္ဘာခြေအနေ

ကိုလည်းကောင်း၊ ဗမာပြည်ရဲ့အခြေအနေကိုလည်းကောင်း ထောက်ဆပြီး ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးစခန်းမှာ နီးကပ် လျက်ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်လွတ်လပ် တဲ့အခါ ရှမ်းပြည်တာလည်း ဗမာပြည်နဲ့အတူ လွတ်လပ် စေလိုပါတယ်”

ဟုသဘောထားကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောသည်။

“ယခုလိုကျွန်တော်အကြံပေးတာကိုမှ သဘောမတူဘဲ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်မှာ နေချင်သေးတယ်။ သူတို့ပြု သမျှပဲ ခံချင်သေးတယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သဘော အတိုင်းပဲ။ သို့သော် နောင်ကို ကျွန်တော်တို့ကို အဆိုးမဆို ပါနဲ့။ ကျွန်တော်တို့က နယ်ချဲ့သမားများကို အပြင်း အထန် ချရတော့မှာဖြစ်လို့ နယ်ချဲ့သမားနဲ့ပူးနေတဲ့ လူများကိုလည်း ချရမှာပဲ”

ဟု မထောက်မညွှာဘဲ ပြောဆိုခဲ့ရသည်မှာ နယ်ချဲ့ လက်အောက်မှ တစ်မျိုးသားလုံး လွတ်မြောက်စေလိုသော စေတနာ အရင်းခံပင်ဖြစ်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ရှေ့ဇွဲကြီးတွက်တတ်မှု

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အတွင်းဝန်ရုံးတွင် အစိုးရအဖွဲ့
အကြီးအကဲအဖြစ် နေ့စဉ်ရုံးထိုင်နေစဉ်ကဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်
တစ်ဖက်ခန်းထဲ၌ ရုံးထိုင်နေသော ဗိုလ်ထွန်းလှ (စာရေးဆရာ
တက္ကသိုလ်နေဝင်း)အား ဘဲလ်တီး၍ခေါ်လိုက်ပါသည်။ ထို့နောက်
ဒီကနေ့အဖို့ အစည်းအဝေးရှိမရှိမေးသည်။ ဗိုလ်ထွန်းလှကလည်း
ယနေ့အဖို့ အစည်းအဝေးမရှိကြောင်းပြောသည်။

အစည်းအဝေးမရှိကြောင်းကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသိသော
အခါ၌ ရုပ်ရှင်ကြည့်လိုကြောင်း ပြောပြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကို ဘယ်လို
ကားမျိုးကြည့်ချင်သလဲဟုမေးသည်။ ဗိုလ်ချုပ်က ပလေဒီယံရုံမှာ
ပြသနေသည့် အင်္ဂလိပ်ဟာသကားကြည့်ချင်သည်ဟုဆိုသည်။

ထို့ကြောင့်ဗိုလ်ထွန်းလှကလည်း ရုပ်ရှင်ရုံကိုကြိုတင်ဖုန်း
ဆက်ထားလိုသဖြင့် တယ်လီဖုန်းခွက်ကိုကောက်ကိုင်လိုက်ရာ
ဗိုလ်ချုပ်ကချက်ချင်းတားလိုက်ပြီး

“ဘာလဲ၊ မင်းကရုံမန်နေဂျာကို တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး
 မေတ္တာလက်မှတ်တောင်းမလို့ မဟုတ်လား။ မတောင်းဘူး။
 ရုပ်ရှင်ကြည့်ရင် ပိုက်ဆံနဲ့ လက်မှတ်ဝယ်ကြည့်ရမယ်။
 မေတ္တာလက်မှတ် တောင်းတယ်ဆိုတာ အခွင့်အရေးယူတာ
 တစ်မျိုးပဲ။ မင်းတို့ ငါတို့ အနေနဲ့ မေတ္တာလက်မှတ်
 တောင်းရင် မန်နေဂျာက လက်မှတ်နှစ်စောင်မတုတ်ဘူး။
 ဆယ်စောင်လည်းပေးမှာပဲ။ မင်းကအရှည်ကို မစဉ်းစား
 ဘဲကို။ ရုပ်ရှင်ရုံပိုင်ရှင်တို့ မန်နေဂျာတို့ ဆိုတာ စီးပွားရေး
 သမားတွေကွ။ သူတို့က အခွင့်အရေးတစ်ခုပေးပြီးရင်
 ဆယ်ချပြန်တောင်းလိမ့်မယ်။ အမျိုးတွေ ငါမကြိုက်ဘူး။
 ကဲ ... မင်းမှာပိုက်ဆံဘယ်လောက်ရှိသလဲ”

ဟု ရှေ့နောက်အမျှော်အမြင်ကြီးသော ဗိုလ်ချုပ်က ပြင်းပြင်း
 ထန်ထန် ကန့်ကွက်လိုက်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဗိုလ်ထွန်းလှမှာ ဖုန်းမဆက်ရဲတော့ဘဲ အိတ်ထဲ
 နှိတ်ကြည့်ရာ ငွေစက္ကူတစ်ကျပ်တန်သုံးချက်ထွက်လာသည်။ ထိုငွေ
 သုံးကျပ်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကကြည့်ပြီး

“..... သုံးကျပ်မဟုတ်လား၊ အဆိုရင်ဖြစ်တယ်၊ မင်း
 မကြည့်နဲ့ ကလေးတွေလိုက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီဟာမင်းနဲ့ ငါ

www.burmeseclassic.com

နှစ်ယောက်ပဲ ညနေချောက်နာရီခွဲပွဲမှာ ငါးမူးတန်းက
လက်မှတ်ဝယ်ကြည့်ကြမယ်။ ငါးမူးတန်လက်မှတ်နှစ်စောင်
ဆိုတော့ တစ်ကျပ်ပဲကုန်မှာမို့ မင်းမှာငွေနှစ်ကျပ်တောင်
ကျန်ဦးမယ်။ အဲဒီအတိုင်းသာ စိစဉ်ပေတော့”

ဟုဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ စင်စစ်သော် ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းသည် ‘ပြောသလိုလုပ်ရုံ လုပ်သလိုပြော’တတ်ပေသည်။
“ငါဟာ ငါ့တပည့်တွေရဲ့ ရဲဘော်တွေကို သွန်သင်သလို ငါ့ကိုယ်
တိုင်လည်း လိုက်နာတယ်ဆိုတာ မှတ်ထားပါ” ဆိုသည့်အတိုင်း
ဝါကြားမှု၊ ပလ္လားမှု၊ အခွင့်အရေးယူမှုလုံးဝမရှိဘဲ အခွင့်အရေး
တောင်းမည့်ပုဂ္ဂိုလ် စီးပွားရေးအမြတ်ထုတ်မည့် လူတန်းစားကိုလည်း
ရှုံ့ပုန်းသည်မှာ ထင်ရှားပေသည်။

မှတ်ချက်

PALLADIUM = ပလေဒီယံရုပ်ရှင်ရုံသည်နောင်တွင်
‘ပပဝင်း’ရုံအမည်ဖြင့် ထင်ရှားခဲ့
သည်။ ယနေ့ ကုန်သည်ကြီးများ
ဟိုတယ်နေရာတွင် တည်ရှိခဲ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ဝေဖန်မှုခံနိုင်စွမ်းအား

ဒဂုန်တာရာ၏ ‘အောင်ဆန်း သို့မဟုတ် အရိုင်း’ တူသော
ဆောင်းပါးကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မှတ်ချက်ချပုံမှာ ...

စစ်ကြိုခေတ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သမဂ္ဂတွင် အလွန်ရင်းနှီး
ခဲ့သော မိတ်ဆွေတစ်ဦးရှိသည်။ ၎င်းမှာကျိုက်လတ်သား ကိုဌေးမြိုင်
(ဒဂုန်တာရာ)ဖြစ်သည်။ စစ်ကြိုခေတ်က ဒဂုန်တာရာ ကလောင်
အမည်ဖြင့်ရေးခဲ့သော ‘မေ’ လုံးချင်းဝတ္ထုသည် အလွန်နာမည်
ကြီးသည်။ ထိုဝတ္ထုရေး စာရေးဆရာမှာ ဒဂုန်တာရာပင်တည်း။

ကိုဌေးမြိုင်သည် ဗမာ့တပ်မတော်မှ အရာရှိကြီးများ
ဆုတ်ပိုင်းဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်များနှင့်လည်း ရင်းနှီး
တွင်းဝင်သူဖြစ်လေသည်။ ၁၉၄၆-ခုနှစ်လောက်တွင် ဆရာသည်
‘တာရာ’ မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ထုတ်ဝေသည်။

ထိုမဂ္ဂဇင်းမှာပင် ဆရာဒဂုန်တာရာသည် သူ့အလွန်
 လေးစားသော၊ ချစ်ခင်သော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို အကြောင်း
 ပြု၍ ဆောင်းပါးရေးခဲ့၏။ ဆောင်းပါး၏ခေါင်းစဉ်ကို 'လူကိုလေ့လာ
 ခြင်း' ဟုဆိုထားသော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအကြောင်းဖြစ်သည်။
 ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ဆရာဒဂုန်တာရာက ဤသို့ပြောသည်။
 မြင်သည့်အတိုင်း ဆရာသည်ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရေးခဲ့ပေသည်။

ခေါင်းစဉ်ကပင် 'အောင်ဆန်းသို့ မဟုတ်အရိုင်း' ဟု တပ်
 လိုက်လေသည်။ ပွင့်လင်းစွာရေးသားရာ၌လည်း

“အောင်ဆန်းသည်ရိုင်း၏။ ကြမ်း၏။ ကြောင်၏။ သို့သော်
 ကိစ္စမရှိ။ သူသည်ညွှန်ခန်းဆောင်မှ ဂုဏ်သရေရှိလူကြီး
 လူကောင်းမဟုတ်။ သူသည် တစ်ခုတည်းသော
 ရည်ရွယ်ချက်နှင့် တစ်ခုတည်းကိုသာလုပ်သော နိုင်ငံရေး
 သတ္တဝါဖြစ်၏။ သူ့တွင် နိုင်ငံရေးဝိညာဉ် ပြင်းထန်လှချေ၏။
 နိုင်ငံရေးတစ်ခုတည်းသာ လုပ်သောလူတစ်ဦးဖြစ်၏”

ဟု အားမနာတမ်း၊ မညာမတာ ကြည့်မြင်သုံးသပ်ခဲ့သည်။
 ထိုခေတ်ထိုအခါက စာဖတ်ပရိသတ်နှင့်နိုင်ငံရေးလောကတစ်ခုလုံး
 အံ့ဩသွားစေသော ဆောင်းပါးဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။

www.burmeseclassic.com

အဆိုပါဆောင်းပါးပါသော တာရာမဂ္ဂဇင်းကို ဗိုလ်ထွန်းလှက ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း ဆယ့်လေးလမ်းရှိ ဒဂုန်တာရာအိမ်သို့ ရောက်သွား၏။ ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုဆောင်းပါးကို သဘောကျ နေသည်။ ထို့ကြောင့် မဂ္ဂဇင်းကိုသွား၍ တောင်းယူခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနောက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား ဆောင်းပါးကိုပြ၍ ဖတ်ကြည့်ဖို့ ပြောလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် မဂ္ဂဇင်းကို ယူပြီး ဆောင်းပါးကိုဖတ်သည်။ ဆောင်းပါးကိုဖတ်ပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက

“အင်း၊ ငွေးမြိုင်ကတော့ ငါ့ကို အရိုင်းတဲ့တွာ”

ဟုမှတ်ချက်ချသည်။ ဆရာဒဂုန်တာရာက ထိုကဲ့သို့ ရေး လိုက်သော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် စိတ်မဆိုး။ ရင့်သီး သည်ဟုမထင်။ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက အားမနာတမ်းဝေဖန်သည်ကိုပင် အပြုံးဖြင့်လက်ခံပေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ သဘောထား ဤမျှသည် လေးစားထိုက်ပေစွာကား။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် ကြိုက်တဲ့အရိုင်း

စစ်အတွင်း(ဂျပန်ခေတ်)က လွတ်လပ်ရေးဗိသုကာကြီး
အမျိုးသားခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ၎င်း၏ကိုယ်ရေး
အတ္ထုပ္ပတ္တိတစ်ပိုင်းတစ်စကိုရေးသားခဲ့ဖူးလေသည်။

သို့ရာတွင်ထိုအချိန်ထိုကာလသည် ၁၉၄၅-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ
၁၁-ရက်နေ့တွင် ဂျပန်စစ်အစိုးရက မြန်မာနိုင်ငံအား လွတ်လပ်ရေး
(အတု)ပေးခဲ့ပြီးနောက် ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်(ဘီအီအေ)ကို
ဗိုလ်မှူးကြီး(ကာနယ်)အဆင့်ဖြင့်သာ ကွပ်ကဲရာမှ မေဂျာချင်နရယ်
(ဗိုလ်ချုပ်)ရာထူးအဆင့်သာတိုးမြှင့်ပေးသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဗမာ့တပ်မတော်၏ သေနာပတိ
အပြင် အစိုးရအဖွဲ့တွင်လည်း စစ်ဝန်ကြီးဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကပင်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် Autobiography တူသော အတ္ထုပ္ပတ္တိ
ကိုရေးနေဆဲဖြစ်သည်။ သို့ ရေးနေဆဲတစ်ဝက်တင်မျက်မှာပင်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အားလပ်သည်ဟူ၍မရှိ။ ၁၉၄၄-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လဆန်းတွင် ပဲခူးမြို့မှာ လျှို့ဝှက်ဖွဲ့စည်းလိုက်သော 'ဖက်ဆစ် တိုက်ဖျက်ရေးအဖွဲ့ (A.F.O)အတွက် အလုပ်များချိန်နှင့်တိုက်ဆိုင် လျက်ရှိလေသည်။

ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးကြီးအတွက် လျှို့ဝှက်ပြင်ဆင်မှု များကြောင့် မအားမလပ်ပြုနေသဖြင့် စာရေးချိန်မရတော့ပေ။ ရေးလက်စ အတ္ထုပ္ပတ္တိမှာလည်း တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့်ပင် ရပ်သွားရသည်။ ၁၉၄၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ ၁၉-ရက်နေ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကျဆုံးသွားချိန်အထိ မဆက်ဖြစ်တော့ချေ။

ထိုအတ္ထုပ္ပတ္တိထဲ၌

“ကျွန်တော်သည် လူရိုင်းဘဝက လာလေသလားမသိ။ ယနေ့အထိ လူရိုင်းသဘောမျိုးနေချင်သည့်စိတ်ရှိသည်။ ရံဖန်ရံခါ လူယဉ်ကျေးများနှင့် အသားမကျခဲ့။ မျက်စိ နောက် မြင်ပြင်းကပ်လာသည်”

“လူရိုင်းကားကြမ်း၏။ ခက်ထန်၏။ သို့သော်ပြုပြောင့်၏။ တည်ကြည်၏။ လွတ်လပ်၏။ ကျန်းမာ၏။ သန်စွမ်း၏။ အင်မတန် စိပြည်လန်းဆန်းသော ဘဝတူ ကျွန်တော် ယူဆသည်။ မြန်မာပြည်ရှိလူတွေ လူရိုင်းဘဝသို့ ရောက်

ချင်ရောက်သွားပါစေ။ လွတ်လပ်စွာ ခေါင်းဆောင်နေနိုင်
မည်ဆိုလျှင် မလွတ်လပ်သော လူယဉ်ကျေးဘာဝထက်
ကျွန်တော် အဆတစ်ရာကြိုက်သည်။ နှစ်သက်သည်။
ကျွန်တော်သည်စိမ်းလန်းစိုပြည်သော လွင်ပြင်ရိုင်းပေါ်တွင်
လက်ခမောင်းခတ်၍ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြူးတူးအော်တင်
နေလိုသည်။”

ဟူ၍လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်မှုကို ခံစားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ဖိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမကြိုက်တဲ့ အဆောင်အယောင်ပတာသန

၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဦးဆောင်၍ ဗြိတိန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့သို့ သွားသည်။ သွားရောက်ရသည့်အကြောင်းရင်းမှာ ထိုစဉ်က ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ဓမ္မတာကလိမင့်အက်တလီစသည်အစိုးရခေါင်းဆောင်များနှင့် မြန်မာ့ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဆွေးနွေးရန်ဖြစ်၏။ လုံးဝလွတ်လပ်ရေး စေးမည့် အာမခံချက်ပေးသည့် 'အောင်ဆန်း၊ အက်တလီစာချုပ်' လက်မှတ်ထိုးဖို့ဖြစ်လေသည်။

လက်မှတ်ကို ၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၇-ရက်နေ့တွင် လန်ဒန်မြို့ အမှတ်(၁၀)၊ အိင်းနင်းလမ်းရှိ ဝန်ကြီးချုပ်နေအိမ်၌ပင် ဆောင်မြင်စွာလက်မှတ်ထိုးနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့လက်မှတ်မထိုးမီ ၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ၁၈-ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်တကွ သခင်မြစသော မြန်မာခေါင်းဆောင်များသည် လန်ဒန်မြို့ရှိ ထိပ်တန်းတို့တယ် ဖြစ်သည့် 'ဒေါ်ချက်စတာ' မှာ တည်းခိုကြ၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည်ဟိုတယ်၌ တည်းခိုနေစဉ်တွင် သက်တောင့်သက်သာ အနားယူရင်း စာဖတ်လေ့ရှိသည်။ ထိုနေ့က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့အဖွဲ့အား 'ဆာစတယ်ဖို့ခရစ်' တို့ဇနီးမောင်နှံ က 'ဒင်နာ' (ညစာ) စားပို့ပိတ်ကြားထား၏။ ဆာစတယ်ဖို့ခရစ် ဆိုသူမှာလည်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပါ။ ထိုစဉ်က ဗြိတိသျှ ရွှေတိုက်စိုး(ဘဏ္ဍာရေး)ဝန်ကြီးဖြစ်ပေသည်။ ထို့အပြင် မြန်မာနိုင်ငံ အပေါ်၌လည်း သံယောဇဉ်ရှိသော ဗြိတိသျှလောဘာပါတီ ခေါင်းဆောင် တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့် ထိုပွဲမျိုးကိုမတက်၍မကောင်း။ ထို့အတွက် ဗိုလ်ထွန်းလှက ညနေ(၆:၀၀)နာရီခွဲကျော်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အနီးသို့သွားကာ သတိပေးသည်။

သတိပေးသံကြားလျှင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာ အလွန် စိတ်ပျက်သွားပုံရလေသည်။ ဗိုလ်ထွန်းလှအား မော့ကြည့်ကာ ခပ်ညည်းညည်းဆိုသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဟေ ... ဟုတ်လား။ ခွကျတာပဲကွာ။ ငါက ဒီညတော့ အေးအေးဆေးဆေး နားရတော့မယ်မှတ်တာ။ ဒါထက် နေပိုပြီး။ ငါကအဝတ်အစား အပြည့်အစုံ (Formal Dress) ဝတ်ရမှာလား”

ဗိုလ်ထွန်းလှက အဝတ်အစားအပြည့်အစုံ ဝတ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့၏ယဉ်ကျေးမှုထုံးစံအရ ညစာဖိတ်ရင် အဝတ် အစား အပြည့်အစုံဖြင့်သာတက်ရောက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မဝတ်၍ မဖြစ်ကြောင်းကို ရှင်းပြသည်။ ထိုအခါ၌ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက စိတ်ပျက်စွာပင်

“အင်း ...။ ငါတော့ အဲဒီလိုအဝတ်အစားအပြည့်အစုံ ဝတ်ရတာလောက် စိတ်ပျက်တာမရှိဘူး။ နေရထိုင်ရ သိပ် ကျဉ်းကျပ်တယ်။ မင်းတို့ လူယဉ်ကျေးတွေရဲ့ အဆောင် အယောင်တွေ ထုံးစံတွေကို ငါနည်းနည်းမှ သဘော မကျဘူး။ မလွတ်လပ်ဘူး။ ဒီပေမယ့် ဆာစတယ်ဖို့ခရစ်က ဖိတ်တယ်ဆိုတော့လည်း သွားရမှာပဲ။ မတတ်နိုင်ဘူး။ ကိုင်း ... မင်းပဲဇာတ်ဆရာလုပ်ပြီး ကြည့်လုပ်ပေးတော့” တုညည်းညုလျက်ဆိုလေသည်။

x x x

၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၄-ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်
 အောင်ဆန်းအမှူးပြုသော မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်များအား
 ‘ဘတ်ကင်ဟမ်’ နန်းတော်သို့ နေ့လယ်စာစားရန် ဖိတ်ကြားထား
 သည်။ ဖိတ်ကြားသူမှာ ဆဋ္ဌမမြောက် ဂျော့ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့်
 ကြင်ရာတော်မိဖုရားကြီးတို့ကဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ဖိတ်ကြားသည်မှာလည်း ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့်
 ကြင်ရာတော်မှ တိုက်ရိုက်ဖိတ်သည်မဟုတ်။ ဗြိတိသျှတို့၏ ရှေး
 ယဉ်ကျေးမှုထုံးတမ်းအစဉ်အလာရ မင်းခမ်းမင်းနားကိစ္စရပ်များကို
 သာမန်အရပ်သားများဖြစ်ကြသော ဗိုလ်ချုပ်တို့အဖွဲ့အား တိုက်ရိုက်
 ဖိတ်မန္တကပြုပါက ရာဇဏ္ဍနေ့ကို ထိခိုက်မည်စိုးသည်။ ထို့ကြောင့်
 ‘ကြားလူ’မှတစ်ဆင့် ဖိတ်ခွဲခြင်းဖြစ်လေသည်။ ကြားလူဆိုသော်လည်း
 တခြားလူမဟုတ်ပေ။ ဘတ်ကင်ဟမ်နန်းတော်၌ လူမှုရေးဆိုင်ရာ
 ကိစ္စများကို တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ရသော အိမ်တော်ဝန်မှ
 ဖြစ်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ထံရောက်လာသော ဖိတ်စာမှာ
 ရွှေစာလုံးဖောင်းကြွနှင့်ဖြစ်ပြီး အထူးလှပစွာရိုက်နှိပ်ထားသည်။ စာမှာ
 အင်္ဂလိပ်သာသာဖြင့်တွေ့ရသည်။ ဖိတ်စာ၌ ...

“ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့်မိဖုရားကြီးတို့က အိမ်တော်ဝန်အား အမိန့်တော်ချမှတ်လိုက်ပါသည်။ ဦးအောင်ဆန်းနှင့် မြန်မာ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်လူကြီးမင်းများအား ၁၉၄၇-ခု၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၄-ရက် သောကြာနေ့မွန်းလွဲ (၁၁:၀၀)နာရီ အချိန် ဘတ်ကင်ဟမ်နန်းတော်သို့ နေ့လယ်စာစား ကြွရောက်ပါရန် ဖိတ်ကြားစေဟု အမိန့်တော်ချမှတ်လိုက် ပါသည်။”

ဟူ၍ရှိပါသည်။

ထိုဖိတ်ကြားစာကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဖတ်သည်။

ဖတ်ပြီးသည်နှင့်ရယ်ကာမောကာဖြင့်

“အင်း ... အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတွေကတော့ မင်းခမ်းမင်းနား အဆောင်အယောင်ပကာသနတွေကို သာယာတပ်မက်တဲ့ နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိဘူး။ ငါတို့ကို ရှေ့ဘုရင်မင်းမြတ်က တိုက်ရိုက်ဖိတ်လို့ မရဘူးဆိုတဲ့သဘောပဲ။ ဒီလိုဆိုရင်လည်း လုံးလုံးမဖိတ်ဘဲ ထားလိုက်တာမတုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် နိုင်ငံရေးအရကျတော့ မဖိတ်လို့ မဖြစ်တဲ့အတွက် အခုလို ကြံဖန်ရေးဖိတ်လိုက်တာပဲကွ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ဘတ်ကင်ဟမ်နန်းတော်ထဲရောက်ဖူးပြီး ဘုရင်မင်းမြတ်

နဲ့အတူ ပွဲတော်တည်ရမှာက ငါတို့အဖို့အမြတ်ပဲ
မဟုတ်လားကွ။ ဟဲ ... ဟဲ”

ဟုရယ်သံနှော၍ပြောလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ထွန်းလှ
က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့အား ဘတ်ကင်ဟမ်းနန်းတော်သို့သွားရန်
ပြင်ဆင်ပေးရတော့သည်။ ယင်းသို့ပြင်ဆင်နိုင်ရန်လည်း အိန္ဒိယ
ခေါင်းဆောင်ကြီး မစ္စတာနေရှင် ကြိုတင်မှာကြားလိုက်သဖြင့်
ဗိုလ်ချုပ်နှင့်တကွ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်များအား ဝတ်စားဆင်ယင်
နိုင်အောင်စီမံပေးရသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုမူ ဗိုလ်ထွန်းလှကိုယ်တိုင် ပြင်ဆင်
ပေးနေရာ အချိန်အတော်ကြာသွားသည်။ ထိုကဲ့သို့ အချိန်ကြာသည်
ကို စိတ်မရှည်နိုင်ဘဲ ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက်ကြီး ပြောချလိုက်တော့သည်။

“ဟေ့ကောင်၊ မပြီးသေးဘူးလားကွ။ မင်းတို့လူယဉ်ကျေး
တွေရဲ့ အဆောင်အယောင်ပကာသနတွေကို ငါဖြင့်
အလွန်စိတ်ပျက်မိတယ်။ မင်းတို့ယဉ်ကျေးမှုစည်းကမ်း
(အက်တီးကက်)တွေက စားသောက်တာထက် ဝတ်စား
ဆင်ယင်မှုကိုပိုပြီး ဦးစားပေးရသလိုဖြစ်နေတယ်။ ကဲ
... လုပ်၊ မြန်မြန်ပြီးအောင်လုပ်စမ်း။ ငါဖြင့် ညောင်းလှပြီ”

ဖိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ကြိုတင်လေ့ကျင့်ထားမှု

မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ၏ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဖြစ်သော ကိုအောင်ဆန်းသည် နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်ဆိုလျှင် တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂအဆောက်အဦတွင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သည်။

သူသည် ရိုးရိုးတန်းတန်းကျောင်းသားများကဲ့သို့ အိပ်ရာ ခြင်္သေ့ထောင်စသည်တို့ဖြင့် သက်သာရာသက်သာကြောင်း ရှာကြံ နေထိုင်သူမဟုတ်။ ပလ္လားဝင့်ထယ်မှုမရှိ။ သူတကာတို့ထက် ဆန်းပြားစွာ ကျင့်ကြံနေထိုင်သူဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂကြီးတွင် အစည်း အဝေးခန်းမထဲ၌ ကျိန်ခင်းခုံတန်းလျားများရှိလေသည်။ ထို့ပြင် ထိုခုံတန်းရှည်များတွင် ဂျပိုးများက ထူထပ်စွာရှိသည်။ ကျိန်ခင်း ဖြစ်၍ ဂျပိုးတို့ပျော်စံရာဖြစ်နေ၏။ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ခြေကြာထိုင်နိုင်စွမ်းမရှိချေ။

သို့ပေမယ့် ကိုအောင်ဆန်းအဖို့မှာမူ ထိုခုံတန်းရှည်ကြီးသည် မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား၏ ကြေးခုတင်သဖွယ် ထင်မှတ်နေသလားမသိ။ အနီးခုံတန်းလျားပေါ်တွင် နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်နေတတ်သည်။

တစ်နေ့သော် သမဂ္ဂလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှင်အဖေကြီးက တွေ့မြင်သွားသည်။ မိမိ၏သားကဲ့သို့ အမြဲတစ်စေ ဂရုစိုက်လေ့ရှိသောကြောင့်လည်း သူ့ကိုရင်ထုမနာဖြစ်မိသည်။ ထို့ကြောင့် အဖေကြီးက ...

“မောင်အောင်ဆန်း။ မင်းဘယ်နှယ်ကြောင့် ခုံတန်းလျားပေါ်အိပ်ရသလဲကွယ်။ စောင်မရှိ ခေါင်းအုံးမရှိနဲ့။ ဂျပိုးကကိုက်၊ ခြင်ကကိုက်သနဲ့။ ဘာပြုလို့ အလောက်အဆင်းရဲခံနေရလဲ။ ကြီးကြီးတို့ပြောရောပေါ့။ မင်းခြင်ရတာ စိတ်မကောင်းလိုက်တာကွယ်”

ဟုကရုဏာသက်စွာဆိုလေသည်။
ကိုအောင်ဆန်းကလည်း ...

“ကျွန်တော်မှာ စောင်တို့ခေါင်းအုံးတို့ရှိပါတယ် ကြီးကြီး။ ကျွန်တော်တမင်သက်သက်ခုလိုနေတာပါ။ ဂျပိုးတို့ ခြင်တို့ကိုက်တာလည်းသိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ငေး ခြင်ထောင်

မဆောင်တာက မဆောင်ချင်လို့ပါ။ ဒါမှ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရေးလုပ်တဲ့အခါ ထောင်ကျလို့ရှိရင် ထောင်ထဲမှာ အဆင်းရဲခံနိုင်မယ်။ ထောင်ထဲမှာ ဘယ်ကစောင်တို့ ခြင်ထောင်တို့ လာပေးမလဲ။ ဂျပိုးတောမှာသမံတင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ခေါင်းအုံးမပါ၊ စောင်မပါ၊ ခြင်ထောင်မပါ အိပ်ရမှာ။ ခုကနေကျင့်ထားမှ ကျင့်သားရမှာပေါ့ကြီးကြီးရ။ ဒါကြောင့် ခုကတည်းက ကြိုတင်ပြီးခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကျင့်နေတာ။ ပွဲမဝင်ခင်ပြင်က ကျင်းပဆိုသလိုပေါ့။ နိုင်ငံရေး လုပ်တယ်ဆို ဒါတွေအရေထူနေမှ။ ထောင်ဆိုတာက နိုင်ငံရေးသမားတို့ သွားရာလမ်း။ အနားယူရာဗိမာန် ဆိုပါတော့”

ဟုအရွမ်းဖောက်၍ပြောလေသည်။ အဒေါ်ကြီးကလည်း “ပြစ်မှပြစ်ရလေကွယ်”ဟူ၍သာ ညည်းခဲ့ရလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ စာပေစိတ်ဓာတ်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၀-ရက်နေ့ ကျင်းပမည့်ရွှေတိဂုံအလယ်ပစ္စယံ၌ ပြည်လုံးကျွတ်ညီလာခံကြီးတွင် သဘာပတိအဖွင့်အမှာစကားပြောရန်အတွက် သူ့မိန့်ခွန်းကြီးကို ရေးလျက်ရှိသည်။ သူ့မိန့်ခွန်းကို ထိုရက်မတိုင်မီ ၁၉၄၅-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလလောက်က စရေးနေခြင်းဖြစ်၏။

ဗဟန်းမြို့နယ်၊ တာဝါလိန်း (ယခုနတ်မောက်လမ်းသွယ်) အမှတ်(၂၅)နံ့အိမ်၌ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က တိုင်းပြည်အတွက် နိုင်ငံရေးအရ အလွန်ရေးကြီးသည်။ 'ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်' ဟု အမည်ပြောင်းပြီးကတည်းက တစ်နိုင်လုံး လှုပ်ရှားခဲ့သည်။

မြန်မာပြည်အနှံ့အပြားမြို့ရွာတိုင်းတွင် (ဖဆပလ)အဖွဲ့ခွဲများကို ပြင်ဆင်ဖွဲ့စီးပြီးလျှင် လူထုစည်းရုံးလှုပ်ရှားရေးများ ဆောင်ရွက်နေဆဲဖြစ်သည်။ ၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် မြို့ရွာတိုင်း၌ ဖွဲ့စည်းပြီးသောအဖွဲ့များကို အခြေခံလျက် (ဖဆပလ) အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာညီလာခံကို စည်းဝေးကျင်းပခဲ့လေသည်။ ထိုညီလာခံကြီး၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် မိန့်ခွန်းပြောဖို့ သို့မိန့်ခွန်းကို သူကိုယ်တိုင် ဂရုစိုက်လျက် ရေးသားနေစဉ် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်၌ ဗိုလ်ထွန်းလှသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား ဆန္ဒတောင်းပင်လိုသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်စင်ကြည်အား လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ဖျော်ပေးပြီး လက်ဖက်ရည်ခွက်ကိုယူ၍ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ စာရေးစားပွဲသို့လာခဲ့သည်။ လက်ထဲတွင်လည်း မန္တလေးမြို့မှ ထုတ်ဝေသည့် လူထုဂျာနယ်ပါတစ်ပါတည်း ယူဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုဂျာနယ်မှာ လူထုဦးလှပေးဖို့လိုက်သော ဂျာနယ်ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဗိုလ်ထွန်းလှပေးသော လူထုဂျာနယ်ကို အလျင်အမြန်ဖတ်သည်။ ဗိုလ်ထွန်းလှရေးသည့် ဝတ္ထုတိုကိုလည်း ဖတ်ရှုသည်။

ထိုနောက်ဂျာနယ်ကိုဘေးသို့ချရင်း ...

“ငါလည်း မင်းတို့လိုစာရေးဆရာဖြစ်ချင်တယ်ကွာ”
ဟုဆိုသည်။ ပြီးမှဆက်၍ပြောပြန်သည်။

“အိပေမယ့် ငါကတော့ မင်းတို့လို အချစ်ဝတ္ထုတွေ ရေးမှာ
မဟုတ်ဘူး။ ရေးလည်း မရေးတတ်ဘူး။ ငါကတော့
နိုင်ငံရေး သိပ္ပံအကြောင်း၊ တိုင်းပြည်တိုးတက်ပွံ့ဖြိုးရေး
အကြောင်းနဲ့ လူတွေကို ပညာပေးစာအုပ်မျိုးတွေပဲ
ရေးမှာကွာ။ ဒါဟာလည်း လက်ရှိအနေအရ လောလော
ဆယ် မဖြစ်နိုင်သေးပါဘူးကွာ”
ဟူ၍ညည်းပြော ပြောလေသည်။

x x x

ရွေးကောက်ပွဲ၊ စည်းရုံးရေးဟောပြောပွဲများအတွက်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အထက်ပြန်မာပြည်ဖြစ်သော မန္တလေး
မြို့သို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ ဟောပြောရန် ရက်အတန်ကြာ
လိုနေသေးသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့မိသားစုသည် မေမြို့
(ယခုပြင်ဦးလွင်)သို့ ခေတ္တသွားရောက်ကြသည်။

အိမ်ခင်ကြည်နှင့်ကလေးများသည် ကိုလိုနီခေတ်က မျက်နှာဖြူအရာရှိကြီးများသာနေခဲ့သည့် ခြံဝင်းကျယ်အိမ်တွင် နေရသောကြောင့် ပျော်ရွှင်နေကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကိုယ်တိုင်လည်း ရက်အနည်းငယ်မျှ နိုင်ငံရေးတာဝန်များ အနားယူခွင့်ရနေသည်။ ထို့ကြောင့် အပန်း ဖြေခွင့်ရသည်နှင့်အမျှ ပီတိလည်းဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဗိုလ်ထွန်းလှနှင့်အတူ အိမ်ရှေ့ ဝရန်တာတွင်ထိုင်နေရင်း ဆော့ကစားနေသော သားသမီးများကို ငေးကြည့်နေသည်။ စောစောက လာမည့်တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲကြီးအကြောင်း ပြောလက်စ၊ စကားကို ခေတ္တရပ်ထားလေသည်။

အတန်ကြာမှ ဗိုလ်ထွန်းလှအား လှည့်ကြည့်ကာ အလေး ဆနက်ပြောလိုက်လေသည်။

“လွတ်လပ်ရေးရပြီးရင် ငါတော့နိုင်ငံရေးက အနားယူမယ် စိတ်ကူးတယ်။ တိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်ဖို့ အရည်အချင်း နဲ့ပြည့်စုံတဲ့ ငါတို့ရဲ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေရှိတာ မင်းလည်း သိသားပဲမဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ငါကနိုင်ငံရေးက အနား ယူပြီး စာရေးဆရာလုပ်ချင်တယ်။ ဒါမှလည်း ငါ့အနေနဲ့

www.burmeseclassic.com

ငါ့အိမ်ထောင်မိသားစု Family အတွက် အချိန်ပေးနိုင်မယ်။
 ကလေးတွေကိုလည်း ကောင်းကောင်းကြည့်ရှုနိုင်မယ်။
 မင်းကလည်း စာရေးပါသနာပါလို့ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်
 လောက်ကတည်းက စာရေးခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့
 ငါတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် စာရေးစားကြမယ်ကွာ။
 မြန်မာလိုရော၊ အင်္ဂလိပ်လိုရောရေးကြမယ်။ ဒါမှငါတို့
 မိသားစုအတွက် ဝင်ငွေလုံလောက်မှာကွ။ တကယ်ပါကွာ။
 ငါ့စိတ်ထဲစာရေးဆရာ လုပ်စားချင်တဲ့ဆန္ဒဟာ စစ်မဖြစ်ခင်
 ကတည်းကရှိခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး
 ရရေးအတွက် ဦးစားပေးခဲ့ရတာမို့ စာရေးဖို့ အချိန်မရခဲ့ဘူး။
 အခုလွတ်လပ်ရေးရတော့မှာ သေချာနေပြီမို့ ဒီစကားကို
 ငါပြောတာပါ”

ဤသို့ပင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သူ့နှလုံးသားထဲ၌ ဖြစ်
 ပေါ်နေသော ခံစားချက်ကို အရင်းခံအတိုင်း ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့ပေသည်။
 သားရေးသမီးရေးထက် နိုင်ငံရေးကို ဦးစားပေးပြီး
 နိုင်ငံတော်ကြီး လွတ်လပ်တည်မြဲရေးအတွက် ဘဝကိုမြှုပ်နှံထား
 ခဲ့ရသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဖျော်မှန်းထားသော၊ ယုံကြည်ထားသော၊
 ခံယူထားသော စာရေးဆရာဘဝသို့ မရောက်ခဲ့ရဘူးပေ။

www.burmeseclassic.com

၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ ၁၉-ရက်နေ့တွင်မူ မသမာသူ
 တစ်စု၏ ရက်ရက်စက်စက် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့သဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်
 အောင်ဆန်းခေါ် မောင်ထိန်လင်းသည် သူ့ချစ်ရဲဘော်ရဲဘက်များနှင့်
 အတူတကွ အသက်ပေးလျှာသွားရှာရပေတော့သည်။

ဝမ်းနည်းဖွယ်ပါတကား။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့ လူသားဆန်စု

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်အိမ်ကြည်တို့တွင် သားနှစ်ယောက်၊
သမီးတစ်ယောက်သာရှိသည်ဟု အများသိခဲ့ကြ၏။ ၁၉၄၆-ခုနှစ်၊
စက်တင်ဘာလ ပထမရက်သတ္တပတ်က စတုတ္ထမြောက် သမီးရတနာ
လေးဖွားမြင်ခဲ့ဖူးသည်။

ထိုကလေးခများသည် လူ့လောကအလယ်သို့ ရောက်လာ
ပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ကွယ်လွန်သွားရှာတော့၏။ သမီးကလေး
ရုတ်တရက်ကွယ်လွန်သွားရှာသောကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာ
မြေမဆည်နိုင်လောက်အောင် ရင်ထဲနှင့်သွားဟန်တူလေသည်။

ဤသို့ လူမမည်သမီးကလေး ဆုံးပါးသွားရှာသဖြင့် မည်သူ
နှင့်မျှစကားမပြောဘဲ ဝိုင်တွေနေသည်။ တစ်နေ့ညနေစောင်းတွင်
အိမ်အပေါ်ထပ်ပြတင်းပေါက်အနီးတွင် ကုလားထိုင်တစ်လုံးဖြင့်
ထိုင်လျက်နေသည်။ ပြတင်း၏ အပြင်ဘက်သို့ ငေးကာ မရွှမ်းမပျ
ရှိနေသည်။

ထိုစဉ်ဗိုလ်ထွန်းလှသည်အနီးသို့ ရောက်လာပြီး နှစ်သိမ့် စကားပြောဆိုသောအခါ၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဝမ်းနည်းစွာ ဤသို့ ပြောလေသည်။

“ငါတို့မှာ ကလေးတစ်နှစ်တစ်ယောက်ရလို့ ဒီတိုင်းဆိုရင် ကလေးတွေများပြီး စိတ်ညစ်စရာကောင်းမှာပဲလို့ ထင်ခဲ့ ပိတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုသမီးကလေးခမျာ လူ့လောက ရောက်လာပြီးကာမှ ရက်ပိုင်းအတွင်းဆုံးသွားရှာတော့ ငါ့စိတ်မကောင်းဘူးကွာ ...”

လှိုက်လှဲကြေကွဲစွာပြောဆိုနေသည့်လေသံမှာ နှင့်နေဟန် တူသည်။ စစ်ပြေပင်တွင် သူ၏ရဲဘော်ရဲဘက်များကို အော်ဟစ်အမိန့် ပေးနေသည့် စစ်သူကြီးတစ်ဦး၏ လေသံမျိုးလို မမာ၊ မထန်။

လူ့ဘဝ လူ့လောကအကြောင်းကို တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ထင်လိုက်ရရှာဘဲ စောစီးစွာ လူ့လောကကိုစွန့်ခွာသွားသော အထွေးဆုံးသမီးကလေးအတွက် ယူကျုံးမရ တာသသဖြစ်နေပေ လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ကျောသားရင်သားမခွဲဘဲ စေတနာ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ ထားတတ်သောဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ လူသားဆန်သည့် နှလုံးသား တို့ တွေ့မြင်လိုက်ရဘိသကဲ့သို့ ရှိပေသည်။

www.burmeseclassic.com

ဖိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ နိဂုံးခံရမှုမျိုးအပေါ်ယုံကြည်စိတ်

မသမာသူများက ၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လဆန်းတွင် 'တိအိုဒီ' ဟုခေါ်သော ဗြိတိသျှစစ်ဘက် ပင်မလက်နက်ခဲယမ်း သိုလှောင်ရေး တပ်မှ ဘရင်းဂန်း၊ စတင်းဂန်းနှင့်ကျည်ဆန်များကို ပစ္စည်းထုတ်ခွင့် လက်မှတ်အတုများဖြင့် ထုတ်ယူသွားကြောင်းသတင်းရရှိလေသည်။ ထိုသတင်းကို 'စီအိုင်းဒီ' မှုခင်းတပ်ဖွဲ့က ချက်ချင်းပင် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးမှတစ်ဆင့် ဝန်ကြီးအဖွဲ့သို့သတင်းပို့လိုက်ပါသည်။

ဝန်ကြီးအဖွဲ့ကလည်း အရေးပေါ်အစည်းအဝေးခေါ်ယူလျက် လုံခြုံရေးအတွက် အန္တရာယ်စိုးရိမ်ကြောင်းဆုံးဖြတ်သည်။ တစ်ဖွဲ့ အသီးသီးကိုလည်း အထူးစောင့်ကြပ်သတိထားဖို့ တပ်လှန်မှုဆော် ထားသည်။

ထိုစဉ်က ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးမှာ ဦးကျော်ငြိမ်းဖြစ်သည်။ သို့သော်ထိုအချိန်က ဦးကျော်ငြိမ်းမှာ နိုင်ငံခြားသို့ခရီးထွက်နေရသဖြင့် စိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီး ဖျော်ဘွယ်ဦးမြက ခေတ္တပူးတွဲအဖြစ် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးတာဝန်ကိုပါ ယူထားရသည်။

ထို့အတွက် ဝန်ကြီးဦးမြမှာ အစိုးရအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့အား အထူးစိုးရိမ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အား အသိမပေးရဲဘဲ ကျန်ဝန်ကြီးများနှင့်တိုင်ပင်ပြီး၊ အတွင်းဝန်ရုံး၏ အပေါ်ထပ်ရှိ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ရုံးခန်းအပြင်ဘက်တွင် ပြည်ထဲ ရေးဝန်ကြီးဌာနက တိုက်ရိုက်ကွပ်ကဲသည့် ပြည်ထောင်စုစစ်ရဲ တပ်ရင်းမှ တပ်စိတ်တပ်စိတ်ကို လက်နက်အပြည့်အစုံနှင့်လုံခြုံရေး ချထားလိုက်သည်။

ထို့အပြင်တပ်စိတ်မှူးကိုလည်း ၎င်း၏တပ်သားများကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအဝင်အထွက်တွင် မပြင်တွေ့ရအောင် ကင်းပုန်း ဝတ်သည့်သဘောဖြင့် သင့်လျော်မည့်နေရာများတွင် စနစ်တကျ နေရာယူနေစေရန် ဝန်ကြီးဦးမြက အမိန့်ပေးထားလေသည်။

ထိုကဲ့သို့လုံခြုံရေးကို အထူးလှုပ်ရှားထားနေကြစဉ် ဇူလိုင်လ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနဖက်သို့ ချိုးကွေ့ဝင်လာ

www.burmeseclassic.com

ကြရာ ထောင့်တစ်နေရာ၌ လက်နက်ကိုင်တပ်စိတ်တစ်စိတ် အသင့် ချထားသည်ကိုတွေ့လိုက်ရတော့သည်။ ရဲဘော်သုံးဦးခန့်နှင့် မောင်းပြန်သေနတ်ကိုင်များကို တွေ့လိုက်ရလျှင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းသည် အံ့အားသင့်သွား၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ချက်ချင်းပင် သူ၏ရုံးခန်းထဲသို့ အလျင်အမြန်ဝင်သွားပြီးနောက် ဗိုလ်ထွန်းလှအား လှမ်းခေါ်လျက်

...

ဟေ့ကောင် “ငါ့ရုံးခန်းအပြင်ဘက်က လက်နက်ကိုင် ရဲဘော်တွေ ဘာလုပ်တာလဲ”

ဟုမေးသည်။ ဗိုလ်ထွန်းလှက အခြေအနေအရ လုံခြုံရေး အတွက် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဦးမြ၏အမိန့်ဖြင့် တပ်စိတ်တစ်စိတ် ချထားကြောင်းကို ရှင်းပြသည်။ အမှန်အတိုင်းတင်ပြလိုက်သောအခါ၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကျေနပ်သွားသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းက စိတ်ချယုံကြည်သောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“မလိုပါဘူးကွာ။ ငါ့ကိုလည်း ဘယ်သူကမှ လုပ်ကြံမှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းကိုယ်တိုင် အခုပဲ ဝန်ကြီးဦးမြဆီသို့ သွားပြောစမ်း။ ငါက အမိန့်ပေးတယ်လို့ပြော။ ရုံးခန်းအပြင်

ဘက်က လက်နက်ကိုင်တပ်မိတ်ကို အခုချက်ချင်း ပြန်
ရုပ်သိမ်းလိုက်။ ကဲ ... မင်းသွားတော့”

x x x

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် လူထဲက လူတစ်ယောက်
ဖြစ်သည်။ လူသည်တစ်ခါတစ်ရံခွဲခွဲထန်သည်။ ကြမ်းတမ်းသည်။
မကျောသည်။ သို့သော် ထိုသည်မှာအချိန်တိုင်း အချိန်တိုင်းတော့
တေ့တေ့။ သူတို့၏စိတ်ရင်းအမှန်မှာ အင်မတန်နူးညံ့သည်။
ပျော့ပျောင်းသည်။ စေတနာထားသည်။ ကရုဏာမုဒိတာပွားတတ်
ကြပေသည်။ အားလုံးအပေါ်၌ သာတူညီမျှ ရှိတတ်ကြပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သူ့အသက်အန္တရာယ်ကို
တာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးနေကြသော ရဲဘော်များကို မလိုအပ်ဘဲ
တာဝန်ပိုနေရသည်ဟု အောက်မေ့ပုံရသည်။

အလုပ်မရှိ အလုပ်ရှာ၍ ကြောင်ကလေးရေချိုးပေးနေသလို
အလုပ်မျိုးကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း စိတ်တိုင်းကျပုံမရ။

ထို့ကြောင့် ချက်ချင်းရုပ်သိမ်းခိုင်းခဲ့သည်။ ထိုနေ့က
တပ်တွေရုပ်သိမ်းခိုင်းပြီး ညနေအိမ်အပြန်၌ တစ်ခုခုကိုတွေ့မိသည်။
ဗိုလ်ချုပ်စိတ်ဝင်လာသည်။

မိမိ၏အသက်ကို ပဓာနမထားသော်လည်း သားသမီးတို့ အရေးကိုမူ စိုးရိမ်မကင်းရှိလေသည်။

ဤသည်မှာ နှလုံးသားရှိသော သတ္တဝါတိုင်း၏ရင်မှာ ရှိစမြဲ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် နှလုံးသားရှိသောလူတုဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး နှုတ်ဆိတ်လာသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် တိရစ္ဆာန်ရုံဘေးရှိလမ်းသို့ ရောက်လျှင် ဗိုလ်ထွန်းလှအား ကောက်ကာ ငင်ကာမေးလိုက်၏။

“ဟေ့၊ ငါတို့အိမ်ကရဲဘော်တွေမှာ လက်နက်ရှိသလား”

ဗိုလ်ထွန်းလှက လက်နက်မရှိကြောင်း၊ ပြည်သူ့ရဲဘော် တွေမို့လက်နက်မကိုင်ကြကြောင်း ရှင်းပြလိုက်သောအခါ၌ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းက ...

“ငါ့အတွက်တော့ ဘာမှပူစရာမရှိပါဘူး။ ငါကသေရမှာ လည်းမကြောက်ဘူး။ ငါ့ကိုလည်း ဘယ်သူကမှ လုပ်ကြံမှာ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်ကွာ။ အိမ်က ငါ့ကလေးတွေ ကိုတော့ ငါ့စိုးရိမ်မိတယ်။ သူတို့လေးတွေ ဘာမှမဖြစ်စေချင် ဘူး။ ဒီတော့ မင်းကသက်ဆိုင်ရာနဲ့ ဆက်သွယ်ညှိနှိုင်းပြီး အိမ်ကရဲဘော်တွေကို လက်နက်နည်းနည်းပါးပါး တောင်း

ပေးထားလိုက်။ လိုလိုမည်မည် ပေါ့ကွာ။ သက်ဆိုင်ရာ ကိုလည်း ငါကညွှန်ကြားတယ်လို့ မင်းက ရှင်းပြလိုက်” ဟုပြောလေသည်။

ဗိုလ်ထွန်းလှလည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ပြောဆိုသည့် ဆတိုင်း သက်ဆိုင်ရာနှင့်ညှိနှိုင်းကာ လက်နက်များကို ထုတ်ယူပြီး ဆိပ်စောင့်ရဲဘော်များအား ပေးအပ်လိုက်သည်။ ထိုအချက်ကို ကြည့်ရှုရင်းအားဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် စိတ်ကြမ်း၊ လှူကြမ်း၊ ဆီသကြီးသော စနေသားစစ်သားကြီးဖြစ်လင့်ကစား သူ့အသည်း နှလုံးကား လွန်စွာမှပင် မေတ္တာဓာတ်ကြီးမားသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ အမှားဝန်ခံဖို့ဝန်ပေးတတ်မှု

၁၉၄၆-ခုနှစ်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့အပိုးရ အာဏာမရသေး။ တစ်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အရေးပေါ်အစည်းအဝေးပြုလုပ်ရန် အစီအစဉ်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အလုပ်အမှုဆောင် (အီးစီ)များကို ဖိတ်ကြားခိုင်းထားသည်။

အစည်းအဝေးလုပ်မည့်နေရာမှာ လက်ရှိနေထိုင်သော နတ်မောက်လမ်း (တာဝါလိန်း)ရှိ အိမ်တွင်ဖြစ်သည်။ အမှုဆောင်လူကြီးများဖြစ်သော ဒီးဒုတ်ဦးဘချို၊ ဟင်္သာတဦးမြ၊ သခင်မြတို့သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏အိမ်သို့ ရောက်လာကြသော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်ကြီး အိပ်ပျော်နေဆဲပင် ဖြစ်၏။

ညက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် စောစောမအိပ်ဘဲ သန်းခေါင်ကျော်အထိ စာရေးစာဖတ်နေတာကြောင့် အိပ်ရေးပျက်နေသည်။ မွန်းလွဲသုံးနာရီထိုးမှအိပ်သည်။ ယခုလေးနာရီလည်း ထိုးပြီ။ အမှုဆောင်လူကြီးများလည်းရောက်ပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ မနိုးရင်မဖြစ်တော့ကြောင်း ဗိုလ်ထွန်းလှတွက်မိသည်။

ထို့ကြောင့်ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ကတော် အိမ်ကြည်အား မနိုးလို့မဖြစ်တော့ကြောင်း ပြောလိုက်၏။ အိမ်ကြည်က ဗိုလ်ထွန်းလှအား အိပ်၏အပေါ်ထပ်တစ်နေရာသို့ ခေါ်သွားပြီး မနိုးရဲကြောင်း၊ သူအိပ်ပျော်နေစဉ် သွားနှိုးမိပါက စိတ်ဆိုးတတ်ကြောင်း၊ ဆူပူကြိမ်းမောင်းတတ်ကြောင်း ပြောပြလေသည်။

ဗိုလ်ထွန်းလှကလည်း မနိုးရင်မဖြစ်တော့သည့် အခြေအနေပို့ အိမ်ကြည်ကို မနိုးခိုင်းဘဲ ၎င်းကိုယ်တိုင်သွားနှိုးသည်။ နှိုးလို့မှ အပြစ်တင်ဆူပူရင်လည်း သူပဲခံမည်ဟုဆိုကာ ခြေတစ်တက်တို့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲရင်း နှိုးလိုက်တော့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကလည်း နှိုးနှိုးချင်းပင် ဗိုလ်ထွန်းလှကို အပြစ်တင်သည်။ ဘာကြောင့် နှိုးတာလဲမေးသည်။

ဗိုလ်ထွန်းလှက ဒီနေ့အရေးပေါ်အစည်းအဝေး ခေါ်ထားကြောင်း၊ ယခုအောက်ထပ်တွင် အမှုဆောင်လူကြီးများ စောင့်နေ

ကြကြောင်းပြောပြလိုက်သည်။ ထိုအခါမှဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သတိရသွားကာ ...

“အေး၊ ဟုတ်သားပဲ။ ငါကအိပ်ငိုက်လာတာနဲ့ မေ့ပြီး အိပ်နေမိတယ်။ ကဲ ... မင်း မြန်မြန်အောက်ထပ်ဆင်းပြီး လူကြီးတွေကို ငါအခုပဲဆင်းလာခဲ့မယ်လို့ သွားပြောနှင့်။ အခု ချက်ချင်းသွားပြောချေ”

ဟုဆိုလေသည်။ ထိုနောက် ငါးမိနစ်ခန့်အကြာတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာသည်။ ထိုနောက် လူကြီးများ၏ရှေ့တွင်ရပ်၍ တောင်းပန်သည်။

“ကျွန်တော်ညက အိပ်ရေးပျက်လို့ အပ်ရာပေါ်ခဏလှဲရင်း အိပ်ပျော်သွားလို့ပါ” ဟုဝန်ခံ၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ငိုလျှောက်ပဲဟူသော လေသံကို မသုံးဘဲ လူကြီးများနှင့်ဆက်ဆံရာတွင် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လေ့ရှိ ပါသည်။ ဒီးဒုတ်ဦးဘချို၊ သခင်မြတို့အား ‘ဆရာ’ဟုလေးလေး စားစားခေါ်သလို ငွေထိန်းလူကြီး မြန်မာ့အလင်းဦးတင်နှင့် ဟင်္သာတ ဦးမြတို့ကိုလည်း ‘ဦး’ တပ်ခေါ်သည်မှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ယဉ်ကျေးမှုစိတ်ဓာတ်ဟု ဆိုနိုင်ပါပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ နားလည်ခွင့်လွတ်တတ်မှု

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အလွန်သံယောဇဉ်ကြီးသော တပည့်
တစ်ယောက်ရှိ၏။

သူ့နာမည်မှာ ကျော်စိန်ဖြစ်သည်။ ကျော်စိန်သည် လူငယ်
တစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ သူ့အလုပ်မှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ကားကို
ဆောင်းရသော ယာဉ်မောင်းဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ကျော်စိန်မှာ ဉာဉ်ဆိုးတစ်ခုတော့ရှိသည်။ သူ
ဆရက်အလွန်ကြိုက်၏။ မူးအောင်သောက်၏။ သောက်ပြီး ရမ်း
သည်တော့မဟုတ်။ ရန်လိုခြင်းအလျဉ်းမရှိ။ ရွတ်နောက်ပြီး ရယ်စရာ
ဆောစရာတော့ပြောသည်။

အမူးလွန်က အိပ်သည်သာများသည်။

သူ့မှာအကျင့်ကောင်းတာရှိ၏။ တာဝန်သိရုံဘော်ကောင်း
ဖြစ်သလို အလုပ်ဝတ္တရားလည်း အလွန်လေးစားပါသည်။ ကား
မောင်းချိန်၌ လုံးဝအရက်မသောက်။

ပြီးလျှင်တော့ သောက်ပြီ၊ မှောက်ပြီ။

ရယ်စရာ အရွတ်အနောက်ပြောတတ်သဖြင့် အားလုံးက
သူ့ကိုချစ်ခင်ကြ၏။ အထူးသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ကလေး
များကချစ်သည်။

သူကလည်း ကလေးချစ်သည်။ ကလေးများနှင့်သာ
ဆော့ကစား၏။ ပျော်ရွှင်မြူးတူး၏။ ထို့ကြောင့် ကလေးများက
သူ့နာမည်ရင်းကို မပီကလာ ပီကလာဖြင့်ခေါ်ရာမှ 'အော်စိန်'
'အော်စိန်'ဟူ၍ ဖြစ်နေသည်။ နောင်သော် ထိုအော်စိန်အမည်သည်
တွင်လာတော့သည်။

အားလုံးကပင် အော်စိန်ဟုသာ ခေါ်တော့သည်။

အားလုံးကပင် အော်စိန်အရက်သောက်သည်ကို ဘဝင်
မကျ၍ ကားမောင်းတာဝန်မပေးရန်တားမိကြသည်။ ကားမောင်း
သက်တမ်းတစ်လျှောက် ယာဉ်တိုက်မှု မဖြစ်ခဲ့သော်လည်း မိုးခိုင်းသဖြင့်
သတိပေးကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အားလုံးကပြောသည့်စကားကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လက်မခံခဲ့ပေ။ သူ့ကားကိုသာဆက်မောင်းစေသည်။

တစ်နေ့၌ အလုံလမ်းရှိ ဘုရင်ခံအိမ်တော်၌ ညစာစားပွဲ တက်ရောက်ရန် ဖိတ်ကြားလေသည်။ ထိုစဉ်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း သည် အစိုးရအဖွဲ့အာဏာကို လက်ခံရယူပြီးနောက်ဖြစ်လေသည်။ ညစာ စားပွဲသို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ‘ဝူလေ’အမျိုးအစားကား နှင့် သွားကြသည်။ ဆလွန်းအမှတ် (RA 2874) အနက်ရောင် ဖြစ်၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ဗိုလ်ထွန်းလှတို့ကိုတင်လျက် ရဲဘော် ကျော်စိန်ပင်မောင်း၏။

ညစာစားပွဲပြီးလျှင် အပြင်သို့ ထွက်လာကြသည်။ ယာဉ်မောင်းကျော်စိန်မှာ ကားနောက်ခန်းထိုင်ခုံပေါ်၌ အရက်ပူးပူးနှင့် အိပ်ပျော်နေသည်။

သူသည် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးကောင်းသဖြင့် ဝင်ထွက် သွားလာနေသော ဘုရင်ခံအိမ်မှ ယာဉ်မောင်းများ၊ စားပွဲထိုးများနှင့် အလွန်းသင့်နေလေသည်။ ၎င်းတို့က သူမသောက်ပူးသည့် နိုင်ငံခြား အရက်များ အတင်းတိုက်၍ အားနာပါးနာသောက်လေဟန်ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ထွန်းလွှာက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှိုးသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းက ...

“ဟေ့၊ မနှိုးပါနဲ့တော့ကွာ။ သူ့ခမျာ အမူးလွန်ပြီး အိပ်ပျော်
နေပုံရတယ်။ ခါတိုင်း၊ အမျိုးတစ်ခါမှ မပြစ်ပူးတာ မင်း
လည်းအသိပဲ။ ဒီတစ်ခါပြစ်တာတော့ ရှိပါစေတော့။ ကိုင်း
ပြောနေကြာတယ်။ မင်းပဲ ကားမောင်းတော့။ ငါလည်း
မင်းနဲ့အတူ ရှေ့ထိုင်ခုံကလိုက်ခဲ့မယ်။ ကျော်စိန်တော့
ဆက်အိပ်နေပါစေ”

ဟုပြောသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အခါအစဉ်အတိုင်း
ဘုရင်ခံအိမ်တော်မှ တာဝါလိန်း(နတ်မောက်လမ်း)သို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာ စိတ်ကြမ်းကိုယ်ကြမ်းဟုဆိုသော်လည်း
တပည့်များအပေါ်၌ ခွင့်လွှတ်တတ်၊ စာနာတတ်သော စိတ်ရင်းအမှန်
ရှိသည်ကို သိမြင်နိုင်ပါပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ငယ်တစ်ခုလုံးသားရေးရာ

ဗဟုလွတ်လပ်ရေးအတွက် ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့သည် ဟိုင်နန်
ကျွန်းသို့ စစ်ပညာသင်ကျောင်းတွင် ဆိုက်ရောက်နေစဉ်ကဖြစ်သည်။

လွတ်လပ်ရေးအတွက် သက်စွန့်ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ကျ
သည်တူ သန္နိဋ္ဌာန်ချထားခဲ့ကြသော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏
နှလုံးသားကို လှုပ်ခတ်သွားအောင် ဖြစ်ခဲ့ရပူပေးလေသည်။

ထိုစဉ်က ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့သည် ခေတ္တတည်းခို၍
စစ်ပညာလေ့ကျင့်သင်ကြားရန် တိုကျိုမြို့တော်မှ ဟာကိုနီဒေသသို့
ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ ထိုနောက် ကာနယ်ဆူဇူကီးနှင့် ရင်းနှီးသော
မိတ်ဆွေဖြစ်သော မစ္စတာဟာချိုရှိအိဝါစကီး၏ အပန်းဖြေရိပ်သာ
အဖြစ် ဆောက်လုပ်ထားသည့် အိဝါစကီးနေအိမ်ဖြစ်ပေသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံဟာကိုနီသည် ချယ်ရီပန်းများပွင့်ရာမြေဖြစ်၍
မြေပြည်နှင့် ရာသီဥတုအားဖြင့် အနီးစပ်ဆုံးတူညီသည်။ ငိုကျို
၆၅ ၃၉-ပိုင်ခန့်ကွာသည်။

အီဝါစကီးရိပ်သာသည်ကား ဂျပန်တို့၏ သဘာဝအတိုင်း စက္ကူကတ်ထူကာ အမိုးကတ်ထူပြားများဖြစ်သည်။ အိမ်မှာ ပေ ၆၀ x ၈၀ မျှကျယ်ဝန်းသည်။

ဗမာမျိုးချစ်ရဲဘော်များ တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ်ရောက် ရှိလာသောအခါ ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်အောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်ကျွေးမွေး ရန်အတွက် မစ္စတာအီဝါစကီးသည် ၎င်း၏ တူမတော်ဟုဆိုသော 'အီရိုကောစံ' နှင့် 'အေအီကောစံ' တို့ကို ခေါ်ထားလေသည်။

ဝင်စစ်သော် ထိုညီအစ်မနှစ်ဖော်သည် အထက်တန်းကျောင်း တွင် ပညာဆင်ကြားနေသည့် ကျောင်းသူများဖြစ်သည်။ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ၎င်းတို့၏ဦးလေးက အကူအညီတောင်းသဖြင့် လာရောက်ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

အသက်အားဖြင့် အေအီကောစံမှာ အသက်(၁၈)ခန့်ရှိပြီး အီရိုကောစံမှာမူ အသက်(၂၀)အရွယ်ဖြစ်၏။ အဆိုပါညီအစ်မ နှစ်ယောက်တွင် အေအီကောစံသည် အလွန်လှပသော ရုပ်ဆင်း သဏ္ဍာန်ရှိသည်။ အရပ်အမောင်းမှာ (၅)ပေခန့်ရှိ၍ တင့်တယ် သည်။ မာန်မာနလည်းမရှိ။ မျက်ခုံးမျက်လုံး အရှေ့တိုင်းဆန် သဖြင့် အားလုံးကပင် စိတ်ဝင်စားလောက်ပေသည်။

ထိုအထဲတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း (အိရိုတာမွန်ချီ)လည်း

စိတ်ဝင်စားသည်။ ချစ်ရေးကြိုက်ရေးနှင့် မိန်းမအရေးတွင် လုံးလုံး နားမလည်သော်လည်း အေအီကောစံကိုမူ စိတ်ဝင်စားနေသည်။

ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်၏ ဆွဲဆောင်မှု၊ အိမ်သူပီသမှု၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှု၊ အမှုအရာလှပမှုတို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မေတ္တာသက်ဝင်ခဲ့ဟန်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့်လူရိုးကြီးသခင်အောင်ဆန်း၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှု အပေါ်ကို ရဲဘော်များ၏ အားပေးမှု၊ ဂျပန်ဆရာများ၏ မြှောက်ပင့် ပေးမှု၊ ကာနယ်ဆူဇုကီး (ဗိုလ်မှူးကြီး)၏ သွေးထိုးဆွဲဆောင်မှုကြောင့် စွန့်စားပြောမည်ဟု စိတ်ကူးလေသည်။ ထို့နောက် ရောင်းရင်းလည်း ဖြစ်၊ ဆရာလည်းဖြစ်သော မိနာမိအိုကာ(ခေါ်)မစ္စတာဆူကီအိအား ဖျပ်နီဘာသာဖြင့် မေတ္တာစာတစ်စောင်ရေးခိုင်းခဲ့သည်။

ထိုစာ၌ ...

ချစ်နှမ ... အေအီကောစံ

မောင်သည် ဝေးလံသော ပင်လယ်ရပ်ခြားတိုင်းတပါးက နိပ္ပန်ပြည်ကြီးသို့ ရောက်ခဲ့ရပါသည်။ ချစ်နှမအား စွဲလမ်း သောအာရုံကို မောင်သည် ဘယ်သောအခါမှ ဖျောက်ဖျက် ပစ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

မောင့်ကိုစောင့်မျှော်၍ နေလင့်ပါမည်လား။

အိုမိုတာမွန်ချီ

www.burmeseclassic.com

ဟူ၍လက်မှတ်ထိုးထားသည်။ သို့သော်ထိုရည်းစားစာကလေးမှာ အေအီကောစံ၏လက်ဝယ်သို့ မရောက်ဖြစ်ပါ။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အကျိုးအိတ်ကပ်ထဲ၌သာ အိပ်မောကျလျက်ရှိနေတော့သည်။ နောက်ဆုံးဟိုင်နန်ကျွန်းရောက်သည့်တိုင် မပေးဖြစ်ဘဲရှိနေရသည်။

ဟိုင်နန်ကျွန်းသို့ရောက်သောအခါ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ကိုကြီးတာနီ(ဗိုလ်လက်ျာ)က ဖောက်သည်ချလိုက်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ...

“တာနီ၊ ခင်ဗျားကတော့ တကယ့်ဖော်ကောင်ပါပဲဗျာ။ လူငယ်တွေရှေ့မှာ ဒါတွေပြောပြနေရင် ကောင်းပါတော့မလား”

ဟုဆိုလိုက်ရာ ကိုကြီးတာနီက ပြုံးရယ်ပြီးမှပြောသည်။

“ဒါကတော့ လူတိုင်းရဲ့ မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့ သဘာဝပဲဟာ။ ရှက်စရာမှတ်လို့”

ဤသို့ချေပလိုက်သောကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ချက်ချင်းပင် ဗိုလ်မင်းခေါင်အား “ဟေ့ - ရာမ၊ ဒီစာ အိတ်ကပ်ထဲမှာရှိအုံးမယ်၊ ရှာကွဲ့” ဟုဆိုသည်။

ဗိုလ်မင်းခေါင်လည်းစာကို ရှာယူခဲ့ပြီး ရဲဘော်များရှေ့တွင် အသံနေအသံထားဖြင့်ဖတ်ပြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် စာဆုံးလျှင် ရှက်အမ်းအမ်းပြုံးနေရာမှ

“မင်းတို့ကော အေအီကောစံကို သဘောမကျဘူးလား” ဟုမေးလိုက်ရာ အားလုံးကပြုံး၍ ...

“သဘောကျပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုကြီးရှိတော့” ဖြေကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ရယ်လျက်ပြောဆိုတ်လေသည်။

“ဟေ့၊ ကိုကြီးရှိတော့ လုပ်မနေနဲ့ဟေ့။ ငယ်သူတွေကို လူကြီးပီပီ ဦးစားပေးလိုက်မယ်။ လွတ်လပ်ရေးရတဲ့အခါ စိတ်ကူးနိုင်သဟေ့”

ထိုသည်မှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အချစ်ရေးထက် ဆိုင်းပြည်ကို ဦးစားပေးစဉ်းစားထားသည်ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ ဇွတ်လပ်ရေးသည် ပထမ၊ လွတ်လပ်ရေးသည် ဒုတိယ၊ ဇွတ်လပ်ရေးသည် တတိယအဖြစ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ရင်ထဲ၌ အခြေတိန်းအောင်းလျက်ရှိနေပေသည်တကား။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ စောင့်ထိန်းနိုင်ခဲ့တဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား

ဟင်္သာတမြို့တွင်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က လူထုအစည်းအဝေးကြီးရှိသည်။ အစည်းအဝေး၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟောပြောမည်ဖြစ်၏။

ဟောပြောပွဲတွင် ဟင်္သာတအရေးပိုင်က ချွင်းချက်ထား၍ ဟောရမည်ဟု ကန့်သတ်ထားလေသည်။ ချွင်းတောင်များအကြောင်းကို တရားဟောရာတွင် ထည့်သွင်းမဟောရဟု အမိန့်ထုတ်သည်။

ပိတ်ပင်ထားသည့်ကြားကပင် ဇွတ်ဟောပြောသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၄၀-ပြည့်နှစ်၊ ဇွန်လ၊ ၂၉-ရက်နေ့စွဲဖြင့် လူထုဝရမ်းထုတ်လိုက်တော့သည်။ ထိုသတင်းကို ကြားကြားချင်းတို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း (ထိုအခါက သခင်အောင်ဆန်း)သည် အရှက်တိမ်းနေရတော့သည်။

“များမကြာမီ ကျွန်ုပ်ကိုပါ ဗြိတိသျှအစိုးရက ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်တော့မည်ဟု သတင်းကို အတိအကျကြားရလေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်အဖို့မှာ အဖမ်းခံပြီးထောင်ထဲသွားနေ၍ အကျိုးရှိနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ယူဆလျက် ကိုယ်ရောင်ဖျောက်ကာ ‘မြေအောက်’သို့ လျှိုးသွားခဲ့ရလေသည်”

ဟုရေးထားခဲ့ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ သခင်အောင်ဆန်းအား အင်္ဂလိပ်အစိုးရက လူပမ်းဝရမ်းထုတ်ထားစဉ် ဂျပန်တို့က မည်မည်ရရ အကြောင်းပြန်ကြားခြင်းမရှိသေး။

ထိုစဉ် ဗမာပြည်အစိုးရဖြစ်သော အင်္ဂလိပ်အစိုးရတို့က တရုတ်ပြည်သို့ စေလွှတ်သောအဖွဲ့၌ ပါဝင်ရောက်ခဲ့ဖူးသော ဒီးဒုတ် ဦးဘချို၊ ဦးနုတို့နှင့် ဆွေးနွေးမိကြသည်။ ၎င်းတို့က တရုတ်ပြည်သို့ တုန်းကြောင်းလမ်းဖြင့် တိတ်တဆိတ်သွားရန်၊ ထိုနောက် တရုတ်တွင်ပြုနစ်နှင့် ဆက်သွယ်ရန်ဖြစ်သည်။

ဤအကြံအစည်ကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန် ဗမာထွက်ရပ်ဂိုဏ်းကြီးတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော ဒေါက်တာဘမော်၊ ဒေါက်တာသိန်းမောင်တို့ကလည်း တကယ်လို့ အလိုရှိပါက တွန့်တို့သည် ဂျပန်၏အကူအညီကိုရရှိနိုင်ကြောင်း သတင်းပေးလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ချက်ချင်းပင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့လည်း လူစုကာ
စည်းဝေးဆုံးဖြတ်ကာ ဂျပန်အကူအညီကိစ္စကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်
ကြပါသည်။

သို့သော် ထိုစဉ်က တရုတ်ဗမာလမ်းမကြီးကို ဗြိတိသျှ
အစိုးရက ပိတ်ထားသဖြင့် အခက်ကြုံနေရသည်။ နောက်ဆုံး၌
လမ်းပိတ်ထားလျှင် ပင်လယ်ခရီးဖြင့်သွားရန် လမ်းစဉ်ကို ရွေးချယ်
လိုက်တော့၏။ တရုတ်ပြည်ရောက်ပြီးမှ ဂျပန်နှင့်တွေ့ဆုံဆက်သွယ်
မိဖို့ဟူသော ပိတ်ဖြင့် စဉ်းစားထား၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း (သခင်အောင်ဆန်း)နှင့် သခင်လှမြိုင်
တို့ အဖွဲ့သို့ရောက်ခဲ့ကြလေသည်။ အဖွဲ့(ကူလန်ဆူကျွန်း)ခေါ်
နိုင်ငံခြားသားများ နေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်၌ ခေတ္တတည်းခိုနေရသည်။

တရုတ်ပြည်မအတွင်းသို့ဝင်ရောက်ဖို့ ကြံစည်ကြိုးစား
နေခိုက်မြန်မာပြည်ရှိ ရဲဘော်များသည် ဂျပန်တို့နှင့် ဒုတိယအကြိမ်
လျှို့ဝှက်စွာ ဆက်သွယ်မိကြလေသည်။

ထိုနောက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့သည် ဂျပန်ပြည်တိုက်
မြို့တော်သို့ ချောမောစွာရောက်ရှိသွားတော့သည်။

ဂျပန်ပြည်သို့ရောက်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား လက်ခံ

www.burmeseclassic.com

ပြုလာမှာ ကာနယ်ဆူဇူကီး (ဗိုလ်မှူးကြီး)ဖြစ်သည်။ တိုကျိုလေဆိပ်၌ သူနှင့်တွေ့ဆုံ စဉ်က သူ့အားဂျပန်၊ မြန်မာအသင်း၏အတွင်းရေးမှူး ဓမ္မတာမိနာမဟု အရပ်သားတစ်ယောက်အဖြစ်သာ မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ လေသည်။

မြို့ပြထိုတယ်သို့ရောက်လျှင် ကာနယ်ဆူဇူကီးက ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းအား ပျော်ပါးဖို့ မိန်းမယူမလားဟုမေးသည်။

ထိုအချိန်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာလူပျိုဖြစ်သည်။ မိန်းမ နှင့်ပတ်သက်၍ အရှိုင်းသက်သက်ဖြစ်သည်။

ကာနယ်ဆူဇူကီး၏မေးခွန်းကို ကြားရသောအခါ၌ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းမှာ အလွန်ရှက်သွားသည်။ ချက်ချင်းပင် လက်ကာ၍ “လျှော်ပါဘူး၊ နေပါစေ”ဟုငြင်းလိုက်သည်။

ထိုအခါ ကာနယ် ဆူဇူကီးက ...

“ဒါရှက်စရာကိစ္စမဟုတ်ပါဘူး။ မိတ်ဆွေတို့ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ ရေချိုးသလို သာမန်အလုပ်တစ်ခုပါပဲ” ဟုဆိုသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကလည်း ကျေးဇူးတင်ကြောင်း၊ နှင့်ပျော်ပါးရန် အလိုမရှိကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ တစ်ဆက်

www.burmeseclassic.com

တည်းမှာပင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတွေ့မိသည်မှာ “အင်း ... ဒီဂျပန်တွေက ငါတို့ကို ပထမအဆင့်အနေနဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားအောင်လုပ်တာပါပဲကလား” ဟူ၍ တွေးမိလေသည်။

ဤမျှနှင့်ပင် ကာနယ်ဆူဂူကီးမှာ လက်လျှော့မသွား။ တိုက်ပြိုသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ၌လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား ပြည့်တန်ဆာအိပ်သို့ ခေါ်သွားပြန်၏။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို ပျော်ပါးရန် မြှူဆွယ်ပြန်သည်။

ဤအကြိမ်၌လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ခါးခါးသီးသီးပင် ‘ခရီးပန်းလာပါတယ်၊ မပျော်ပါးလို့ပါ။ ဟိုတယ်ပြန်ပြီး အိပ်ချင်ပါတယ်’ ဟု ဇွတ်အတင်းငြင်းခဲ့ရလေသည်။

ထိုအချက်များကို ကြည့်ရှုရင်းအားဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ စိတ်သည် ခန့်သည်၊ သန့်သည်၊ ပြတ်သားသည်ကို တွေ့ရမည်တည်း။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လေ့လားတံ့မင်းခဲရိုက်

ကာနယ်ဆူရူကီးသည် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက
လောဒီဗော့စတော့ (ရုရှားပြည်)မြို့၌ အမှုထမ်းခဲ့ဖူးလေသည်။
ထိုအချိန်က သူသည် ရန်သူရုရှားအိမ်တစ်အိမ်သို့ သွားသည်။

အိမ်သို့ ရောက်လျှင် ရုရှားမိသားစုတစ်အိမ်လုံးရှိ မိန်းမ
နှင့်ကလေးပါမကျန် သတ်ပစ်ခဲ့ဖူးသည်ဟု ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား
ထုတ်ဖော်ပြောပြလေသည်။

ထို့နောက်ဆက်၍

“အဲဒီလိုပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ကလည်း အင်္ဂလိပ်မှန်သမျှ
ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ကလေးပါမကျန် ကိစ္စတုံးသတ်ပစ်
ကြရမယ်”

ဟုရိုက်သွင်း၏။

ထိုကာလအတွင်းက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဗြိတိသျှ
ဆန့်ကျင်ရေးပိတ်ဓာတ်၊ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးဆန္ဒသာရှိလေသည်။
ကာနယ်ဆူဂူကီးသိမ်းသွင်းသလို လက်မခံ။

ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေး၊ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးသည် လူမျိုး
မုန်းတီးရေးမဟုတ်။ လူသတ်ဒါဒမဟုတ်။

နယ်ချဲ့ဝါဒ ကျွန်ပြုရေးစနစ်ကိုမုန်း၍ လူ့အခွင့်အရေးကို
တိုက်ပွဲဝင်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။

ထိုအချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
သည် မင်းမဲ့စရိုက်ကို ရင်ထဲကပင် ခွဲခွဲခြားခြား ဆန့်ကျင်ထားပြီး
ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ သုတစ်ပါးအပေါ်အခွင့်အရေးမယူတတ်မှု

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် 'ဘုရင်ခံ၏ အမှုဆောင်ကောင်စီ' ဆုခံသော အစိုးရအဖွဲ့တွင် ဝန်ကြီးဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ဝန်ကြီးစီးပို့ ကားပေးထား၏။

ကားမှာ အင်္ဂလန်ပြည်လုပ် 'ဂူဝလီ' အမျိုးအစား အနက် ဆောင်ဖြစ်သည်။ စလွန်းကားအမှတ် အာအေ/ ၂၈၇၄ ဖြစ်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏အိမ်၌ ထိုကားတစ်စီးမှလွဲ၍ အခြား ကားမရှိ။ ထိုစဉ်ကသူ့မှာ အလုပ်များသည်။ အစိုးရအဖွဲ့၏ တာဝန် ဆောင် နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းဖြစ်သော ဖဆပလအဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဆောင်လည်း တာဝန်ယူထားရလေသည်။

အလုပ်ကိစ္စများလွန်းလှသဖြင့် သွားလာလှုပ်ရှားရာတွင် ထိုကားကိုသာ သုံးနေရသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကတော်အောင်ကြည်နှင့် သားသမီးများပင် မစီးရ
ရှာပေ။ ရုံးပိတ်ရက်နေ့များလောက်သာလျှင် ကန်တော်ကြီးတစ်ပတ်
ကားပတ်စီးခွင့်ရသည်။

ဤသည်မှာလည်း ရံဖန်ရံခါမျှသာဖြစ်လေသည်။
တစ်နေ့တွင် ကားမောင်းသမားရဲဘော်ကျော်စိန်က ...
“ဗိုလ်ကြီး၊ ကားဘာဖြစ်တယ်မသိဘူး။ စက်နှိုးလို့ မရဘူး
ကျွန်တော်လည်း တတ်သလောက်မှတ်သလောက်အမျိုးမျိုး
ကြိုးစားပြင်ကြည့်တာပဲ။ ဘယ်လိုမှ နှိုးလို့မရဖြစ်နေတယ်”
ဟုတင်ပြလိုက်သည်။

ရဲဘော်ကျော်စိန်မှာ ကားနှင့်ပတ်သက်၍ ခေသူမဟုတ်
မောင်းတတ်ရုံမျှမဟုတ်ဘဲ ကားစက်ပြင်အတတ်ပညာပါ အသင့်အတင့်
တတ်ထားပေသည်။

ယခုနှိုးလို့မရဟုဆိုတော့ ဗိုလ်ထွန်းလှ အံ့သြသွားသည်
ဟေ ... ဟုတ်လား။ မင်း သေသေချာချာလုပ်ကြည့်ပြီးပြီလား
ဟုမေးသည်။ ရဲဘော်ကျော်စိန်ကလည်း အစွမ်းကုန်ကြိုးစားကြည့်
ပြီဖြစ်ကြောင်း ၊ လုံးဝစက်နှိုး၍မရကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ထိုအချိန်က နံနက် ဇွနာရီခွဲကျော်ပြီ။

နံနက် ၁၀နာရီတွင် အတွင်းဝန်ရုံး၌ အရေးပေါ် အစည်း
အဝေးရှိသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဝန်ကြီးအဖွဲ့ အရေးပေါ်
အစည်းအဝေးသို့ အချိန်မီရောက်ပါမှဖြစ်မည်။

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ထွန်းလှသည် ချက်ချင်းပင် ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းအား သွားရောက်သတင်းပို့သည်။ ကားစက်မိုင်းမရ
ကြောင်း သတင်းပို့လိုက်သောအခါ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက “ဟုတ်လား။
အားက လုံးဝမောင်းလို့မရဘူးလားကွ” ဟု တစ်ခွန်းမေးသည်။

မောင်း၍မရတော့ကြောင်းကို ဗိုလ်ထွန်းလှကပြေရင်းရုံးကို
အချိန်မီအကြောင်းကြားပြီး ကားတစ်စီးတောင်းဖို့ ဖုန်းဆီသို့
ဆွှတ်သွားသည်။

ချက်ချင်းလှမ်းခေါ်သည်။ ဖုန်းနှင့်ကားတောင်းမလို့မဟုတ်
ဘူးတော့မေးသည်။ ဗိုလ်ထွန်းလှက ဟုတ်ကြောင်းပြေလျှင် ...

“မင်းဟာ တော်တော်ညံ့သေးတာပဲ။ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး
မော်တော်ကားတောင်းဖို့ တစ်ခုတည်းပဲ မင်းတွေ့မိတာကိုး။
မင်းတို့ ငါတို့ အနေနဲ့ အခုနေအခါ မော်တော်ကားလှမ်း
တောင်းလိုက်ရင် တစ်စီးမဟုတ်ဘူး။ ဆယ်စီးလည်းရနိုင်
တယ်။ အဲဒါဆက်စပ်ပြီး ဝဉ်းစားကြည့်မှပေါ့။ စီးပွားရေး

လုပ်ငန်းရှင်တွေဟာ ငါတို့ကို မော်တော်ကားပေး ကူညီ
တာကို အကြောင်းပြုပြီး သူတို့ ငါတို့ဆီက မတရား
အခွင့်အရေးတွေ တောင်းလာမှာကိုတော့ မင်းမတွေ့မိဘူး
မဟုတ်လား။ မင်းကိုငါအစောကြီးကတည်းက ကြိုပြော
ခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ မင်းတို့ငါတို့အနေနဲ့ ဘယ်သူ့ဆီက
မှ ဘာအကူအညီမှ မယူရဘူး။ အခုမင်းကမော်တော်ကား
လှမ်းတောင်းတာဟာလည်း အခွင့်အရေးယူတာပဲ။ ဒါကြောင့်
မင်းစောစောက စိတ်ကူးသလို တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး
မော်တော်ကား မတောင်းရဘူး”

ဟူ၍ပိတ်လိုက်၏။

ထိုအခါ၌ ဗိုလ်ထွန်းလှက “ကျွန်တော် တို့ဘာလုပ်ရမလဲ
ဗိုလ်ချုပ်” ဟု ဆိုလိုက်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာလည်း ချက်ချင်းပြောချလိုက်၏။
“ဘာမှလုပ်မနေနဲ့။ ငါတို့ကားပျက်နေတယ်မဟုတ်လား။
ဒီတော့မင်းနဲ့ငါ ရုံးကို လမ်းလျှောက်သွားကြမယ်။ ရုံး
ရောက်တော့မှ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဌာနကို ဖုန်းဆက်ပြီး
ငါတို့ကားကို စက်ပြင်သမားတွေလာဆွဲယူသွားပြီး ပြင်ပေး

ဖို့ပြောပေါ့။ ကဲ ပြောနေကြတာတယ်ကွာ၊ သွားကြဖို့”
ထိုသို့ပြောပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ရှေ့မှ
လွှင့်မြန်စွာထွက်ခွာသွားတော့သည်။

* * *

ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်သည် တာဝါလိန်းလမ်းမှ ထွက်ခဲ့
ကြသည်။ ထို့နောက်နတ်မောက်လမ်း၊ ဗဟန်းလမ်းအတိုင်း။
ထို့နောက် ဗဟန်းအပိုင်းကိုကျော်ခဲ့ပြီး တိရစ္ဆာန်ရုံဘေးရှိ ပလက်
ဆောင်းသို့ပင်ရောက်ခဲ့လေပြီ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည်ရှေ့မှ ခြေလှမ်းသွက်သွက်သွား
နေသလို ဗိုလ်ထွန်းလှမှာ နောက်ကအမှိုလိုက်နေသည်။ ဗိုလ်ထွန်းလှ
သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနောက်မှ လိုက်နေစဉ် သူ့အနီးသို့
ဘေးကလေးတစ်စီးထိုးရပ်သည်။

အော်တင်အမျိုးအစား မော်တော်ကားငယ်ဖြစ်သည်။
ဘေးပေါ်တွင်မူ မြန်မာ့ရုပ်ရှင် ဝတင်တီထွင်သူ ရုပ်ရှင်ဖခင်ကြီး
ဆန်းအတ်ဦးအုန်းမောင်ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ဦးအုန်းမောင်သည် ဗဟန်းဝက်ဘာလမ်းတွင်
ထွက်နေထိုင်သည်။ ထိုမှဆူးလေဘုရားလမ်းရှိ ၎င်း၏လန်အုတ်

ဆတ်ပုံတိုက်နှင့် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီရှိရာသို့ ကိုယ်တိုင်မောင်း၍ သွားနေခြင်းဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်ဗိုလ်ထွန်းလှတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦး ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်နေသည်ကို တွေ့မြင်သဖြင့် ကားရပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဗိုလ်ထွန်းလှအား လှမ်းခေါ်၍ တာ့ကြောင့်ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ လျှောက်နေရတာလဲဟုမေးသည်။

ဗိုလ်ထွန်းလှက အမှန်အတိုင်းပြောပြလိုက်၏။ ကားပျက်၍ အိမ်မှာထားခဲ့ကြောင်း၊ စက်နှိုး၍မရတော့ကြောင်းကိုပါရှင်းပြလိုက်လျှင် ဦးအုန်းမောင်ကလည်း ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ၊ ကားစက်နှိုးလို့ မရရင် တစ်ယောက်ယောက်ထံမှ ကားတစ်စီးလောက် ခဏတောင်းပြီး စီးသွားသင့်ကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်လှိုပုဂ္ဂိုလ်က ခုလိုလမ်းပေါ်တွင် မလျှောက်သင့်ကြောင်း ပြောဆိုလေသည်။

ဗိုလ်ထွန်းလှကလည်း ...

“... ဦးလေးပြောသလိုပဲ မော်တော်ကားတစ်စီး ဖုန်းဆက်တောင်းမလိုပါပဲ။ ဒီပေမယ့် ဗိုလ်ချုပ်က မတောင်းရဘူးတဲ့။ ဗိုလ်ချုပ်စီးဖို့ မော်တော်ကား ကူညီရတာကို အကြောင်းပြုပြီး နောက်ပိုင်းကျရင် မတရားအခွင့်အရေးတွေ တောင်း

www.burmeseclassic.com

လာလိမ့်မယ်။ စီးပွားရေးသမားတွေဟာ အဲဒီလိုလုပ်တတ်
တယ်လို့ဆိုပြီး အတွင်းဝန်ရုံးရောက်အောင် ခြေကျင်
လျှောက်ကြမယ်လို့ပြောပါတယ်”

ဟုရှင်းပြသည်။

လန်ဒန်အတ်ဦးအုန်းမောင်ကလည်း နားလည်သဘော
ဆီတံစွာဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ပြောသည်ကို ဦးအနေဖြင့် သဘောပေါက်
ကြောင်း၊ ဦးအနေဖြင့် မြို့ထဲကိုသွားရင်း လမ်းကြိုသောကြောင့်
ဆီတံသွားတာဖြစ်ကြောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်အား အတွင်းဝန်ရုံးအထိ
ဦးပေးလိုကြောင်း၊ ဦးမှာရုပ်ရှင်သမားမို့ စီးပွားရေးသမားများလို
တူနည်ကြီးတွေလို ဘာအခွင့်အရေးမှ မတောင်းပါကြောင်း၊
အိမ်ထိုင်ဆောင်တစ်ဦးအနေဖြင့် လမ်းပေါ်၌ခြေကျင် လျှောက်နေ
သည်မှာ မသင့်လျော်ကြောင်း စသည်တို့ကိုပြောလျက် အပေါ်ခိုင်း
အောင်တော့သည်။

ဗိုလ်ထွန်းလှသည်လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား
ဦးအုန်းမောင်ပြောသည့်အတိုင်း သွားပြောပြသည်။ ထို့ပြင်
လန်ဒန်အတ်ဦးအုန်းမောင်မှာ တခြားလူမဟုတ်။ ဒီးဒုတ်ဦးဘချိတ်
အိမ်ထွက်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်တို့၏ တို့ဗမာအစည်းအရုံးကိုပါ လွှဲပြောင်း
ပို့နေသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ကြောင်းကိုပါ ထည့်ပြောပြလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည်လည်း ဗိုလ်ထွန်းလှပြောပြ
နေသည်ကို အစအဆုံး နားထောင်နေရင်း ဦးအုန်းမောင်အား
အကဲခံတ်ကြည့်နေသည်။

ဦးအုန်းမောင်မှာလည်း ဦးဘချိုကဲ့သို့ပင် သျှောင်တစ်ထုံး
နှင့်ခေါင်းပေါင်းတဘက်ပေါင်းထားသဖြင့် မြန်မာဆန်သောလူကြီး
တစ်ဦးဖြစ်၍ လေးစားယုံကြည်သွားသည်။

ထိုနောက်ကားဆီသို့ လျှောက်သွားပြီးနောက် ပြုံး၍နှုတ်
ဆက်သည်။ ပြီးမှ ကားကြီးဖြင့် လိုက်ပို့သည်ကို လက်ခံလေသည်။
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အမြဲတစ်စေ သတိချပ်နေတတ်သလို
မိမိကိုယ်နှိုက်က ဝန်ကြီးဖြစ်နေသော်လည်း ထိုဂုဏ်ပါဝါဖြင့် သူတစ်ပါး
အပေါ်တွင် အခွင့်အရေးမယူမိရန် အမြဲစောင့်စည်းသည်ကို တွေ့ရ
လေသည်။

ဖိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားပေါ်သဘောထား

ဖိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား သမဂ္ဂ
ဆင်းဆောင်ဘဝကပင် အင်္ဂလိပ်စာကို အထူးလေ့လာကြိုးစားခဲ့
သည်။ မိန့်ခွန်းများကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်ရေးသည်။ အင်္ဂလိပ်
ဆိုဝင် ပြောလေ့ရှိသည်။

၂၀-၁-၄၆ နေ့ကလည်း ရွှေတိဂုံအလယ်ပစ္စယံညီလာခံ၌
ဖိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သဘာပတိမိန့်ခွန်းပြောသည်။ ထိုမိန့်ခွန်း
တိုလည်း အင်္ဂလိပ်လိုရေးသားလေသည်။ ၁၉၄၆-ခုနှစ် ဖဆပလ
ဆွဲချုပ်ဦးစီးကောင်စီ (Supreme Council) အစည်းအဝေး၌လည်း
ဖိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သဘာပတိမိန့်ခွန်းကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာ
ဖြင့်ရေး၍ပြောသည်။ အင်္ဂလိပ်စာနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေါဟာရကြွယ်ပုံ၊
စာတည်းဆောက်ပုံ၊ 'အိဒီယမ်' ခေါ်နှိုင်းယှဉ်တင်စားရေးသားပုံမှာ
အတုအောင် စကားလုံးကျစ်လစ်လှပေသည်။

အမေရိကန်ကျောင်းသားပင် အံ့ဩလောက်အောင်လှပခဲ့
သည်။

နောက်တစ်ဦးမှာမူ လုပ်သားပြည်သူ့နေ့စဉ် (အင်္ဂလိပ်) သတင်းစာအယ်ဒီရှပ်ဦးခင်မောင်လတ် (ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်၏ခင်ပွန်း)ကပင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရေးသားသည့် အင်္ဂလိပ်စာကို ချိုးကျူးခဲ့ရသည်။

ဗိုလ်ထွန်းလှအား ဦးခင်မောင်လတ်က ၁၉၆၅-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၇-ရက်နေ့ကျရောက်မည့် တပ်မတော်နေ့ (တော်လှန်ရေးနေ့) အတွက် လုပ်သားနေ့စဉ် (အင်္ဂလိပ်)သတင်းစာတွင် ထည့်သွင်း ဖော်ပြဖို့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်တောင်းသည်။

ဗိုလ်ထွန်းလှက ၎င်း၏ဆောင်းပါး၌ ၁၉၄၅-ခုနှစ်ဖက်ဆစ် တော်လှန်ရေးအတွင်းက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အခန်းကဏ္ဍကို အခြေပြုရေးခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်အတူ သရက်ခရိုင် ကျေးလက်ဒေသတွင် နေထိုင်ခဲ့ရဖူးသည်။

ထိုအတွေ့အကြုံများကို အကြောင်းခံ၍ ဖက်ဆစ်တော်လှန် ရေးနှင့်စပ်လျဉ်းပြီးကာကြောင့် ဂျပန်ကိုတော်လှန်ရကြောင်း ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း ရှင်းလင်းထားသော အင်္ဂလိပ်သာသာစာတမ်း(၁၉၄၅- ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လက ရန်ကုန်မြို့တော်ခန်းမတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကိုယ်တိုင်နိုင်ငံခြားသတင်းစာဆရာများ၊ မဟာမိတ်စစ်သည်တော် များ၏ ရှေ့၌ဖတ်ခဲ့သောစာတမ်း)များမှ အဘော်တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ကို ထုတ်နုတ်၍ရေးသားခဲ့သည်။

ဦးစင်မောင်လတ်သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရေးသော အင်္ဂလိပ်စာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ဖတ်ရုံမျှနှင့်ပင် အံ့ဩချီးကျူး ခဲ့ရလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အင်္ဂလိပ်စာ ဦးစားပေးသင်ပြ သော ခရစ်ယာန်သာသနာပြုကျောင်းထွက်မဟုတ်။ ရေနံချောင်း နေရှင်နယ်ကျောင်းထွက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အင်္ဂလိပ်စာ အရေး အသားကျွမ်းပုံ၊ အဆင့်အတန်းမြင့်ပုံမှာ မအံ့ဩဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်ရလေ၏။

စင်စစ်သော် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သူ့ကိုယ်တိုင် ရေနံချောင်းမြို့ နေရှင်နယ်(အမျိုးသားကျောင်း)မှ ဆယ်တန်းအောင် နှီးသည်ဖြစ်လင့်ကစား အင်္ဂလိပ်စာကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ရောက်ပြီး အထူးကျွမ်းကျင်အောင် လေ့လာခဲ့သည်။

ပိုတော်အောင်လည်း အထူးကြိုးစားခဲ့လေသည်။ သူ့ သဘောထားအမြင်ကိုလည်း ပွင့်လင်းစွာပြောခဲ့လေသည်။

ထိုသဘောထားအမြင်ကို ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးကာလ အတွင်း ရောဝတီမြစ် အနောက်ဘက်ကမ်း သရက်ခရိုင်ကျေးလက် ဆွေသတွင် တပ်မတော်ရှေ့တန်းစစ်ဌာနချုပ် ယာယီစခန်းချထား စဉ်တဟု သိရသည်။

www.burmeseclassic.com

စင်ဘူရီ: စုစည်းတင်ပြသည်

“ငါတို့က နယ်ချဲ့သမားဆီက လွတ်လပ်ရေး မရ၊ရအောင် ယူရမှာမို့ နယ်ချဲ့သမားရဲ့ဘာသာကို ကျွမ်းကျင်အောင် လေ့လာထားရမယ်။ အင်္ဂလိပ်စာတော်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ ဒါမှလည်း ငါတို့ဟာ နယ်ချဲ့သမားကို အရေးဆိုနိုင်မယ်၊ ငြင်းခုံနိုင်မယ်၊ လွတ်လပ်ရေး မပေး၊ပေးအောင် တောင်းနိုင်မယ်။ ကုန်ကုန်ပြောမယ်ကွာ။ လိုအပ်လာရင် နယ်ချဲ့သမားကို သူတို့ဘာသာစကားနဲ့ အင်္ဂလိပ်လို ရေရေလည်လည် ဆဲနိုင်မယ်ကွ”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အင်္ဂလိပ်စာ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ ဤနယ်ခံယူချက်ကြီးမားခဲ့ပေသည်။

ဖိုလ်ရွှင်အောင်ဆန်းရဲ့ တဝယုံကြည်ချက်နဲ့အတွေးအခေါ်အမြင်များ

ဖိုလ်ရွှင်အောင်ဆန်းသည် တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂ၏ ကြွေးကြော် သံပြစ်သော 'အိုးဝေ' မဂ္ဂဇင်းတွင်ကာဝန်ခံလုပ်ခဲ့သည်။ သူ့ အယ်ဒီတာ ဘဝ၌ သူ၏ ယုံကြည်ချက်နှင့် အတွေးအခေါ်ဒဿနများကို လေးနက်စွာ ထုတ်ဖော်ရေးသားခဲ့ဖူး၏။

သူ ဤသို့ ရေးခဲ့ပါသည်။
'ငါ့အား

ဖုံးလွှမ်းထားသော လက္ခယသန်းပေါင်ယံ၊
ယင်းမှောင်မိုက် အတွင်းမှနေ၍ အနိုင်မခံ၊
အရှုံးမပေးလိုသော ငါ့ပိတ်ကို
ဖန်ဆင်းပေးသူ နတ်၊ သိကြားတို့အား
ငါသည် ကျေးဇူးစကားဆိုပါ၏။'

ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထို့နောက်ဆက်၍ ...

‘လောကဓံတရား၏ လက်ခုပ်တွင်းသို့
 ဘယ်လိုပင်ကျရောက်စေကာမူ
 ငါကား မတုန်လှုပ်၊ မငိုကြွေး၊
 ကံတရား၏ ရိုက်ပုတ်ခြင်းဒဏ်ချက်ကြောင့်
 ငါ၏ ဦးခေါင်းသည်
 သွေးသံတို့ဖြင့် ရဲရဲနီနေ၏။
 သို့သော် ညွတ်ကား၊ မညွတ်။’

လောကဓံတရား၏ လက်ခုပ်တွင်းသို့ ကျရောက်နေပေ
 ဆည့် သူသည် မည်သည့်အချိန်မျှ လက်မြှောက်နှူးထောက် လိမ့်မည်
 မဟုတ်။ တုန်လှုပ်နေမည်မဟုတ်၊ ငိုကြွေးနေမည်မဟုတ်။ ကံတရား
 ၏ ရိုက်ပုတ်ဒဏ်ကြောင့် သူ့ဦးခေါင်းထက်၌ သွေးများချင်းချင်း
 နီရဲနေသော်လည်း ဦးညွတ်မည်မထင်လိုက်နှင့်ဟု ကြွေးကြော်
 လိုက်ပေသည်။

တစ်ဖန်ဆက်၍လည်း ...

‘လောဘ၊ ဒေါသတို့၏
 ကြီးစိုးရာဌာန၏ အခြားမဲ့၌ကား
 သေခြင်းတရားသည်

ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ငုံ့လင့်နေ၏။

သို့ပင်မူ ငါ့အား

မတုန်မလှုပ်သည်ကိုသာ တွေ့ရအံ့။

နောင်ကိုလည်း ဘယ်တော့မှ

မကြောက်သည်ကို တွေ့ရပေအံ့။

တူလည်း မကြောက်တရားကိုပင် ရဲရင့်စွာထုတ်ဖော်
လိုက်ပြန်သည်။ လောဘ၊ ဒေါသများ ပြွန်းသီးနေသော၊ ကြီးစိုး
နေသော အခြားမဲ့၏ နောက်ကွယ်၌ သေခြင်းတရား စစ်တရား
မှန်သည် အမှန်ရှိနေကြောင်းကို လှမ်းမြင်နေရပါသည်။

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသော သေတွင်းနှုတ်ခမ်းသည်
အဆင်သင့်ဟု၍ စောင့်မျှော်နေပါသည်။ သို့သော် ပုထုဇဉ်မှန်သမျှ
ဤလမ်းကို မလွဲမသွေရောက်ရမည်ကိုသိနေ၏။ ထို့ကြောင့်သူသည်
ကြောက်စရာမလိုတော့ကြောင်း ပြောင်ကျကျဖွင့်ဟပြောလိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင်ကာသာတရား၏အမြင်၌လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
သည် ဤသို့တွေးခေါ်လျက် မပစ်ပယ်ဘဲ ဝန်ခံထားသည်။

မိမိ၏ လက်ရပ်အကျိုး၌ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို သည်
ရှိမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော်ထိုအပြစ်တို့သည် အများစုကောင်းကျိုး

ဆယ်ပိုးသည်ဖြစ်သည်မို့ လားရာဂတိမကောင်းသော်လည်း စိတ်
ပျက်မိကြောင်းကို ရဲဝံ့စွာသတ္တဆိုခဲ့သည်။

ထိုစာပိုဒ်တွင် ဤသို့ ဖော်ပြထား၏။

‘သုဂတိသွားရာ ...၊

တံခါးဝသည် မည်မျှပင် ကျဉ်းမြောင်းသည်ဖြစ်စေ၊

ယမမင်း၏ ခွေးရေပရိုက်၌

ငါ၏ အပြစ်တို့ကို

မည်မျှပင် ရေးမှတ်ထားသည်ဖြစ်စေ၊

ငါကား ဂရုမပြု။

ငါသာလျှင် ကံ၏အရှင်သခင်ဖြစ်၍

ငါသာလျှင် စိတ်၏ အကြီးအကဲဖြစ်တော့၏။’

x x x

၁၉၄၀-ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ်၊ ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်းတွင်
‘သခင်အောင်ဆန်း’ ဟူသော ကလောင်အမည်ဖြင့် ဆောင်းပါးရေး
ခဲ့သည်။ ဆောင်းပါး၏ခေါင်းစဉ်မှာ “နိုင်ငံရေး အမျိုးမျိုး” ဟု
သိရ၏။

www.burmeseclassic.com

ထိုဆောင်းပါး၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ရေးသားတင်ပြပုံ၊ ရေးနည်းရေးဟန်နှင့်အတွေးအခေါ်ကို လေးနက်စွာပြင်ထားသည့် အချက်အလက်များ ပါရှိနေပေသည်။

အနည်းအကျဉ်းမျှ ထုတ်နုတ်ပြရသော် ...

“ပြန်မပြည်၏ နိုင်ငံရေးသမိုင်းကို ပြန်ပြောင်း၍ကြည့်လျှင် နိုင်ငံရေးဆိုသည်မှာ ဘယ်လိုဟာမျိုးပါဟု တပ်တပ်အပ်အပ် မရှိသည်ကိုတွေ့ရ၏။ မြန်မာမျိုးအဖို့ ဟုမ္မဂူး၊ အင်္ဂလိပ်ဒေသ၊ ဘုံဝါဒ၊ ဆင်းရဲသားဝါဒ၊ ဝံသာနုစသည်ဖြင့် မီးခိုးမဆုံး၊ မိုးမဆုံးဖြစ်နေခဲ့သည်။”

နိုင်ငံရေးအပေါ်၌ နိုင်ငံရေးသမားတို့သည် ဝိဝါဒအမျိုးမျိုး ကွဲပြားနေပုံကို ကောက်နုတ်ပြလျက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ခပ်ညည်းညည်းပြောလိုက်ပုံရသည်။

“အထက်တွင်တင်ပြခဲ့သော နိုင်ငံရေး၏ သဘောကို အကျယ်ဦးကာဖွင့်ရလျှင် ကုန်နိုင်ဖွယ်ရာမရှိ။ သို့သော် ပိုမိုသဘောပေါက်စေခြင်းငှာ ထပ်မံသရုပ်ဆောင်ပြရဦးအံ့။ နိုင်ငံရေးသည် လူမှုရေးကိစ္စအားလုံးပင်ဖြစ်၏။”

“နောက်တစ်နည်းကား လူသားတို့သည် လှူငွါးဘဝမှ

လူယဉ်ခေတ်ရောက်လာသည့်အခါ ‘နိုင်ငံရေး’ပေါ်လာ
သည်ဟု ဆိုကြ၏။”

“ကျွန်တော်၏ အယူအဆတွင်မူ နိုင်ငံရေးကို သိပ္ပံပညာအရ
ထင်မြင်သုံးသပ်မှသာ မှန်ကန်သည်ဟု ထင်မိပါ၏”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် လူမှုဘဝနှင့်နိုင်ငံရေးကို ဆက်စပ်
တွေးခေါ်မြင်ထားသလို နိုင်ငံရေးကိုလည်း နိုင်ငံရေးသိပ္ပံပညာဖြင့်
တွေးခေါ်သုံးသပ်မှ သဘာဝကျမည်ကို ထောက်ပြလိုက်ပုံရှိလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ မွေးရာပါဖိလ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် စနေသားဖြစ်သည်။

စနေသားဖြစ်သည်နှင့်အညီ ငယ်နာမည်မှာ 'မောင်ထိန်လင်း' ဟုတွင်ခဲ့သည်။ မကွေးတိုင်း၊ နတ်မောက်မြို့မှရှေ့နေဦးဖာ၊ ဒေါ်စုတို့၏သားဖြစ်သည်။ မောင်ထိန်လင်းဟုအမည်မှည့်ခဲ့သော်လည်း အစ်ကိုလတ်မောင်အောင်သန်း၏အမည်နှင့် ကာရန်လိုက်အောင် 'အောင်ဆန်း' ဟူ၍ပြောင်းခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် အမှန်တရားကို မြတ်နိုးခဲ့သူဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတဖွဖွပြောခဲ့သော စကားတစ်ခွန်းရှိခဲ့ရလေသည်။ ထိုစကားမှာ

“လူ့မှာ အရေးကြီးဆုံး ကိုယ်ကျင့်တရားရယ်၊ အမှန်တရားကိုမြတ်နိုးမှုရယ် ဒါပဲဖြစ်တယ်” ဟုဆိုခဲ့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း(ခေါ်)မောင်ထိန်လင်း ငယ်စဉ်ကဖြစ်သည်။ သူ့လေးနှစ်သားအရွယ်က မိခင်ဒေါ်စု(အမေစု)သည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်သည်။ အရောင်းအဝယ်ကျွမ်းကျင်သည်။ မိခင်ဒေါ်စုသည် ဆန်စပါးအရောင်းအဝယ်လုပ်သည်။ ငွေချေးသည်။ စပါးပေးပေးသည်။ စပါးဝယ်၍လည်းလှောင်သည်။ လှောင်ထားသည့်စပါးတိုလည်း ကျေးလက်တောရွာမှ လူများကိုတစ်ဆင့်ပြန်ရောင်းချတတ်သည်။

တစ်ခါသော်

တောလက်ကျေးရွာမှ စပါးဝယ်သူများရောက်လာကြ၏။ စပါးပေါက်ဈေးစကားပြောနေကြ၏။ ထိုစဉ်က မောင်ထိန်လင်းတလေး အနီးမှာဆော့ကစားလျက်ရှိနေခိုက်ဖြစ်သည်။

စပါးဝယ်ရောက်လာကြသူများက ဈေးဆစ်လေသည်။ မိခင်ဒေါ်စုကလည်း မုသားမပါ။ လက်မချောဆိုသည့်အတိုင်း လက်ရှိပေါက်ဈေးနှင့်ဆို ဈေးမကိုက်ကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် လိုချင်နေမှတော့ ဆောက်သည်မပျက်အောင် မိမိကပဲလျှော့ပေးလိုက်ပါမည့်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီစပါးဝယ်တုန်းက ခြောက်ဆယ်ဈေးရှိကြောင်း၊ ယခုငါးဆယ်ဈေးနှင့်ပဲ ပေးလိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ထိုစကားကိုကြားလိုက်ရသော မောင်ထိန်လင်းကလေးမှာ

...

“ဟာ ... အစ်မကလဲ၊ မဟုတ်တာပြောရော့မယ်။ ဒီ
စပါး အစ်မကင်းဆယ်ချေးနဲ့ဝယ်ထားတာ ကျွန်တော်
သိတယ်။ ဟုတ်တာပြောမှ ဥစ္စာပေါ့မယ်။ လိမ်ပြောတာ
မကောင်းဘူး”

ဟုခပ်တည်တည်ကြီး ဝင်ထောက်လိုက်သည်။ အားလုံးတ
ဝိုင်းရယ်ကြလေသည်။ စပါးဝယ်များပြန်သွားလျှင် မိခင်အိမ်က
အနီးသို့ခေါ်ကာ “ညွှန်သည်တွေနဲ့ စကားပြောနေတုန်း လူကြီးတွေ
ပြောတဲ့စကားကြားမှာ မင်းကဘာဖြစ်လို့ ဝင်ပြောရတာလဲ။ နောက်
ကို ဒီလိုဝင်မပြောနဲ့” ဟု ဆုံးမရာ မောင်ထိန်လင်းခေါ်အောင်ဆန်း
ကလည်း ပေါင်တွင်းကြောဆွဲလိမ်ခံရပေသည့် တစ်ချက်မငိုဘဲ ...

“အစ်မက လိမ်ပြောတာကိုး”

ဟု ရဲရဲကြီးပြောချလိုက်သည်။ ငယ်စဉ်ကတည်းကပင်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် လိမ်ညာပြီးပြန်ပြောသည်ကို လက်မခံ
အမှန်တရားကိုသာ မြတ်နိုးသည်မှာ ထင်ရှားပေသတည်း။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ငါရဝတရားကြီးမားမှု

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်သခင်ထွန်းအုပ်တို့သည် မုဒုံမှ တစ်ဆင့် သံဖြူဇရပ်သို့သွားသည်။

ထိုစဉ်က ဗိုလ်ရဲထွဋ်တပ်သည် ၂၀-၂-၄၂ နေ့တွင် ဌာနချုပ်ဗဟိုစစ်ကြောင်းတစ်ခုလုံးကတိုင်တိသို့ ချီတက်ကြရာတွင် ရှေ့ပြေးတပ်ဖြစ်လေသည်။ ဗိုလ်ရဲထွဋ်တပ်နှင့် ပန်ချာပိတပ် စိပ်တစ်စိပ်တို့တွေ့ဆုံကာ အပြင်းအထန်တိုက်ပွဲဖြစ်ကြသည်။

ဗိုလ်ရဲထွဋ်တပ်သည် ၂၄-၂-၄၂ ရက်နေ့တွင် ဘီးလင်းမြစ် ကိုဖြတ်သည်။ တောတောင်များကိုဖြတ်သည်။ မဲကတကိုဖြတ် ကျော်သည်။ ထိုနောက်စစ်တောင်းမြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်းရှိ ကွင်းဆိပ် ရွာသို့ ၂၅-၂-၄၂ နေ့တွင် ချောမောစွာရောက်လာသည်။ ထိုနေရာတွင် စခန်းချလျက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် သခင်ထွန်းအုပ် တို့ကို စောင့်ကြလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်သခင်ထွန်းအုပ်တို့လည်း မုဒုံမှ တစ်ဆင့် သံဖြူဇရပ်သို့ သွား၏။ ထို့နောက် ရန်ကုန်မှရောက်လာ ကြသော ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံကော်မတီကိုယ်စားလှယ်များနှင့် တွေ့ဆုံကြသည်။

ထိုကိုယ်စားလှယ်များမှာ သခင်မြ၊ ဗိုလ်လက်ျာတို့ကို စောင့်၍ ဆွေးနွေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဆွေးနွေးပြီးလျှင် ဗိုလ်ဗလ၊ ဗိုလ်မြင့်အောင်တို့၏ တပ်များကို ဖားအံရှိ ဗိုလ်ရန်နိုင်၊ ဗိုလ်တောက် ထိန်၊ ဗိုလ်မင်းခေါင်တို့၏တပ်များကို ကျိုက္ခမိသို့ ပြန်စေပြီး မုတ္တမ ပင်လယ်ကိုဖြတ်လျက် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သို့ ချီတက်ရန်စီစဉ်ကြသည်။

ထိုစဉ် သထုံသို့ ရောက်နှင့်နေကြသည့် ကာဝါဂျိမား၊ တာနီ ဇာကီ၊ ဗိုလ်စံလွင်နှင့် တပ်စိပ်တစ်စိပ်တို့မှ သထုံတွင် သခင်ကိုယ် တော်မှိုင်းသည် လျှို့ဝှက်စွာပုန်းအောင်းနေကြောင်း၊ မင်းတိုင်ပင် အမတ်ဦးစိုးတင်နေအိမ်တွင်ရှိနေကြောင်း သိရှိလိုက်ရသည်။

ဤ သတင်းရလျှင်ရခြင်း ဗိုလ်စံလွင်အား မုဒုံသို့ အမြန် သွားရောက်စေပြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် သခင်ထွန်းအုပ်တို့အား သတင်းပို့ စေသည်။

ချက်ချင်းပင်သတင်းပို့ပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် သခင်ထွန်းအုပ်တို့အား သွားရောက်ခေါ်လာခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်

အောင်ဆန်းသည် လိုက်လာပြီးနောက်သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းအား တွေ့ဆုံကြသည်။

တွေ့လျှင်တွေ့ခြင်းပင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဆွေးနွေးစရာ စစ်ရေးကိစ္စများကို မဆွေးနွေးသေးဘဲ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းအား ရိုသေလေးစားစွာ ရှိခိုးကန်တော့ပါသည်။ ရှိခိုးကန်တော့ပြီးမှ ဆက်လက်ဆွေးနွေးကြလေသည်။

ထိုစဉ်အင်္ဂလိပ် တိုက်လေယာဉ်များရောက်လာပြီး စက်သေနတ်များဖြင့် ပစ်သော်လည်း မည်သူ့တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ထိခိုက်မှုမရှိဟု သိရပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ရိုသေထိုက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုလျှင် လေးလေးစားစား၊ ရိုရိုသေသေ နေရာပေးတတ်သောသဘောထားတို့ တွေ့ရှိရလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ လူချစ်လူခင်များတဲ့အရည်အချင်းကောင်း

တစ်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနေထိုင်လျက်ရှိသော ဗဟန်းမြို့နယ် တာဝါလိန်းလမ်း (နတ်မောက်လမ်း)အိမ်သို့ ရှမ်း အမျိုးသားအဘိုးကြီးတစ်ဦးနှင့် အဖော်လူငယ်တစ်ဦးတို့ အတူရောက် လာကြသည်။

ဗိုလ်ထွန်းလှက အိမ်ရှေ့ထွက်လျက် ဘာကိစ္စရှိကြောင်း မေးမြန်းကြည့်သည်။ အဘိုးကြီးက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် တွေ့ဆုံ ချစ်လှူကြောင်းပြောသည်။

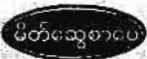
ထိုအချိန်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှာ အလွန်အလုပ်များ၏ အိမ်သို့ ညွှန်သည်များလာရောက်လျက် ဗိုလ်ချုပ်နှင့်တွေ့လိုခြင်း အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ နိုင်ငံရေးသမားများကလာ၍တွေ့ရန် တောင်းဆိုခြင်း၊ နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်များကလာတွေ့ခြင်း၊ F.S.S ခေါ် ဗြိတိသျှစစ်ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများလာတွေ့ခြင်းစသည်တို့ လူပေါင်းစုံနေသည်။

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်တွေ့သည့် မတွေ့သည့်ကို ဗိုလ်ထွန်းလှမှ စိစဉ်ပေးရသည်။ အသေးစိတ်မေးမြန်းကာတစ်ဆင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား တင်ပြနေရသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်တွေ့လိုသည့် ရှမ်းအဘိုးကြီးအား မေးကြည့်သောအခါ၌ အဘိုးကြီးက “ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း သုံးစွဲ ခို့အတွက် လှူချင်လို့ပါ” ဟုဖြေသည်။ ထိုကိစ္စကို ဗိုလ်ထွန်းလှ ချက်ချင်းဆုံးဖြတ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် တွေ့ပေးဖို့မသင့် တုမြင်သည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဒီလို တိစ္ဆာများ၌လုံးဝ ဝါသနာပါသည်မဟုတ်။ မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက် အခွင့်အရေးယူတတ်သူမဟုတ်။ လက်ခံမည်မဟုတ်ကြောင်းကို သိသည်။

သို့ဖြစ်ပေမယ့်လှက “ဒီမယ်ဦးကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်သုံးဖို့ လှူချင်တယ်ဆိုလို့ ဦးကြီးရဲ့ ဝေတနာသဒ္ဓါတရားကို လေးစားပါတယ်။ ဒီပေပေ ဗိုလ်ချုပ်က ဒီလိုသုံးစွဲဖို့ လှူတာမျိုး လက်မခံပါဘူး။ တစ်နည်းတော့ရှိတယ်။ ဦးကြီးကလှူချင်သလိုဆိုရင် ဗဟန်း၊ ကိုယ့်မင်း တို့ယ့်ချင်းလမ်း၊ အမှတ်(၈)က ဖ.ဆ.ပ.လ အဖွဲ့ချုပ်ရုံးမှာ သွားလှူ လို့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့်ဦးကြီးတို့ အဖွဲ့ချုပ်ရုံးကိုပဲ ကြွကြွ ဟု တောင်းပန်သည်။

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ရှမ်းအဘိုးကြီးသည် ဗိုလ်ထွန်းလှ၏စကားကို လက်မခံ။ ၎င်း၏ လွယ်အိတ်အတွင်းမှ အထုပ်တစ်ထုပ်ကို နှိုက်ယူကာ ဖြေပြလေသည်။ အထုပ်ထဲမှ တဝင်းဝင်း တလက်လက် တောက်ပြောင်ပြီး အရည်အသွေးကောင်းလှသည့် ရွှေချောင်းများ ထွက်လာသည်။

ထိုနောက် အဘိုးကြီးက 'ဒီလိုပါ ဗိုလ်ကြီး၊ ကျုပ်က ဗိုလ်ကြီးပြောတဲ့အတိုင်း အဖွဲ့ချုပ်ကိုရောက်ပြီး ရန်ပုံငွေလှူခဲ့ပြီးပါပြီ။ ဒါက ဗိုလ်ချုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုအတွက် လုပ်ငန်းများမှာ သုံးစို့လှူတာပါ။ အခုဒီကိုလာတာ နိုင်ငံရေးရန်ပုံငွေနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်တို့ မိသားစုမှာ ရွှေတာခြစ်ခြတ်စားသောက်နေရတယ်လို့ ကြားသိရပါတယ်။ အခုဆိုရင် ဗိုလ်ချုပ်က တပ်ကထွက်လိုက်ပြီမို့ လစာဝင်ငွေဆိုလို့ မရှိဘူးမဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် သူလွတ်လပ်ရေး ရအောင် ဦးဆောင်ကြိုးစားရာမှာ နောက်ဆံမတင်းဘဲ လုပ်နိုင်အောင် လို့ သူ့မိသားစုသုံးစွဲစို့ ဒီရွှေတွေကို ကျုပ်လှူချင်ပါတယ်။ အဲဒါတော့ 'ဗိုလ်ကြီးက ဗိုလ်ချုပ်ကို မေတ္တာရပ်ခံပေးစေချင်ပါတယ်' ဟုစကားဆိုပြန်၏။

ထိုစကားကြားရသော် ဗိုလ်ထွန်းလှသည် အလွန်အားနာ သွားသည်။ စေတ္တစဉ်းစားပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်နေသည့်

www.burmeseclassic.com

အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ တက်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အား သတင်းပို့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ရှမ်းအဘိုးကြီးတစ်ဦးမှ ရွှေချောင်းများ လှူချင်နေကြောင်း သတင်းကြားရသောအခါ၌ အလွန်စိတ်ဆိုးစွာဖြင့်

“ဟေ့ကောင်၊ ငါ ဒါမျိုးလက်မခံဘူးဆိုတာ မင်းသိသားနဲ့။ လှူချင်ရင် ဖ.ဆ.ပ.လ အဖွဲ့ချုပ်မှာ သွားလှူလို့သာ ပြောလိုက်”

ဟုဆိုလေသည်။

ဗိုလ်ထွန်းလှသည် ပြဿနာပြေလည်မည့်နည်းလမ်းကို ရှာရတော့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ပြောသလို အဘိုးကြီးအားရှင်းပြပြီးပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖ.ဆ.ပ.လ အဖွဲ့ချုပ်တွင်လည်း ရန်ဝံ့ငွေအတွက် လှူပြီးပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအလှူက ဗိုလ်ချုပ်၏ နာမည်ကြား တတည်းက ကြည်ညိုလေးစား၍ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျတွေ့ဖူးချင် စာကတစ်ကြောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်တို့ မိသားစုဆင်းရဲကျပ်တည်းနေချိန် မှာ မိသားစုကောင်းကောင်းမွန်မွန်စားသောက်နေထိုင်ပြီး ဗိုလ်ချုပ် အနေနှင့်လည်း စိတ်အေးလက်အေးလွတ်လပ်ရေးရအောင် လုပ်နိုင် တိုင်နိုင်ဖို့အတွက် လှူတာပါ။ ပြီးတော့ ဒီလိုလှူတဲ့အတွက်ကြောင့် လည်း သူ့အနေဖြင့် ဘာအခွင့်အရေးမှ မမျှော်လင့်ကြောင်း၊ ဗေတနာ

www.burmeseclassic.com

သန့်သန့်လှူတာဖြစ်ကြောင်းများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံတင်ပြလိုက်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အတန်ကြာအောင် စဉ်းစားနေသေး၏။ သို့သော်စောစောကလောက် မျက်နှာထားသည် မတင်းမာတော့ပေ။ ခပ်ပြေပြေရှိလာတော့မှ ဗိုလ်ထွန်းလှကဆက်၍ ရှမ်းအဘိုးကြီးလည်း စိတ်ချမ်းသာသွားအောင် ဗိုလ်ချုပ်အနေဖြင့် ခေတ္တဆင်းတွေ့ပေးရန်၊ အဘိုးကြီးပေးလှူသော ရွှေချောင်းထုပ်ကို လက်ခံကျေးဇူးတင်စကားပြောဆိုပေးရန်၊ လက်ခံရရှိကြောင်း ပြောလက်မှတ်ထိုးပေးရန်၊ အဘိုးကြီးဝမ်းပြောက်ဝမ်းသာဖြင့် ပြန်သွားပြီးမှ ၎င်းရွှေချောင်းများကို အဖွဲ့ချုပ်၏ ဘဏ္ဍာရေးမှူး ပြန်ဟုအလင်းဦးတင်ထံသွားအပ်ရန် အဖွဲ့ချုပ်၏ ရန်ပုံငွေအဖြစ် အသုံးပြုစေပို့ ဗိုလ်ချုပ်မှ ပို့ခိုင်းတာမို့ လာဖို့တာဆိုရင် ဒီပြဿနာရှင်းလင်းသွားမည် ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်သည်။

နောက်ဆုံး၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဗိုလ်ထွန်းလှစကားကိုလက်ခံသည်။ ဧည့်သည်ရှမ်းအဘိုးကြီးကို ဆင်းတွေ့သည်။ ရွှေချောင်းများ လက်ခံရရှိကြောင်းကို ဗိုလ်ထွန်းလှ လက်မှတ်စက်ရိုက်ပေးသည့် စာရွက်ပေါ်တွင် 'အောင်ဆန်း' ဟုလက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ...

“ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် ဦးကြီးခင်ဗျား၊ ဦးကြီး

www.burmeseclassic.com

တို့ရှမ်းပြည်နယ် အပါအဝင် တစ်နိုင်ငံလုံး လွတ်လပ်ရေး ရအောင် ကျွန်တော်အစွမ်းကုန်ကြိုးစားလုပ်ပါမယ်” ဟုကတိပြုလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ စကားကိုကြားရလျှင် အဘိုးကြီး မှာ အထူးကြည်ညိုသွားသည်။ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်လည်း အံ့ဩဟန်ဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေပြီးနောက်

“ဗိုလ်ချုပ်ဦးအောင်ဆန်းကို နာမည်ကြားတာနဲ့ ကြည်ညို နေမိပါတယ်။ အမှန်တကယ်တွေ့ရတော့ အသက် ငယ်ငယ်လေးရှိသေးပါတကားလို့ အံ့ဩနေမိပါတယ်။ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး အမှန်မုချရအောင် ဗိုလ်ချုပ် စွမ်းဆောင်နိုင်မယ်လို့လည်း ယုံကြည်ပါတယ်”

ဟုပြောရင်းဆိုရင်းပင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား လက်အုပ် ချိလျက် ကန်တော့ရန် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ နူးတုပ်ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည်လည်း ကမန်းကတန်းပင် ထိုင်ရာမှထလျက် ရှမ်းအဘိုးကြီးအား ဖေးမ, ဆွဲထူကာ ဤသို့ တောင်းပန်လေသည်။

“မလုပ်ပါနဲ့ ဦးကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်ငဲ့ကြီးနေပါဦးမယ်။ အခုကျွန်တော်တို့ကို လာလျှူဒါန်းတာကပဲဦးကြီးရဲ့ အလွန်ပွန်မြတ်

တဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ စေတနာဟာ ထင်ရှားနေပါပြီ”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ရှမ်းအားကြီးအား နှစ်သိပ်စကား၊ ကျေးဇူးစကားဆိုလိုက်သည်။ အားကြီးသည်လည်း အထူးကျေနပ်သွားသဖြင့် နှုတ်ဆက်ပြီးပြန်သွားတော့သည်။ ထိုမျှမက သေးပါ။ ၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလကဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ညောင်ရွှေမြို့သို့ စည်းရုံးရေးတရားဟောရန်ရောက်သွားသည်။ ညောင်ရွှေစော်ဘွားကြီးကို မြင်သူတိုင်းက မြေပြင်ပေါ်တွင် ဒူးတုပ်ကန်တော့သည်ကိုတွေ့ခဲ့သည်။

သို့အတွက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ညောင်ရွှေစော်ဘွားကြီးအား ပြောခဲ့သေး၏။

“စော်ဘွားကြီး။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးရင်တော့ ဒီအလေ့အထကို ပယ်ပစ်မှဖြစ်မယ်”

[မှတ်ချက် ။ မဟာသရေစည်သူဘွဲ့နှင့် အက္ခမဟာသီရိ သုဗ္ဗဘွဲ့ရ စစ်ရွှေသိုက်နှင့် စစ်ဗလုံတို့သည် ၁၉၅၉-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၉-ရက်နေ့တွင် အာဏာစွန့်လွှတ်ခဲ့သည်။]

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအပေါ် မြန်မာစာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးရဲ့ခွာမြင်

ဝစ်ကြီးပြီးသလောက် အခြေအနေတွင်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်
အုပ်ချုပ်နေဆဲပင်။ ထိုစဉ်က ဝစ်ကိုင်းတွင် ဗ.ဆ.ပ.လကို အတည်
တကျမဖွဲ့ရသေးပါ။ ဖွဲ့ဖို့စိုင်းပြင်နေဆဲဟုသိရသည်။ အချို့က
အင်္ဂလိပ်ကို ကြောက်နေဟန်ရှိသည်။

ထိုကဲ့သို့ ရှိနေစဉ်မှာပင် ဝစ်ကိုင်းသို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊
ဦးဘဇော်၊ ဟင်္သာတဦးမြ၊ ပျော်ဘွယ်ဦးမြတို့ ရောက်လာကြလေသည်။

အမတ်တောင်း ဇော်အမာအိမ်တွင် နံနက်တစားသောက်
ကြသည်။ ယင်းသို့ စားသောက်ပြီးနောက် လက်ဖက်ရည်သောက်
နေကြစဉ်မှာပင် ဆရာကြီးဝစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်းနှင့်ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
တို့နှစ်ယောက်တည်းထွက်လာကြသည်ဆို၏။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
က ဆရာကြီးဝစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်းအား ၎င်း၏ ဖခင်ကြီး မိတ်ဆွေများ
သိတန်ရှိလေသည်။

ဆရာကြီးစစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်းမှာမူ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား ဦးဖာ၏သားမှန်း လုံးဝမသိပေ။

လမ်းလျှောက်ရင်းပင် လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဆွေးနွေးကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက လွတ်လပ်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အလွန်ရှုပ်ထွေးနေသဖြင့် ဆရာကြီးစစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်း၏ သဘောထားကို မေးကြည့်သည်။

ဂျပန်များအုပ်ချုပ်နေစဉ်ကပင် မြန်မာပြည်၌ ဝိဝါဒအမျိုးမျိုး ဖြစ်နေခဲ့ဖူးသည်။

ဂျပန်ကိုမောင်းထုတ်ဖို့ စိုင်းပြင်နေဆဲမှာပင် အိန္ဒိယရှိပညာရှိ တစ်ဦးက ဤသို့ လှုံ့ဆော်နေ၏။ အာရှလူငယ်တစ်စုအား ဂျပန်ကို မောင်းထုတ်ပြီးနောက် မြန်မာပြည်ကို ကရောင်းကိုလိုနီအဖြစ်နှင့် ပထမအုပ်ချုပ်။ နောက်မှ အင်ဒိုပင်းဒင့်၊ ထိုနောက်မှ ပါလီမန်ဒီမို ကရေစီပြီးလျှင် ကွန်မြူနစ်ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံ တည်ထောင်ရမည်ဟု စာပို့သွေးဆောင်ထားသည်ဟု သိထား၏။

ထိုအချက်ကို ဆရာကြီး စစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်းက လက်မခံနိုင်ပေ။ ချက်ချင်းလွတ်လပ်သော မြန်မာပြည်ထောင်စု သခင်လူမျိုး အဖြစ်ကို အင်္ဂလိပ်ကသဘောတူရမည်ဟု ခံယူထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက “ဟယ်နယ်လဲ

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီး” ဟု တီးခေါက်ကြည့်ရာ ဆရာကြီးစစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်းက
ချက်ချင်းပင်

“ကျုပ်တို့ ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းသခင်လူမျိုးစစ်စစ်ဖြစ်ဖို့
လွတ်လပ်ရေးကို ရအောင်ယူရမယ်”

“ဆရာကြီးရယ် ... ကျွန်တော်တို့မှာ ပြာပုံပဲအရင်း
ရှိတယ်”

“ဟာ ... နိုဝင်ဘာလကစပြီး ဗမာ (မြန်မာ)ပြည်
မြေကြီးက ငွေသီး ရွှေသီးတွေဟာ မလိုချင်အောင် ထွက်
လာရမယ်။ ဆန်စပါးတစ်ခုတည်းကို အုပ်ချုပ်ရေးဝယ်ရင်
တောင်မှ တိုင်းပြည်တည်ထောင်ဖို့ ငွေလိုသလောက်ရနိုင်
တယ်။ နိုင်ငံခြားငွေတွေကို ရနိုင်တယ်”

“ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်လုပ်မြင်ပြီ။ ဒါပေ လက်နက်”

“ဟာ ... လက်နက်ဟာ အမျိုးသားတစ်စု စည်းလုံး
ညီညွတ်ခြင်းပဲ။ တပြည်လုံး၊ ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့တွေဖွဲ့ထား။
လွတ်လပ်ရေးမရသော် သူပုန်ထမယ်လို့ သတင်းပေးထား။
သူပုန်ထရင် တောင်သူလယ်သမားများ အလုပ်မလုပ်နိုင်၊
မလုပ်နိုင်ရင် ဗမာပြည်က ထွက်ကုန်ကို လိုသလောက်မရ။
မရရင် အိန္ဒိယဝတ်၊ သီဟိုဠ်ဝတ်၊ စင်္ကာပူဝတ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီး ... ကျွန်တော်မြင်ပြီ။ ကျွန်တော် တို့လွတ်လပ်ရေးစစ်ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်း အင်ဒိုပင်းဒင့် ကိုရနိုင်တယ်။ ဒီကနေ့ အစည်းအဝေးမှာ ဒါကို”

“ဖြစ်ပါစေမယ်”

“ဒါကြောင့်အဖေကပြောတာပဲ”

ဟုန်ကားဆိုသည်ဟုသိရသည်။ ထိုစကားကို ဆရာကြီး စစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်းသည် နားမလည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အခွင့်အရေးဦးဖာက မည်သို့ပြောထားကြောင်း မသိရှိရချေ။

အစည်းအဝေးကြီးတွင် အတုလဝတီပုံနှိပ်တိုက်ပိုင်ရှင် ဦးကျော်မြင့်က ကိုယ်မင်းကိုယ်ချင်း အင်ဒိုပင်းဒင့်သခင်လူမျိုးအဖြစ် နှင့် လွတ်လပ်ရေးရအောင် ယူရမည်ဟု အဆိုတင်သွင်းသည်။ စစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်းက အကျယ်တဝင့်ရှင်းပြလျက် ထောက်ခံ သွားလေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ မြန်မာပြည်သည် အင်္ဂလိပ်၏ အင်ပါယာ အတွင်းမှလွတ်၍ လွတ်လပ်သောနိုင်ငံတစ်ခုအဖြစ်နှင့် တည်ရမည်ဟု အသံကျယ် လာလေသည်။

ဆရာကြီးစစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်းကိုယ်တိုင်ပင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းအပေါ်၌ ဤသို့ရှုမြင်ခဲ့လေသည်။ ဤသို့ရေးခဲ့ပူး၏။

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် လူပင်ဝယ်သော်လည်း အမျိုး၏ သစ္စာတည်သော မိကောင်းဖခင်သားဖြစ်သည့်အတိုင်း ဉာဏ်ပညာရှိ ၍ ရဲရင့်သည်။ စွမ်းရည်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ အပြောအဆိုလိမ္မာသည်။ တိုင်းပြည်ဘခင်ပီသသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလွန်ခဲ့သော အနှစ်တစ်ရာ အတွင်းမှာမပေါ်ခဲ့။ နောင်ကိုပေါ်ဖို့ရန် အစဉ်ဆုတောင်းပါသည်။ သူသည် ဘိလပ်မျက်နှာရုံညီ အစည်းအဝေးသို့တက်၍ မြန်မာပြည် သည် ဗြိတိသျှ၏ နေသဟာယအသင်းထဲတွင်မပါဘဲ လွတ်လပ်ရေး ရအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ စွမ်းရည် ကြောင့် မြန်မာပြည်သည် အိန္ဒိယထက်စောပြီးသော် ကိုယ့်မင်း တိုယ့်ချင်း သခင်အမျိုးအဖြစ်နှင့် လွတ်လပ်ရေးကိုရခဲ့လေသည်’ ဟု ဆရာကြီးစစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်း၏စာတွင် ဂုဏ်ပြုခဲ့ရဖူးလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ မဟုတ်မခံစိတ်ဓာတ်

တစ်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်ဗိုလ်လက်ျာတို့အား ဗိုလ်မိုးကြိုးကဆင့်ခေါ်ခဲ့ဖူး၏။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့သည် ဗိုလ်မိုးကြိုး၏ စံမြန်းရာအိမ်တော်သို့သွားကြသည်။ ထိုစံအိမ်မှာ ဗြိတိသျှသံရုံး တည်ရာနေအိမ်ဟုဆိုသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်ဗိုလ်လက်ျာတို့နှစ်ဦးသား ဗိုလ်မိုးကြိုး ၏နေထိုင်ရာအိမ်ကြီးသို့ရောက်လျှင် ဗိုလ်မိုးကြိုးသည် ကျယ်လောင် စွာ ကြိမ်းမောင်းရင်း အပေါ်ထပ်မှ ဆင်းလာသည်။ ဗိုလ်ချုပ်တို့ကို ဇေယျာဝတီက ဂျပန်စားလွယ်နှင့်ဗိုလ်ချုပ်အေးထိုးမည့်ဟန် တပြင် ပြင်ရှိသည်။

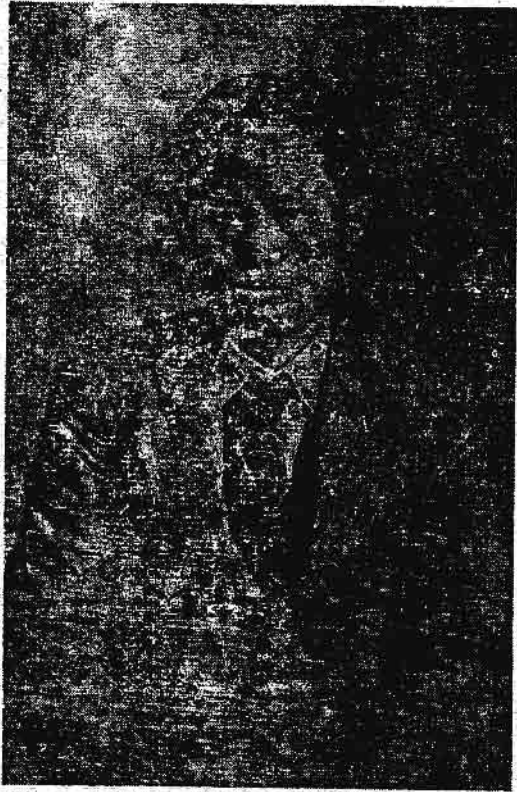
ကြောက်တတ်သူကို ဖြေချောက်တတ်သည့် ဂျပန်တို့၏ စရိုက်အတိုင်း ချောက်လှန့်သည်။ ဘိုးသော်ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း သည် နည်းနည်းမျှမကြောက်။ မတုန်လှုပ်။

ဗိုလ်မှီးကြီးသည်စားပြင့် ဟိုရမ်းသည်ရမ်းဖြစ်နေခိုက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည်လည်း ၎င်း၏စားလွယ်ကို ဆွဲကိုင်လိုက် တော့သည်။

တုတ်တုတ်ချင်း၊ စားစားချင်း၊ ယှဉ်ပြိုင်လိုသည့် သတ္တိ ဗျတ္တိသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အာဂသတ္တိပင်ဖြစ်လေသည်။

စင်စဉ်: ဓုစဉ်းတင်ပြသည့်

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီဝင်များနှင့် တိုင်ပင်ရန်
ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရပ်တန့်ကာ ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာသည့်
သခင်အောင်ဆန်း(ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉၄၁)

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ပိပိရီရီစီမံလုပ်ဆောင်တာတို့

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ ဂျပန်တော်လှန်ရေးမစမီက အချိန်တိုစရပေမည်။ ထိုနေ့မတိုင်မီက ဆရာမောင်ထင်သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏အိမ်သို့ ရောက်သွားသည်ဆို၏။ ဗိုလ်ချုပ်၏အိမ်မှာ ဧကီတာဘမော်နေထိုင်သော ၃၂ပတ်လမ်းနှင့် တစ်အိမ်ခြား။ ထိုစဉ်က ၃၂-ပတ်လမ်းမှာ သတင်းနှင့်ဝါဒဖြန့်ချိရေးဝန်ကြီးဌာနရှိသည်။

ဆရာမောင်ထင်ကား ဂုံးနှင့်ကပ်၍တဲထိုးနေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်နှင့်နီးသည်။ သို့သော် ၃၂-ပတ်လမ်းနှင့်ဗိုလ်ချုပ်၏နေအိမ်ကြား၌ပူဇော်တော်ကြီးရုပ်ကွက်ဆိုင်ရာ ဂျပန်ကင်ပေတိုင်ဌာနတည်နေသည်။

အသွားအလာများ၍ ဆင်ခြင်နေရသည်။ မယောင်မလည်
 ဖြင့် ဆရာမောင်ထင်ရောက်သွားသောအခါ၌ ဗိုလ်ချုပ်၏နေအိမ်မှာ
 လူသူမရှိသည့်အလား တိတ်ဆိတ်နေသည်ဆို၏။ သို့ရာတွင် အဝင်
 အထွက်ရှိလာလျှင် ၎င်းတို့တာဝန်ကျများသည် နေရာအသီးသီးမှ
 ခေါင်းပြုထွက်လာသည်။ မေးမြန်းစစ်ဆေးသည်။ အကျအန
 ဆောင်ရွက်ပေးကြသည်။

များမကြာမီမှာပင် ဗိုလ်ချုပ်နှင့်တွေ့ရလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်
 အောင်ဆန်းသည် ဆရာမောင်ထင်အား ပြုံး၍နှုတ်ဆက်သည်။ နေရာ
 ထိုင်ချင်းပေးပြီးနောက် လက်ဖက်ရည်၊ ဆေးပေါလိပ်နှင့် မီးခြစ်
 တို့ဖြင့် ဧည့်ခံသည်။ ထိုနောက် ဣန္ဒြေမပျက်ပင် စကားတွေ
 ရွန်းရွန်းဝေအောင် ပြောပြနေသည်။ ခင်မင်ရင်းနှီးသူများနှင့်တွေ့လျှင်
 စကားကို အမျှင်မပြတ်အောင်ပြောတတ်သည်ဟုသိရပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ...

“ကျုပ်တော့ ဘာရယ်လို့ဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ စွန့်တာပါပဲ။
 ကျုပ်တို့အလုပ်လုပ်လာကြပြီးတော့ တိုက်ဖို့ ခိုက်ဖို့
 ဘာလက်နက်မှမရှိဘဲ ဘယ်လိုလုပ်လို့မှ မရဘူးဆိုတာ
 သဘောပေါက်လာတယ်။ လူငယ်စိတ်ဆိုတော့တချို့ထိုးပဲ။
 ဒါကြောင့် တရုတ်ပြည်ဘက်ဆိုပြီး ထွက်လာတာ အခွင့်ကို

ရောက်ခဲ့တယ်။ နောက်တော့ ဖော်မိုဆာ၊ တိုကျိုပြီးတော့ တိုင်နန်ကျွန်း အဲသလိုရောက်ခဲ့တာပဲ” ဟုဆိုသည်။
ထိုနောက် ...

“ဒီအကောင်တွေ (ဂျပန်ကိုဆိုလိုသည်)က အင်မတန်အဆင်ရဲ ခံနိုင်တဲ့လူမျိုးဗျာ။ ကျုပ်ဟာအတော်ပဲ တောတောပေပေ ခံနိုင်ရည် ရှိခဲ့တယ်။ ဒီပေမယ့် သူတို့နဲ့ကျတော့ ကျုပ်က အရှုံးပေးရတယ်ဗျာ၊ ဟဲ ဟဲ ဟဲ”

ဟူ၍ ရယ်ပြောပြောသည်။ ပြီးလျှင်ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက တိုင်နန်နှင့်ဖော်မိုဆာ၌ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဗဟုသုတများကို ဆက်ပြန် လေသည်။ ဂျပန်ကို စိတ်တိုင်းမကျသည့်လေသံဖြင့် “တယ် မတန် ပါဘူးဗျာ” ဟူ၍ ဆိုလိုက်ပြီးနောက် ...

“ကျုပ်တို့ လုပ်စရာတွေရှိသေးတယ်။ သူတစ်ပါးကို မျှော်ကိုးလို့မရဘူး။ ဘာမျှမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့မှာ အခွင့် အလမ်းရယ်လို့ မရှိခဲ့ဖူးလို့ ကျုပ်တို့ ဒီလိုဖြစ်ခဲ့ရတာပဲ။ ကျုပ်တို့ဟာကျုပ်တို့ အလုနီလုပ်ကြဖို့ အခွင့်အလမ်းရရင် ရှေ့ရှောက်ပြီး ဘာမျှကြောက်ဖို့မရှိပါဘူး။ အဲ ... တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ကျုပ်တော့ တရုတ်ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ တွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူတို့နဲ့လည်း အများကြီး ဆွေးနွေးခဲ့

www.burmeseclassic.com

ဖူးပါတယ်။ ဗဟုသုတ အတော်ရလိုက်တယ်။ လွတ်လပ်
ရေးဆိုတာ မလွယ်ဘူးဗျာ။ အတော်တိုက်ယူကြရဦးမယ်။
ဂျပန် ဆင်းရဲခံသလို ခံနိုင်မှ တန်ရာကျမယ်”

တုယတိပြတ်ဆိုသည်။ ဆရာမောင်ထင်က တရုတ်
ခေါင်းဆောင်များ၏ အာသိသနှင့်ကြိုးပမ်းချက်တို့ မည်သို့မည်ပုံ
ရှိနေသည်ကို မေးကြည့်သောအခါ၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဤသို့
ဆိုလေသည်။

“ဒါတွေနောက်မှပြောမယ်ဗျာ။ အရေးကြီးတဲ့အချက်က
ကျုပ်တို့လူငယ်တွေ နိုင်ငံခြားများများရောက်ပြီး ဗဟုသုတ
ပိုစုကြပြန်တယ်။ သိပ်လဲ အထင်ကြီးစရာမရှိပါဘူး။ အရှေ့
တလွှားမှာတော့ အားလုံးဟာ သူလိုငါလိုပါပဲ။ ယိုးဒယား
ဆိုရင် ကျုပ်တို့ထက်တောင် ချာသေးတယ်။ အများနဲ့
စာလိုက်တော့ ကျုပ်တို့ဟာ မညံ့ပါဘူးဗျာ။ အလုပ်မလုပ်ဘဲ
ပါးစပ်က ကြွားနေတာလေးကိုပဲ အပြစ်ဆိုဖို့ဖြစ်နေတယ်”
ထိုနေ့က ထိုကဲ့သို့ ဆရာမောင်ထင်နှင့်ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
တို့သည် နှစ်ဦးသားစကားစပြည်ပြောဆိုခဲ့ကြသေးသည်။
နောက် တစ်နေ့နံနက်ခင်းတွင်မူ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏

www.burmeseclassic.com

နေအိမ်သို့ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုရာ အံ့ဩလောက်အောင်ပင်တွေ့ရ
လေတော့သည်။

စားပွဲကုလားထိုင်၊ မီးဖိုချောင်ပစ္စည်းဟူသမျှမှာ ခြေရာ
လက်ရာမပျက်။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်တကွ ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းကတော် အိမ်ကြည်သည်လည်းကောင်း၊ သူ့တပည့်
ရဲဘော်များသည်လည်းကောင်း ညတွင်းချင်းပင်ကြက်ပျောက်
ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားခဲ့လေပြီ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏အိမ်ဘေးမှကင်ပေတိုင်တို့ပင်လျှင်
တျိုးကန်းတောင်မှောက်ဆိုသလို ပျောက်ချင်မလှ ပျောင်သွားသည့်
အတွက် အံ့ဩမဆုံးဖြစ်ရကုန်လေသတည်း။

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် တော်လှန်ရေး
အတွက်ဆိုလျှင် ပိပိရိရိ သိုသိုသိပ်သိပ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်တတ်ပေ
သည်တကား ...။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကြိုတင်သတိပေးခွဲတဲ့ “ဂျပန်စာ” များ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဆရာမောင်ထင်အား လက်တို့၌ စကားတစ်ခွန်းပြောခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုစဉ်က နေတာဂျီဘိုစ်မြန်မာပြည်သို့ရောက်လာလေသည်။ သို့အတွက် နိုင်ငံခြားရေးရုံး၌ ကျင်းပသောညွှန်ခံပွဲပြုလုပ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလည်း အဆိုပါကျင်းပသည့်ညွှန်ခံပွဲသို့ ရောက်လာသည်ဟုသိရသည်။

ထိုပွဲတွင် ယူနီဖောင်းအပြာဝတ်မိန်းကလေးတို့ကို တွေ့သည်။ ထိုကလေးမကလေးများသည် ညွှန်ခံပွဲ၌ စားပွဲယိုအပြစ်ကူညီဆောင်ရွက်ကြရမည်ဖြစ်လေသည်။

ညွှန်ခံပွဲမစမီကပင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အခမ်းအနားသို့အစောဆုံးရောက်နေပေသည်။ နေရာထိုင်ခင်းပေးသော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် မထိုင်သေးဘဲ ရှေ့သို့တစ်လှမ်းနှစ်လှမ်းတိုးသွားသည်။ ၎င်း၏ခါးတွင်ချိတ်ထားသော ဓားလွယ်ကို မ,ကမ,ကာဖြင့် ရှေ့တိုးသွားရင်း မိန်းကလေးများကို စိုက်ကြည့်နေ၏။

ထိုနောက် 'ဟဲ ... ဟဲ ... ဟဲ ...' ဟုရယ်သည်။
ဆရာမောင်ထင်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏အနီးသို့ တိုးသွားသော
အခါ၌ ...

“ခင်ဗျားတို့ဆီမှာလဲ ‘ဂျပန်စာ’ တွေရှိပါကလား”

ဟုပြောပြီး အများကြားလောက်အောင် တဟားဟား
ရယ်သည်။ ထို့နောက် ဆရာမောင်ထင်အား လက်ကုပ်၍ ဤသို့
ပြောလေသည်။

“သတိထားဗျာ။ ခွေးမသားတွေကြောင့် ကျုပ်တို့
တစ်မျိုးလုံး ‘ဂျပန်စာ’ ဖြစ်တော့မယ်”

ထိုအဓိပ္ပာယ်ကို ဆရာမောင်ထင်ကောင်းစွာနားလည်လိုက်
ပါသည်။ ဂျပန်စာဟူသည်မှာ အ,အိ,အု,အဲ,အော မဟုတ်။ ဂျပန်
ခေတ်၏ အရိပ်သဏ္ဍာန်အတိုင်း မြန်မာအမျိုးသမီးများ ဂျပန်တို့
ရင်ခွင်ထဲ အရောက်မခံရအောင် သတိပေးခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အခြေအနေအရ ဂျပန်နှင့်
ပူးပေါင်းနေရသော်ငြားလည်း အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအတွက်မူ
အထိမခံနိုင်သော စိတ်ဆန္ဒမှာ သူ့ရင်ခွင်ထဲ၌ အစွဲအမြဲရှိနေပေသည်
တကား။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ အမျက်ပြေစေတတ်မှုစိတ်ဓာတ်

116

သခင်နုနှင့်ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့သည် တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေးရရှိရန်အတွက် လက်တွဲ၍ အတူတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသော ရဲဘော်ရဲဘက်များဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် နိုင်ငံရေးအရ အယူအဆခြင်း၊ အမြင်ခြင်း ကွဲတတ် သည်လည်းရှိတတ်ပေ၏။

တစ်ခါသော် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်သခင်နုတို့ ဘာအဆင် မပြေသည်မပြောတတ်။ သခင်နုသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား စကားမပြောဘဲနေသည်ဟုသိရသည်။

ထိုစဉ်က သခင်နုသည် လွန်စွာချို့တဲ့လှသည်။ စွပ်ကျယ် အင်္ကျီပင်ထည်လဲမရှိ။ နောက်ကျော၌ ချွေးစားထားသဖြင့် ဇာပေါင်း များကဲ့သို့ ပွဂျဲနေသည်။ ဆရာမောင်ထင်ကာ ထိုစွပ်ကျယ်

အကျိုးကိုပြုထိုင်း သခင်နု၏ဇနီးအိမ်ပြုဝတ်သော ဇာဘော်လီအကျိုးနှင့် မခြားဟုပြင်သည်။ အိမ်ပြုရုံ၏ ဇာဘော်လီမှာ တက်တင်းထိုးဇာပေါက် ဖြစ်သည်။

ကုက္ကိုင်းလမ်းရှိ သခင်နုနေသော နောက်ပေးတွင် ဆရာ မောင်ထင်နေသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဦးညိုထွန်း(ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီး)၏ တဲဖြစ်သည်ဆို၏။ ထိုတဲတွင် ဘဝတူများဖြစ်သည့် ဦးညာဏနှင့် ကိုမျိုးမင်းလည်းရှိသည်။ ထို့ အပြင် သခင်ဗဟိန်းနှင့် သူ့ဇနီးမခင်ကြီးတို့လည်း သခင်နုနှင့်အတူ နေဖြစ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ မှီခိုသူအားလုံးကိုလည်း အိမ်ပြုကပင် ကျွေးမွေး ထားသည်။ ထမင်းစားချိန်တန်လျှင် အိမ်ပြုက တကျော်ကျော်ခေါ်၍ ကျွေးမြဲဖြစ်သည်။

တစ်ခါသော် သခင်ဗဟိန်းသည် အထုပ်ကလေးတစ်ထုပ်ကို ချိုင်းကြားညွှပ်လျက် ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ဝင်လာပါသည်။ ထိုအချက်ကို သခင်နုက ကြိုသိထားပုံရသည်။ မျက်နှာထား တင်းထားသည်။

သို့သော် သခင်ဗဟိန်းကား ပြုံးချိုသောမျက်နှာဖြင့် ...
“ကိုကြီးနု၊ စွပ်ကျယ်အကျိုးကို ချွတ်ပါကော့ဗျာ”

ဟုခရီးရောက်မဆိုက်ပြောသည်။ မီးဖိုချောင်ထဲမှ ဖဲပြုတ်
ပန်းကန်ကိုင်ရင်း ဝင်လာသောအံမြဲရိက သခင်ဗဟိန်းစကားကို
ကြားလိုက်သည်။ ချက်ချင်းဝင်ထောက်သည်။

“အမလေးတော်၊ ရှိတာဝတ်တာ ဘာလုပ်ဖို့ ချွတ်ရမှာတုန်း”
သခင်ဗဟိန်းကလည်း ပြုံးရင်းပြော၏။

“စွပ်ကျယ်အင်္ကျီတွေ ပေါလွန်လွန်းလို့ဗျာ”

“ရှင်တို့သာ ပေါတာပါတော်”

“အော် ... မမရီတို့က ဒါကြောင့်ခက်တာ။ ဘယ်နှစ်
ထည် လိုချင်သလဲ”

“အောင်မယ်။ ခုမှ လောကွတ်မချော်ပါနဲ့။ မောင်တို့ရှိ
လျက်နဲ့ ကျုပ်လင်မှာ စွပ်ကျယ်ဇာပေါက်ပဲ ဝတ်နေရတယ်”

“ကျွန်တော်တို့ရှိလို့ ဟောဒီလိုစွပ်ကျယ်တွေ ဝတ်နေ
ရတာပေါ့ဗျာ”

ဟုပြောပြောဆိုဆိုပင် သခင်ဗဟိန်းသည် အထုပ်ကိုဖြေကာ
တယောတံဆိပ်စွပ်ကျယ်သုံးလေးထည်ကို အံမြဲရိ၏ လက်ထဲသို့
ပေးလိုက်လေသည်။

အံမြဲရိမှာ စွပ်ကျယ်အင်္ကျီများကို မြန်ကြည့်ရင် တံအား

သင့်သော၊ ကျေနပ်သော၊ ပီတိဖြစ်သော၊ ကျေးဇူးတင်သော၊ လေသံ
ဖြင့်ပေး၏။

“ဘယ်ကရတာလဲ”

“ကိုကြီးနုက ဗိုလ်ချုပ်ကိုစိတ်ကောက်ပြီး စကားမပြောလို့
ဗိုလ်ချုပ်က ချော့တဲ့စွပ်ကျယ်အင်္ကျီ၊ မမရီယူထားပြီး
ကိုကြီးနုကို ဆင်ပေးလိုက်ပါဗျာ”

“အောင်မယ်ဆရာ။ ဒီလောက်နဲ့ ချော့လို့ မပျော့ဘူး
မောင်ရေ။ တစ်ဒါဇင်မှ တစ်ဒါဇင်”

ဟူ၍ အဲပြောရက နောက်သံဖြင့်ဆိုသည်။ စစ်စစ်သော်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သူ့အပေါ်၌ အမြင်မှား၊ အထင်မှား၊
အငြင်ပွားရှိလာလျှင်လည်း အစ်ကိုကြီးကို ညီငယ်ကချော့သလို
ချော့ရမှာကျေနပ်သူဖြစ်သည်။ ထိုည၌ပင် သခင်နုအိမ်သို့ ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင်ရောက်လာသည်။ ထိုနောက် သခင်မြ၊
ဗိုလ်လက်ျာ၊ သခင်နုတို့နှင့်အတူ အိမ်ရှေ့မြက်ခင်းပေါ်တွင် ကုလား
ထိုင်မှားခင်းကာ စကားပြောကြသည်။ သခင်နုသည်လည်း ထိုစကား
ပိုင်းထဲသို့ ပါဝင်လာပြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအပေါ်တွင် စိတ်ကောက်
ပြေသွားသည်ဟုသိရပေသည်။

ဖိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပြောခဲ့တဲ့ လွတ်လပ်ရေးအရသာ

ဂျပန်ကမြန်မာကို လွတ်လပ်ရေးပေးသည်။ ထိုလွတ်လပ်ရေးပေးပြီး တစ်နှစ်ပြည့်ကဖြစ်မည်။ ဂျပန်ဘီလီယောတွင် ဟောပြောပွဲလုပ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ နိုင်ငံခြားအတွက် ငါ့ပြန်ချိရေးလုပ်ငန်းတွင် ဦးခင်မောင်လတ်၊ ဦးတင်မောင်(ဆရာထင်ကြီး)၊ ဦးဘတုတ်၊ ဦးထင်ဖတ်(ဆရာမောင်ထင်)တို့လည်း တာဝန်အရ တက်ရောက်ရသည်ဟုသိရပါသည်။

ဂျပန်သည်လွတ်လပ်ရေးကို မပေးချင်ပေးချင်ဖြင့် ပေးထားရသောကြောင့် မြန်မာကိုလုံးဝမယုံ၊ ထို့ကြောင့် ထိုအခမ်းအနားသို့ မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရ၏ ခေါင်းဆောင်များနှင့်ဂျပန်အစိုးရ၏ ထိပ်သီးများတက်ရောက်ကြရသည်။

ဂျပန်သံအမတ်ကြီး ရင်ဒိုဆာဝါဒါ၊ ဂျပန်သေနာပတိချုပ် ဂျင်နရယ်ကဝါဘီ၊ အဓိပတိအရှင်မင်းကြီး ဒေါက်တာဘမော်အပြင် ဧည့်သည်တော်အဖြစ် နေတာဂျိဘိုဗ်ကိုလည်း ဖိတ်ထားပါသည်။

အခမ်းအနားအစီအစဉ်၌ ဂျပန်၏အလိုတော်ကျသာဖြစ်ရ သည်ကများသည်။ အစီအစဉ်အရ အဓိပတိ၏လက်ယာဘက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ နေတာဂျိဘိုဗ်၊ ရင်ဒိုဆာဝါဒါ၊ ဂျင်နရယ်ကဝါဘီ၊ ဝန်ကြီးချုပ်သခင်မြစသည်တို့ဖြစ်ရန်ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ကနိုင်ငံခြားရေးဌာနတွင် အလုပ်လုပ်နေသော ဦးမောင်အောင်ကြီးအဖို့ အခက်တွေ့နေသည်ဟု သိရပေသည်။ ကဝါဘီကို အဓိပတိ၏ လက်ဝဲဘက်တွင် နေရာချထားသည်ကို ဂျပန်တို့မကြိုက်။ ကန့်ကွက်သည်။ သို့ရာတွင်ဘာမျှမတတ်နိုင်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် နေတာဂျိဘိုဗ်တို့အား အဓိပတိ၏ လက်ယာ ဘက်တွင် နေရာချဖို့သာ ကြည့်စိမံရတော့သည်။

မိန့်ခွန်းပြောကြသူများမှာ အဓိပတိ၊ ဂျပန်သံအမတ်၊ ဂျပန်စစ်သေနာပတိနှင့် ဗဟုတပ်မတော် စစ်သေနာပတိ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းတို့ အလှည့်ကျမိန့်ခွန်းပြောကြလေသည်။

မိန့်ခွန်းပြောကြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ၎င်းတို့ပြောမည့် မိန့်ခွန်းကို နိုင်ငံခြားရေးဌာနသို့ မိန့်ခွန်းစာမူကိုပေးထားရသည်

www.burmeseclassic.com

ဆို၏။ သို့သော်ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ၎င်းကိုယ်တိုင်ရေးခဲ့သော မိန့်ခွန်းကို မည်သူ့ကိုမျှမပေး။ မိန့်ခွန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဂျပန်တို့ မသိစေလိုသောကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ အပေါင်းအဖော်ဝန်ကြီးများအား သတိပေးစေလိုသောကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ နောက်လိုက်သားမယား တပည့်တပန်းများ သတိထားစေလိုသောကြောင့်တစ်ကြောင်းဖြင့် ဤမိန့်ခွန်းကို ဘွင်းဘွင်းကြီး ပြောချလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပြောသည့်မိန့်ခွန်းထဲ၌ ...

“ကျုပ်တို့အခု လွတ်လပ်ရေးရပြီလို့ဆိုသည်။ အပေမယ့် လွတ်လပ်ရေးကို ဘယ်သူတွေခံစားနေသလဲ။ ကျုပ်ရှင်းရှင်း ပြောမယ်။ ကျုပ်နဲ့တကွ ကျုပ်တို့ရဲ့ အပေါင်းအဖော်ဝန်ကြီး တွေ သူတို့ရဲ့ သားမယားတွေ၊ အခြွေအရံတွေ၊ ကျုပ်တို့ကို ကပ္ပားရပ်စားလုပ်နေတဲ့လူတွေ၊ အဲသလောက်ပဲ လွတ်လပ်ရေးရဲ့ အရသာကို ခံစားနေကြတယ်”

ဟုဖွင့်ချလိုက်သည်။ စကားကိုကွယ်မပြောတတ်သော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို တိုင်းပြည်လူထုက နားလည်မည်ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

**ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
လျှောက်ထားသတိပေးခွဲတံ
နိုင်ငံရေးကလိမ်ကကျစ်နည်းလမ်း**

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဟန်ပန်မလုပ်၊ တိတ်ဟန်
မထုတ်တတ်။ သူ့စရိုက်အတိုင်း မရယ်ချင်ဘဲနှင့် ရယ်ချင်လေဟန်၊
မသိဘဲနှင့်သိလေဟန်၊ နှုတ်မဆက်ချင်ဘဲလျက်နှင့် နှုတ်ဆက်ချင်လေ
ဟန် လောကွတ်ပျူဇာ လုပ်လေ့လုပ်ထမရှိဟုဆိုသည်။ မြို့တော်
ခန်းမကြီး၌ကျင်းပသော ပဋ္ဌမပြန်စာမေးပွဲအောင် ပုဂ္ဂိုလ်များအား
ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော ဘွဲ့နှင့်သဘင် အခမ်းအနား၌ ဆရာတော်၊
သံဃာတော်အရှင်မြတ်များအား ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည်
ရှင်းရှင်းကြီးပင် ဤသို့လျှောက်ထားခဲ့ဖူး၏။

“ယခု ဗမာပြည် ရွေးကောက်ပွဲနီးကပ်လာတာနဲ့ အချို့
နိုင်ငံရေးသမားတွေဟာ ဘုန်းတော်ကြီးများ၏အနားကို
ကပ်ချင်ကြတယ်။ တပည့်တော်ကတော့မကပ်ဘူး။ ရှင်းရှင်း

ဘဲ။ နိုင်ငံခြားသွားခါနီးတဲ့အခါ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးဖူးပြီ။
 နိုင်ငံခြားက ပြန်လာတဲ့ အခါကျပြန်တော့လည်း ဘုန်းတော်ကြီး
 များကိုဖူးပြီ။ လူကြားကောင်းအောင် သက်သတ်လွတ်
 စားရန်ဆိုပြီး သတင်းစာထဲကနေပြီး ဘိတ်ခေါ်ဒီလို 'ဟန်ပြ'
 'လုပ်မျိုးတွေကို နိုင်ငံရေးသမားများ လုပ်တတ်ကြပါတယ်။
 တပည့်တော်ကတော့ ဒီလိုဟန်ပြအလုပ်မျိုးတွေကို မလုပ်
 တတ်ဘူး။ 'ရိုးရိုးနေတဲ့အခါမှာ ဘုရားတရား မအောက်
 မေ့ဘဲ။ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့အခါ။ မကျန်းမာနေတဲ့အခါ။
 ချမ်းသာသုခလိုတဲ့အခါ အောက်မေ့လေ့ရှိကြတာကို။ 'နိုင်ငံ'
 ရေးသမားတွေလည်း ရွေးကောက်ပွဲနီးကပ်လာတဲ့အတွက်
 ဘုန်းတော်ကြီးများကို သတိရလာကြပြီ။"

ဟူ၍ပြောပြောပြောပြောတတ်သည်။ ဤသည်မှာလည်း
 သူ့စိတ်ရင်းအမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ အလိမ်အညာ အကွေ့အကောက်
 များသောနိုင်ငံရေး ကလိန်ကကျစ်များ၏။ လုပ်လေ့လုပ်ထရှိသော
 ဉာဏ်ဆိုး၊ အကျင့်ဆိုးများကို မသွယ်ဝိုက်ဘဲ ဖွင့်ချလျှောက်ထား
 ခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ စစ်မှန်သောသူရသတ္တိ

၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ ဗိုဝင်ဘာလ ...

ထိုလ၏ ၁၄-ရက်၊ ၁၅-ရက်နေ့များတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် နယ်များသို့ ခရီးထွက်လျက်တရားဟောပွဲများ ပြုလုပ်နေဆဲဖြစ်သည်။ ထိုရက်ကလည်း တောင်ငူမြို့၌ မြန်မာပြည်တွန်မြို့နယ်ပါတီအား ဖဆပလ အဖွဲ့မှ အဘယ်ကြောင့် ထုတ်ပစ်ခဲ့ရသည့် ပြဿနာတစ်ရပ်ကိုဟောပြီး ခရီးထွက်ရန်ပြင်ဆင်နေစဉ် ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ခရီးထွက်မည့်ဆဲဆဲတွင် ကိုယ်ရုံတော် ဗိုလ်မင်းလွင်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို သတိပေးပါသည်။

“ဗိုလ်ချုပ်၊ ပျဉ်းမနားနယ်ဘက်မှာ ဗိုလ်တာရာ ကွင်းဆင်း
ပြီး အလုပ်လုပ်နေပါပြီ။ သွားတာလာတာ သတိရှိသင့်
ပါတယ်”

ဟုတင်ပြလိုက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ...

“တာရာအကြောင်း ငါသိပါတယ်။ ဒီအကောင်ဘာမှ
သတ္တိရှိတာမဟုတ်ဘူး။ ဒီလောက်လည်း အထင်ကြီးမနေပါနဲ့။
သွားမှာသွားပါ။ ဒီလက်နက်ကိုင် ဒီပလိပ်တွေတောင်
မလိုပါ။ ကဲ ... ကဲ ... သွား”

ဟု ဂရုမထားသလိုဆိုလိုက်လေသည်။ သို့နှင့်ခရီးထွက်
လာခဲ့ကြပြီး ရေတာရှည်မြို့ အလွန်ရောက်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
က သတင်းစာဆရာဦးပုကလေးဘက်သို့ လှည့်ကာ ...

“ဦးပုကလေး။ လူအများဟာ သွေးပူနေတုန်း၊ သေရဲပမယ့်
သွေးအေးနေတဲ့အခါ မသေရဲဘူး။ ကျွန်တော်တော့ဖြင့်
သွေးပူနေတဲ့အခါလည်း သေရဲတယ်။ သွေးအေးနေတဲ့အခါ
လည်း သေရဲတယ်။ သွေးအေးနေတဲ့အခါ သေရဲအောင်
အတော်ကျင့်ခဲ့ရတယ်။ မိုင်ငံရေးနယ်ထဲ မဝင်ရောက်မီ
၂-နှစ်လုံးလုံးကျင့်ပြီး မိုင်ငံရေးနယ်ထဲ ဝင်ခဲ့တာပဲ”

www.burmeseclassic.com

ဟုပြောခဲ့လေသည်။ ၁၉၄၂-ခုနှစ်တွင် မြန်မာပြည်မှ အင်္ဂလိပ်များ ထွက်ပြေးစဉ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မေမြို့ (ယခု ပြင်ဦးလွင်) ရောက်လာသည်။ သတင်းစာဆရာဦးပုကလေးက သွားရောက်တွေ့ဆုံသည်။ ထိုစဉ်ကလည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဤသို့ပြောလေသည်။

“လူအများဟာ သူတစ်ပါးကို သတ်ဖို့တော့ရဲတယ်။ ကိုယ်သေဖို့ကျတော့ မသေရဲကြဘူး။ သတ်ရဲရင် သေရဲဖို့ အရေးကြီးတယ်”

မှန်ပါသည်။ အာဇာနည်သူရဲကောင်းတို့၏ သူရသတ္တိ ဝုဏ်သည် ဤကဲ့သို့ရှိနေရမည်တည်း။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ သိင်္ဂီရအမူအကျင့်

၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလကဖြစ်သည်။

ထိုရက်အတွင်းက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် နေထိုင်
မကောင်းဖြစ်နေသည်။ သို့သော်ခရီးထွက်ဖို့ ကလည်းရှိသည်။
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား ကရင်နီနယ် လွှဲကော်မြို့၌ ကျင်းပမည့်
ကရင်အမျိုးသားနှစ်သစ်ကူးပွဲတော်သို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြွရောက်ပါရန်
ကရင်အမျိုးသား ခေါင်းဆောင်များက ဖိတ်ကြားထား၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကလည်း ထိုဖိတ်ကြားချက်ကို လက်ခံ
ထားပြီးဖြစ်လေသည်။ အစီအစဉ်ကို မဖျက်လိုချေ။ သို့ပေသည်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမှ နေလည်းမကောင်း၊ ချောင်းကလည်း
တဟွတ်ဟွတ်ဆိုးနေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် နေမကောင်းသော်လည်း ခရီးထွက်ရန် ပြင်ဆင်သည်။

လမ်း၌ပြုစုပို့အတွက်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ကတော် ဒေါ်ခင်ကြည်ပါ အပါအဝင်လာခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ထိုခရီးတွင် ဗိုလ်ထွန်းလှ၊ ဗိုလ်မင်းလွင်၊ သတင်းစာဆရာ ဦးပုကလေးအပြင် ဗ.ဆ.ပ.လ အတွင်းရေးမှူး ဦးဖေခင်တို့ပါ လိုက်ပါလာကြသည်။

လမ်းခရီးကားကြမ်းသည်။ တောင်ဆင်းတောင်တက်များသည်။ ထို့ကြောင့် လမ်းခရီးတွင် ရန်ကုန်မှ ဒရိုက်ဘာများသည် ခရီးမကျွမ်း။ စိတ်မချရ။ စိတ်ချရသော ကားမောင်းကျွမ်းကျင်သော ဦးဖေခင်ကိုယ်တိုင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ကားကိုမောင်းသည်။

ဒီဇင်ဘာလ ၂၃-ရက်နေ့၊ နံနက် ၁၀နာရီအချိန်လောက် မိတ္ထီလာလေယာဉ်ကွင်းမှ လွိုင်ကော်သို့ နေ့ချင်းပေါက်ရောက်လိုသည်ဟု ဗိုလ်ချုပ်ကပြောသည်။

ဦးဖေခင်သည်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ပြောထားသည့်အတိုင်း တစ်နာရီ မိုင် ၄၀-၅၀ နှင့် တွင်တွင်ကြီးမောင်းနှင်သည်။

ကလေးမြို့ရောက်လျှင် လူထုက ဆီးထားသဖြင့် ၁၅ မိနစ် ရပ်တန့်ရပြန်သည်။ ဟောပြောရသေးသည်။ တောင်ကြီးမြို့

www.burmeseclassic.com

သို့ဆက်ထွက်လာရာ တောင်ကြီး၌လည်း လူထုတစ်သောင်းကျော်က
စောင့်ကြိုနေသည်။

တောင်ကြီးတွင်ပင် နံနက်စာစားပြီးနောက် ခရီးဆက်ထွက်
လာခဲ့ကြသည်။

လမ်းမှာမကောင်းလှ။ သို့သော် တွင်တွင်ကြီး မောင်းလာ
သောကားမှာ ကသောင်းကနင်းဖြစ်ကာ ဆောင့်လိုက်မြောက်လိုက်
ဖြင့်ပင် ည-၇ နာရီခွဲလောက်တွင် လွိုင်ကော်မြို့သို့ ဆိုက်ရောက်
လာနိုင်တော့သည်။

တောင်ဆင်း တောင်တက်၊ အကွေ့အကောက်များကြောင့်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ကတော် အိမ်ကြည်မှာ မော်တော်ကား
တောက်ပြီး မူးဝေအော့အန်တော့သည်။

ထိုအခါ၌ နေမကောင်းလျက်ရှိသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
သည် ချစ်ဇနီးအိမ်ကြည်၏ကျောကို နှိပ်ပေးလျက်မှ ...

“ကိုယ်နေမကောင်းလို့ပြုစုဖို့ ခေါ်လာမှ ကိုယ်ကသူ့ကို
ပြုစုနေရပြီ”

ဟုဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်မောကာဆိုသည်။ ဗိုလ်ချုပ်မှာ
နေမကောင်းလျက်ရှိသော်လည်း လွိုင်ကော်မြို့ရှိ ကရင်ဒီအေးဆောင်

များ၊ ဇော်ဘွားများနှင့်ကောင်းစွာဆွေးနွေးသည်။ ဈေးအနီး မွှာရုံ
ကြီးတွင်လည်း လူထုတရားပွဲ ဟောခဲ့ရသေးသည်။

လမ်းခရီး မော်တော်ကားရပ်နားစဉ်၌ ဗိုလ်မင်းလွင်က

...

“မည်သူဟာ မည်သူနဲ့ လက်ထပ်သွားပြီ၊ ပိုးနေတာတော့
ဖြင့် ကြာလှပြီ”

ဟုစကားစပ်မိစပ်ရာ ပြောလိုက်သောအခါ၌ ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းကလည်း ...

“ကြာကြာကြီး ပိုးနေစရာလိုပါဘူး။ နည်းရှိပါတယ်။
ကျုပ်တို့တော့ ကြာကြာကြီး ပိုးမနေပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ကတော်အောင်ကြည်က ဤသို့
ဆိုလိုက်သည်။

“မောင်ကပြောတော့မယ်။ ပြောပြပါ”

ထိုစကားကြောင့် အားလုံးပင် မရယ်ဘဲ မနေနိုင်အောင်
ရိုသွားလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လိလားတံ့ရွာစွာစီးပွားရှာမှု

၁၉၃၆-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ

ထိုအတွင်းက မေမြို့(ယခုပြင်ဦးလွင်)သို့ ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းရောက်ခဲ့သည်။ ဗ.ဆ.ပ.လ လူကြီးများနှင့်တကွ လူငါး
ပေါင်းစုံက ဗိုလ်ချုပ်အား ဧည့်ခံပွဲကျင်းပကြသည်။

မူဆလင်စာသင်ကျောင်း၌ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပွဲသို့ အထက်တန်း
စား လူကြီးလူကောင်းတို့ တက်ရောက်လာကြ၏။ ထုံးစံအတိုင်း
ဩဘာဇပတ်သည်။ ပြီးလျှင် ဗိုလ်ချုပ်သည် မည်သည့်မြို့တွင်
မဟောကြားသေးသော ဘုကျကျတရားကိုဟောသင့်၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဤသို့ အစချီကာပြောသည်။

“ထုံးစံအတိုင်း ဆိုရင်တော့ ယခုလိုညွှန်ခံကျွေးမွေးကြတဲ့ အတွက် အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ ပြောရုံရှိတာပဲ။ ကျွန်တော်က ဒီလိုဝတ်ကျေတန်းကျေစကားမျိုးလောက် မပြောလိုဘူး ...။ ကနေ့တော့ ဘောက်တရားဟောမှာပဲ”
ဟုဟောဟောခိုင်းခိုင်းပြောချပြီးမှ ...

“ဝန်ကြီးတပ်ယောက်လားလျှင် ဝိုင်းပြီးညွှန်ခံ၊ ကျွေးမွေး လိုက်ကြ။ ဒီဝန်ကြီးထံကပ်ပြီး နှူးလိုက်နှပ်လိုက်ကြ၊ ကိုယ်ကျိုးရှိရာကို ဆွယ်လိုက်ကြဆိုတဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်တတ်ကြတယ်။ ရှေးခေတ်ဝန်ကြီးများကိုသာ လုပ်လို့ရ မယ်။ ကျွန်တော့်ကိုတော့ လုပ်လို့မရဘူး။ ရှင်းရှင်းပဲ။ ခင်ဗျားတို့ဟာ ကျွန်တော့်ကို ယုံကြည်တယ်ဆိုရင်၊ ဖ.ဆ.ပ.လကို အားထားတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ဆောင်ရွက်နေတဲ့ လွတ်လပ်ရေးရုံပုံငွေထဲ ငွေများများ ထည့်ကြပါ။ ဖ.ဆ.ပ.လရဲ့ ညွှန်ကြားချက်လုပ်ငန်းစဉ် အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြပါလို့ တိုက်တွန်းလိုပါတယ်။ ဆင်းရဲသားများ ခေါင်းပေါ်နင်းပြီး စီးပွားရှာသူများကိုလည်း ကျွန်တော်တို့က လှစ်လှူရှုမယ်မဟုတ်ဘူး။ တုန့်ပြည်

www.burmeseclassic.com

မျှတစွာ စီးပွားရှာမှုကို လိုလားပါတယ်”
ဟုဖွင့်ချလိုက်၏။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ပရိသတ်က မကြားဘူးသော မိန့်ခွန်း
ကြောင့် အံ့ဩသွားကြသည်။ နှစ်လည်းနှစ်သက်ကြသည့်အပြင်
“ဗိုလ်ချုပ်ကတယ်ဆော်ပါကလား” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ဒါမှ
ကြိုက်တယ်။ ရှင်းရှင်းပဲ” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အချင်းချင်း တီးတိုး
ဆိုကြလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတစ်ပြိုင်တူ ခပ်မှန်သော တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးရေးစကား

တောင်ကြီးမြို့ ညောင်ရွှေဟော်၌ ဖော်ဘွားများနှင့် ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းတို့ ပထမအကြိမ်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြပါသည်။ ထို
ဆွေးနွေးပွဲတွင် ညောင်ရွှေ၊ မိုင်းပွန်း၊ သာမခမ်းစသော ဖော်ဘွား
များ၊ ကိုယ်စားလှယ်တော်များ စုံစုံလင်လင်တက်ရောက်ကြောင့်
သိရသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ထိုတွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲ၌ မိန့်ခွန်း
ပြောလေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက် အားတိုက်
အင်တိုက်ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။ ကမ္ဘာ့အခြေအနေကို
လည်းကောင်း၊ ဗမာပြည်၏ အခြေအနေကိုလည်းကောင်း
ဟူ၍အစချီလိုက်သည်။ ထိုနောက်ဆက်၍ ...

“ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်လွတ်လပ်တဲ့အခါ ရှမ်းပြည်ဟာ ဗမာပြည်နဲ့အတူ လွတ်လပ်စေလိုပါတယ်။ ဗမာနဲ့ပူးပေါင်းတဲ့ နေရာမှာလည်း ရှမ်းပြည် ပြည်တွင်းရေးကိစ္စများကို တော့ ရှမ်းလူမျိုးများရဲ့ သဘောအတိုင်းဖြစ်စေမှာပဲ။ ဗမာပြည်တစ်ဝှမ်းလုံးနှင့် သက်ဆိုင်တာကိုတော့ ရှမ်းဝန်ကြီးများပါဝင်သော အစိုးရအဖွဲ့က စဉ်းစားဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့် ရှိပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါမှာ မည်သည့်အင်္ဂလိပ် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ စော်ဘွားများအပေါ်၌ ချယ်လှယ်နိုင်ခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ပါ။ စော်ဘွားများကသာ သူတို့အပေါ်မှာ ချယ်လှယ်နိုင်ခွင့် ရှိပါမည်။ ဥပမာစတီဗင်ဆင်လိုလူက စော်ဘွားများအပေါ်မှာ ချယ်လှယ်နေတယ်။ ထိုအခါကျရင် သူလိုလူမျိုးကို စော်ဘွားများက ပြန်လည် စေခိုင်းချယ်လှယ်နိုင်ခွင့် ရှိလာမယ်။ ဘီလပ်အစိုးရက ဗမာပြည်ရေး ကိစ္စဆွေးနွေးရန် ကျွန်တော်တို့ကို ဖိတ်ကြားသဖြင့် ဇန်နဝါရီလ ၂-ရက်နေ့တွင် ဘီလပ်သွားရပါလိမ့်မယ် ...”

“ဒီအခါမှာ ရှမ်းပြည်နှင့်ဗမာပြည်ပူးပေါင်းရေး ပြောရပါလိမ့်မယ်။ ဘာကြောင့်စော်ဘွားများ၏ သဘောတူညီချက်ကို အလိုရှိပါတယ်။ အကြမ်းမူကို ရေးဆွဲပေးခဲ့ပါမည်။”

www.burmeseclassic.com

လက်မှတ်ထိုးပြီးတစ်ပါတည်း ယူသွားနိုင်ပါက သာ၍ ကောင်းပါမည်။ ယခုလို ကျွန်တော်အကြံပေးသည်ကိုမှ သဘောမတူဘဲ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်မှာဘဲ နေချင် သေးတယ်။ သူတို့ပြုသမျှစား ခံချင်သေးတယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားရဲ့သဘောအတိုင်းပဲ။ သို့သော် နောင်ကို ကျွန်တော် ကိုအဆိုးမဆိုပါနှင့်။ ကျွန်တော်တို့က နယ်ချဲ့သမားများ ကို အပြင်းအထန်ချရတော့မှာဖြစ်လို့ နယ်ချဲ့သမားနဲ့ ပူးနေတဲ့သူများကိုလည်း ချမှားပဲ”

ထိုကဲ့သို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး ပြောချခဲ့သည်။ တိုင်းပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းနေချိန်၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း သည်မည်သူ့မျက်နှာကိုမှမထောက်ဘဲ တိုင်းပြည်၏လူထုမျက်နှာကို သာထောက်သည်။ ဘယ်အဖွဲ့အစည်း၊ ဘယ်အရာခံ၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ကိုမှ ဝံ့ဝံ့ညာညာ ချော့မော့ပြောဆိုနေသည်မဟုတ်။ ဒွဲဒွဲကြီးပင် သူ့ရင်ထဲ၊ သူ့နှလုံးသားထဲမှလာသော စေတနာအရင်းခံအတိုင်း ပြောသည်မှာ သူ၏ပင်ကိုယ်စရိုက်ပင်ဟု ဆိုရမည်တည်း။

ဗိုလ်ချုပ်တောင့်တတံ့ ဆိုးတူကောင်းတက်၊ နေထိုင်စေလို့ရ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မြစ်ကြီးနားသို့ ရောက်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က တိုင်းရင်းသား ကချင်စစ်တပ်ကို စစ်ဆေးရန် သွားခြင်းဖြစ်၏။ ဂျင်နရယ်သောမတ်စ်လည်းပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မလာမီကတည်းကပင် လောလောဆယ်၌ ကချင်ခေါင်းဆောင်လူကြီးများမှာ စိတ်မချမ်းမြေ့ ဖွယ်ကိစ္စတစ်ခုနှင့်ကြုံနေကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုလည်း အထူးဖျော်လင့်လျက် ရှိလေ၏။

မြစ်ကြီးနားရှိ ကချင်ခေါင်းဆောင်များ၏ ဖိတ်ကြားချက် အရလာခဲ့ရာ ဒူးငါးစော်ဘွားများ၊ စစ်ဗိုလ်ဟောင်းများ၊ ကချင်အမျိုးသားခေါင်းဆောင်များဖြင့် ဆွေးနွေးခဲ့ရသည်။

အဆိုပါ အစည်းအဝေးမှာ ပထမဦးဆုံးလည်းဖြစ် အရေးပါ အရာအရောက်ဆုံးလည်း ဖြစ်၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရောက်လျှင်ရောက်ချင်းပင် ဘီအိုင်အေ လက်ထက်က ဗမာများက ကချင်များအပေါ်၌ မုန်းတီးရက်စက်ပုံ အကြောင်းများ၊ မြစ်ကြီးနားမြို့ ဆေးရုံဟောင်းနေရာကို ကချင် လူမျိုးများသဘောရှိ အသုံးပြုရန် အင်္ဂလိပ်များပေးထားသဖြင့် သမဝါယမကုန်စုံဆိုင် အဆောက်အဦ ပြုလုပ်ရောင်းချနေသောအခါမှ အရေးပိုင်က အတင်းနှင်ထုတ်နေကြောင်း၊ အင်္ဂလိပ်များပေးထား သည့်ကတိ ဘာတစ်ခုမှ မတည်ကြောင်းကို ထည့်ပြောကြလေသည်။

ထိုစကားကြားလျှင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက

“ဂျပန်ခေတ် ဘီအိုင်အေ စစ်တပ်က ဗိုလ်လုပ်သူ တစ်ယောက်က ကချင်အမျိုးသားအပေါ် မတရားပြုလုပ် တာ ကျွန်တော်ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို ကျွန်တော်ကြားလျှင်ကြားချင်း ဒီစစ်ဗိုလ်ကိုခေါ်ယူပြီး ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကွပ်မျက်လိုက်ပါတယ်။ နောင်တို အခုလို မဖြစ်စေရပါဘူး။ အခုလောလောဆယ် အရေးပိုင် က နှင်နေတယ်ဆိုတဲ့မြေဟာ ဘယ်သူပိုင်တဲ့မြေလဲ”

www.burmeseclassic.com

ဟုချက်ချင်းမေးသည်။

“အစိုးရပိုင်ပြေဖြစ်ပါတယ်”

ဟုပြောရာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကလည်း “သေချာရဲ့လား”
မေးပြီးနောက် ခိုင်လုံသေချာမှ ...

“အစိုးရပြေဖြစ်ကြောင်းသေချာရင် မပြောင်းပါနဲ့။ ယခု
ကျွန်တော်တို့အစိုးရဖြစ်တယ်။ ဒီကိစ္စရပ်ထားဖို့ အရေးပိုင်
ကို တားဆဲ့ပါမယ်။ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်မှ အစိုးရအဖွဲ့နဲ့
တိုင်ပင်ပြီး အမိန့်ချပေးပါမယ်”

ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ပေးသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ပြတ်သားသောစကားကို ကြား
လိုက်ရသဖြင့် အားလုံးကသဘောကျသွားကြလေသည်။ ထို့နောက်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဆက်လက်၍ပြောသည်မှာ ...

“ဗမာပြည်ကို လွတ်လပ်တဲ့တိုင်းပြည်ဖြစ်အောင် ကျွန်တော်
တို့ကြိုးစားနေပါတယ်။ လွတ်လပ်တော့မှာတော့ အနှေးနှင့်
အပြန်ပဲ။ သေချာနေပါတယ်။ ကချင်အမျိုးသားများဟာလည်း
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သွေးရင်းသားရင်းများဖြစ်သည့်အတွက်
ဗမာများနဲ့ ဆိုးတူကောင်းဘက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်

၁၂
စင်ဘူရီ: စုစည်းတင်ပြသည်

သွားကြစေချင်တယ်။ အဲဒါလည်း ခေတ်ကြီးပြောင်းလဲနေသည့် အလျောက် ကချင်အမျိုးသားများလည်း တိုးတက်နိုင်ပါတယ်။ တချင်များဟာ ရိုင်းသေးတယ်ဆိုပြီး ခွဲခြားထားတာဟာ နှစ်ပေါင်း ၆၀-ကျော်သော်လည်း ဘာများတိုးတက်ခြင်း ရှိပါသေးသလဲ။ ဗမာပြည်နှင့်ပူးပေါင်းလိုက်လျှင် ဗမာများ နှင့်အတူ ရင်ဘောင်တန်းလိုက်နိုင်ကြမည်။ ဗမာပြည်နှင့်ပေါင်း လိုက်လျှင် ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာ အင်္ဂလိပ်များ မအုပ်ချုပ် ရတော့ဘူး။ ခင်ဗျားတို့နယ်ကို ခင်ဗျားတို့ပဲ အုပ်ချုပ် ရမယ်။ ဥပမာ-စတီဗင်ဆင်လို အင်္ဂလိပ်အရာရှိက ယခု ခင်ဗျားတို့ကို အုပ်ချုပ်စေခိုင်းနေတယ်။ ဟိုအခါကျရင် သူ့ကို ခင်ဗျားတို့က အုပ်ချုပ်စေခိုင်းနိုင်တယ်။ ဗမာများက ကချင်များအပေါ်မှာ စိုးစိုးအုပ်ချုပ်မှာလဲမဟုတ်ဘူး။ ကချင် တောင်တန်းနယ်ကို ကချင်များသဘောကျအုပ်ချုပ်ရမယ်။ သို့ရာတွင် တပြည်လုံးနှင့် သက်ဆိုင်တဲ့ ဘဏ္ဍာရေး၊ ကာကွယ်ရေး၊ စီးပွားရေးစသည်တို့ကိုတော့ ကချင်ဝန်ကြီး များပါဝင်သော အစိုးရအဖွဲ့က တိုင်ပင်ဆောင်ရွက်သွား မှာပဲ။ ဘာသာရေးဆိုတာမှာလည်း လွတ်လပ်စွာ ကိုယ်

ကိုးကွယ်ချင်တာကို ကိုးကွယ်နိုင်တာပဲ”

ဟု ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာပြောဆိုခဲ့ပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း၏ ပြတ်သားသော မိန့်ခွန်းကြောင့်
မြစ်ကြီးနားသို့ တစ်ခေါက်တည်းနှင့်ပင် လာရကျိုးနပ်ခဲ့သည်ဟု
သိရလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရရှိခဲ့တဲ့ တိုင်းရင်းသားစစ်တပ်ရဲယုံကြည်မှု

တောင်ငူ၊ ပျဉ်းမနား၊ မိတ္ထီလာ၊ မေမြို့(မြင်ဦးလွင်)နှင့် မြစ်ကြီးနားစသည်တို့၌ရှိသော တိုင်းရင်းသားစစ်တပ်များသို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း သွားရောက်စစ်ဆေးသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်အတူ ဂျင်နရယ်သောမတ်စ်လည်း လိုက်ပါလေသည်။ စစ်တပ်များသို့ ရောက်လျှင် ဂျင်နရယ်သောမတ်နှင့်အတူ အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကြီးငယ်တို့က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအား ဧရိအသေပေးကြသည်။ လေးလေးစားစားရှိကြသည်။

ဤကဲ့သို့ မြင်တွေ့ရသောအခါ၌ တိုင်းရင်းသားစစ်သားတို့အဖို့ ထူးခြားနေသည်။

မြန်မာလူမျိုးတစ်ဦးအား ယခုကဲ့သို့သော ရာထူးကြီးဖြင့် စစ်တပ်များကို လိုက်လံစစ်ဆေးသည်ဟူ၍ မရှိခဲ့ပေ။ ထို့အပြင် အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်များကပါ လေးစားပုံကိုလည်း မတွေ့မမြင်ဘူးခဲ့ကြရသဖြင့် ကရင်၊ ကချင်၊ ချင်း စစ်သားများအံ့ဩထူးခြားနေကြရသည်။

စစ်သားရဲဘော်များကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက တရားဟောပြောသောအခါ၌လည်း ဤသို့ရှင်းရှင်းပင်ဟောကြား၏။

“ရဲဘော်တို့ ...။ ကမ္ဘာကြီးဟာ ပြောင်းလဲလျက်ရှိနေတယ်။ ဗမာပြည်ဟာလည်း ပြောင်းလဲလျက်ရှိနေတယ်။ ဗမာပြည်ဟာလည်း လွတ်လပ်ရေးရတော့မယ်။ အနှေးနဲ့ အမြန်ပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ဗမာပြည်ကာကွယ်ဖို့ စာဝန်သည် ရဲဘော်တို့အပေါ်သို့ ကျရောက်လာပြီ။ မိမိတို့ကိုယ်ကို ကြေးစားသဘောမျိုးမထားကြနဲ့တော့။ ဗမာပြည်တွင် တိုင်းရင်းသား စစ်တပ်နှင့်တိုင်းရင်းသားစစ်ဗိုလ်များ ဖြစ်ရမည်ဟု အရှေ့အာရှတောင်ပိုင်း စစ်ဗိုလ်ကြီး မောင့်ဘက်တန်နှင့် ငါတို့ကနိုမှာ စာချုပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်တယ်”

“ယခုသင်တို့အပေါ်မှာ အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်များရှိကြသော်လည်း ခေတ္တခဏမျှသာဖြစ်တယ်။ မကြာမီသူတို့သွားကြရတော့

www.burmeseclassic.com

မယ်။ ဒါ့ကြောင့် ရဲဘော်တို့ဟာ စစ်အတတ်ပညာကို
အမြန်ဆုံးတတ်မြောက်အောင် ကြိုးစားကြပါ”
ဟူ၍ဟောပြောသည်။

ထိုစကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း တိုင်းရင်းသား ဘာသာ
အသီးသီးဖြင့် ပြန်ဆိုရှင်းလင်းပြရာ ကြားနာရသောရဲဘော်အပေါင်း၏
စိတ်၌ ‘ဪ... ဒီလိုဖြစ်လာပြီကိုး’ ဟုနားလည်သဘောပေါက်
ကြရလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မျှော်မှန်းတဲ့ နိုင်ငံတကာနဲ့ချစ်ကြည်ဆက်ဆံရေး

ပင်လုံညီလာခံညာထမင်းပွဲကြီး၌ မိန့်ခွန်းစကားပြောကြား
ဖို့တောင်းပန်သည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် မိန့်ခွန်း
ပြောခဲ့ရလေသည်။

“ယခုအစည်းအဝေးကြီးမှာ ရာထူးအားဖြင့် ကျွန်တော်
အကြီးဆုံးဖြစ်သော်လည်း အသက်အားဖြင့် အငယ်ဆုံး
ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဒီကိုရောက်လာတဲ့ကိစ္စ နားလည်
တာတစ်ခုပဲရှိပါတယ်။ ဘာလဲဆိုရင် ဗမာပြည်လွတ်လပ်
စေချင်တယ်။ ညီညွတ်စေချင်တယ်။ ကြီးပွားစေချင်တယ်။
ဒီဟာဘာလဲ။ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်အောင်၊ ညီညွတ်အောင်၊
ကြီးပွားအောင်ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုတာကို လွန်ခဲ့တဲ့
၁၀-နှစ်လောက်ကစပြီး ကြိုးစားလာခဲ့ပါတယ်။ နောက်လည်း
ကြိုးစားပါအုံးမယ်။ လုံးလုံးလွတ်လပ်တဲ့ကိစ္စပြီးပြီ
သည်အထိ ကြိုးစားပါတယ်။ ...”

“တစ်ခုနားလည်ထားဖို့ အချက်က ယုံရခေတ် ကမ္ဘာကြီး
 အခြေအနေမှာ ဘယ်တိုင်းပြည်မဆို ကိုယ့်တိုင်းပြည်
 တစ်ပြည်တည်း အထီးထီးနေနိုင်တဲ့ အခြေမျိုးမရနိုင်
 ကြဘူး။ တစ်ပြည်နဲ့ တစ်ပြည် ပေါင်းစပ်အမှီသတဲရှိမှ
 နေနိုင်ကြမယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပါပဲ။ ...”

“နောက်တချက်က လူမျိုးရေးအကြောင်းကို ပြောလို
 ပါတယ်။ လူမျိုးရေးဆိုတာမှာလဲ ရှေးခေတ်က တစ်အော်
 လာကြတဲ့ (အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ၊ ပညာ)ဆိုတဲ့
 စကားမျိုးကို လက်ကိုင် အသုံးပြုလို့ မလုံလောက်
 တော့ဘူး။ အမျိုးဆိုရာမှာ ဘယ်လိုအမျိုးကိုတည်ရမလဲ။
 ဗမာ၊ ကရင်၊ ကချင်၊ ချင်းနှင့် အခြားအမျိုးများလည်းရှိ
 သေးတယ်။ အခြားနိုင်ငံများကိုကြည့်လိုက်ရင် ဗမာပြည်
 မှာလို တိုင်းရင်းသားအများရှိတာကို တွေ့နိုင်ပါတယ်။
 တရုတ်ပြည်၊ ဂျပန်ပြည်နှင့်ရုရှားပြည်တို့မှာလည်း ဒီအတိုင်း
 ပါပဲ။ အမေရိကန်ပြည်မှာ အင်္ဂလိပ်စကားကို ပြောကြ
 သော်လည်း အင်္ဂလိပ်၊ အိတလီစတဲ့ လူအမျိုးမျိုးတို့
 စုပေါင်းပြီး လူမျိုးတစ်မျိုးဖြစ်အောင် ထူထောင်လျှင်
 သူတို့ကိုယ်ကို အမေရိကန်လို့ ဆိုကြတာပဲ။ ဒါ့ကြောင့်

www.burmeseclassic.com

လူမျိုးရေးအားဖြင့်ကြည့်လျှင် အမျိုးတစ်မျိုးထဲကို လိပ်ခဲ
 တင်းလင်းခွဲပြီး ယူဆလို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ ဘာသာ
 စကားပင်တူသော်လည်း လူမျိုးခြားနားမျိုးရိုးလည်းရှိပါ
 တယ်။ ဘာသာမတူသော်လည်း လူမျိုးသီးခြားဖြစ်နေ
 တာလည်း ရှိပါတယ်။ ဥပမာ ... အမေရိကန်ကို
 ကြည့်လျှင် လူတစ်မျိုးဖြစ်သော်လည်း ဘာသာစကား
 တူပါတယ်။ ရှုရှားပြည်မှာဆိုရင် ဘာသာစကားအမျိုးပေါင်း
 များစွာ ကွဲပြားသော်လည်း လူမျိုးကတော့ တစ်မျိုးတည်း
 ဖြစ်ပါတယ်။ သာသနာဆိုတာကတော့ ကိုးကွယ်ချင်တဲ့
 ဘာသာသာသနာကို ကိုးကွယ်နိုင်ကြတာပဲ။ ဗမာပြည်မှာ
 လူအများစုကဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ပေမယ့် ခရစ်ယာန်ဘာသာ
 ကိုးကွယ်သူ၊ မဟာဗေဒင်ဘာသာ ကိုးကွယ်သူ၊ နတ်
 ကိုးကွယ်သူအမျိုးမျိုးရှိတာပဲ။ သည်တော့ ဒါတွေကို
 ခွဲပြီး လူမျိုးရေးတရားလုပ်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ...”

“စစ်ကြီးအတွင်းက ကျွန်တော်စစ်ဝန်ကြီးလုပ်တုန်းမှာ
 ကရင်အများသား။ တစ်ရင်းစွဲစွဲ တဲ့အခါမှာ ထမင်းစားပွဲ
 တစ်ခုမှာ ကရင်စစ်သားတစ်ဦးက လူမျိုးအချင်းချင်း
 ညီညွတ်ဖို့ ပြောတဲ့အခါမှာ ‘ဗမာက ဖဲရိုက် ကရင်က

ငါးမျှား' ဆိုတာလို အတူတူပါပဲလို့ ပြောတာကို သတိရ
မိပါတယ်။ ကိုယ့်ဒေသအလိုက် ကိုယ်ယုံကြည်တာကို
ကိုယ်ကိုးကွယ်နေထိုင်ကြပြီး တစ်တိုင်းပြည်လုံးနဲ့
သက်ဆိုင်တဲ့ကိစ္စကြီးမျိုးမှာ ညီညီညွတ်ညွတ်လုပ်ကြရင်
ဒါဟာ တစ်မျိုးထဲလို့ ယူဆရမှာပဲ။ အချင်းချင်းသဘော
ကွဲလွဲမှုမျိုးဆိုတာကတော့ နည်းနည်းပါးပါးတော့ရှိမှာပဲ။
ဒါပေမယ့် သူတစ်ပါးနိုင်ငံက ကိုယ့်နိုင်ငံကို လာရောက်
ဖော်ကားလို့ အသက်စွန့်ပြီး မလျှော့တန်း ကာကွယ်
တိုက်ခိုက်ကြတာမျိုးကတော့ အားလုံးနဲ့သက်ဆိုင်တဲ့
အလုပ်မျိုးဖြစ်တာပဲ။ တိုက်ခိုက်ကြတဲ့အခါမှာလည်း စစ်
သေနာပတိဟာ ကရင်ဖြစ်ချင်လည်းဖြစ်မယ်။ ချင်း၊ ကချင်
ဖြစ်ချင်လည်းဖြစ်မယ်။ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် တမိန့်တည်း
လိုက်နာကြရမှာပဲ ...”

“တစ်တိုင်းပြည်လုံးကြီးပွားစေချင်ရင် လူ့အားငွေအား
ပစ္စည်းအားနဲ့ စုပေါင်းပြီး အင်တိုက်အားတိုက်လုပ်နိုင်မှ
အကျိုးခံစားခွင့်ရှိကြမှာပဲ။ ဗမာကတစ်မျိုး၊ ကရင်ကတစ်
ရှမ်း၊ ကချင်၊ ချင်း တို့ကတခြား အကွဲကွဲအပြားပြား
လုပ်နေကြရင်ဖြင့် အကျိုးရှိမှာမဟုတ်ဘူး။ စုပေါင်းလုပ်ကြ

မှသာ အကျိုးရှိနိုင်မယ်။ လုပ်ကြည့်မှလည်း အကျိုးရှိ
 ကြောင်းသိနိုင်မယ်။ ပထမတော့ ကျုပ်တို့အဆင်းရဲ
 ခံရမယ်။ ယခုအခါ အင်္ဂလန်ပြည်မှာ အစားအသောက်
 အဝတ်အထည်များမှစလို့ အတော်ချွေတာပြီး အဆင်းရဲ
 ခံနေကြတယ်။ ဒါဘာလဲဆိုရင် တစ်ပြည်လုံးအတွက်
 အကျိုးရှိအောင် လုပ်နေကြတာဖြစ်တယ်။ ဒီထက်ပိုပြီး
 ခရီးရောက်အောင် ဆောင်ရွက်ချက်တစ်ခုထားဖို့ နားလည်
 စေချင်တာက အင်ဒိုချိုင်းနား၊ အင်ဒိုနေးရှားစတဲ့ အရှေ့
 ဘက်နိုင်ငံများစုပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ အားဖြစ်တယ်။
 အဲ့ဒီအားပျိုးရှိရင်တော့ ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်းအခြေဆိုက်
 ရောက်နိုင်မှာပဲ။ ...”

“နောက်ဆုံး ကျုပ်ပြောချင်တာက အင်္ဂလိပ်နဲ့ကျုပ်တို့ဟာ
 ‘ကျွန်နဲ့သခင်’ ဘဝမျိုးတွင် မတူနိုင်ကြပေမယ့် လွတ်လပ်
 တဲ့ ဘဝမျိုးဖြစ်ရင် မိတ်ဆွေအဖြစ် ချစ်ခင်ကြလိမ့်မယ်လို့
 မျှော်လင့်ပါတယ်”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်းညွှန်ခွဲတံ တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း စည်းလုံးညီညွတ်ရေး

၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်းကဖြစ်၏။

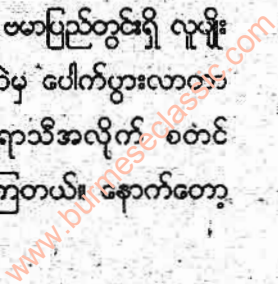
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် မြစ်ကြီးနားမြို့သို့ရောက်ရှိ သွားသည်။ ထိုသို့ရောက်သွားရာ၌ ဂျင်းဖော၊ မြန်မာချစ်ကြည်ရေး ကိုကောင်းစွာဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။

မြစ်ကြီးနား၊ ဗန်းမော် နှင့် ကသာနယ်ရှိ ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့၊ ဖ.ဆ.ပ.လ ဝင်များတို့အား မြန်မာအမျိုးသားတို့က ဂျင်းဖော များ၏အပေါ်၌ မည်သို့မည်ပုံ သဘောထားရမည်။ မည်ကဲ့သို့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရမည်စသည်တို့ကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဤသို့ လမ်းညွှန်မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

“ရဲဘော်တို့၊ ဂျင်းဖောများနဲ့ အထူးချစ်ခင်ရင်းနှီးအောင် ဆောင်ရွက်ကြရမယ်။ ဂျင်းဖောဗမာချစ်ကြည်ရေးဟာ ငါတို့၏ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတစ်ခုလို့ သဘောထား ကြရမယ်။ တောင်တန်းဒေသ သူတို့ရဲ့ ဌာနရွာများကို ရောက်အောင်သွားကြရမယ်။ အတူနေ အတူစားဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြရမယ်။ သူတို့အမှုအရေး အကြောင်းကိစ္စများ ရှိလျှင် အမြန်ဆုံး ကူညီဆောင်ရွက်ပေးကြရမယ်။ မြစ်ကြီးနားမှာ ဆောင်ရွက်လို့မပြီးတဲ့ကိစ္စများကို မန္တလေး ဖြစ်စေ၊ ရန်ကုန်ဖြစ်စေ အမြန်ဆုံးတိုင်ကြားဆောင်ရွက် ပေးကြရမယ်။ သူတို့ရဲ့ လိုလားချက်များကို ရန်ကုန်ဌာနချုပ် ကသိအောင် အမြန်ဆုံးဆောင်ရွက်ပေးရမယ်။ ယခုအခါမှာ ဗမာပြည်တွင်းမှာရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားအားလုံးတစ်မျိုးထဲ တစ်တန်းထဲဖြစ်အောင် လုပ်ပေးကြရမယ် အခါကြီး ဖြစ်တယ် ...

“လူမျိုးရေးကိစ္စကိုကြည့်လိုက်လျှင် ဗမာပြည်တွင်းရှိ လူမျိုး တွေဟာ အစကတစ်အိမ်ထောင်ထဲမှ ပေါက်ပွားလာတာ ဖြစ်တယ်။ ရေမြေခြားပြီး ဥတုရာသီအလိုက် စတင် ကွဲပြားပြီး တစ်ခုစီတစ်ခုစီဖြစ်လာကြတယ်။ နောက်တော့

လူမျိုးတစ်မျိုးရယ်လို့ ဖြစ်လာတာဘဲ။ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး
 တစ်မျိုးနဲ့ တစ်မျိုး မတူတဲ့ အခြေမျိုးရောက်လာတာဘဲ။
 ဒါ့ကြောင့် သူတို့ရဲ့ ထုံးစံဓလေ့များကို သွားကဲ့ရဲ့လို့
 မဖြစ်ဘူး။ မသင့်သော ထုံးစံဓလေ့များဖြစ်စေကာမူ
 သူတို့အချင်းချင်း အသိဉာဏ်ပွင့်လင်းပြီး ပြုပြင်လာမှ
 ဖြစ်မယ်။ ‘ရောမရောက်လျှင် ရောမလိုကျင့်ရမယ်’
 ဆိုတဲ့ စကားပုံရှိတယ်။ ဂျင်းဖောနှင့်ချစ်ကြည်လိုလျှင်
 ဂျင်းဖောနှင့်အတူနေ အတူစားနိုင်အောင် ကြိုးစား
 ရမယ်။ အထင်မသေးရဘူး။ လေးစားရမယ်။ ပေါင်း
 တတ်ဖို့လည်းလိုတယ်။ သူတို့ဟာ လူနည်းစုတွေပဲ။
 အသိဉာဏ်နဲ့သူတွေပဲဆိုပြီး လှည့်စားဘို့မရည်ရွယ်ရဘူး။
 မရည်ရွယ်ကြောင်းကိုလည်း လက်တွေ့လုပ်ပြကြရမယ်။
 သူတို့ လူမျိုးအချင်းချင်း အုပ်ချုပ်လိုတာကို ခွင့်ပြုကြ
 ရမယ်။ ကိုယ့်အရေးထက် သူ့အရေးကို ပိုမိုဂရုစိုက်
 ပေးရမယ် ...

“ခရစ်ယာန်သာသနာပြုဆရာများ ဆောင်ရွက်ပုံ အတုယူ
 စရာတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ပညာသင်ပေးခြင်း၊ သေးငယ်
 ကုသပေးခြင်း၊ နားမလည်တာများကို နားလည်အောင်

www.burmeseclassic.com

ပြသပေးခြင်းအားဖြင့် ယုံကြည်ချစ်ခင်မှုကို ရနိုင်တယ်။
 ၎င်းဖောစတဲ့ လူနည်းစုများအပေါ်မှာ ဗမာများက ညီကလေး
 များလို သဘောထားကြရမယ်။ ညီကလေးများ မှားယွင်း
 တာရှိရင်လဲ သည်းခံကြရမယ်”
 ဤသို့ပင် ထိထိရောက်ရောက် ပြောဆိုမိန့်ခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အလေးအနက်ပြုခဲ့တဲ့စည်းလုံးညီညွတ်မှု

၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁-ရက်ကဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဖ.ဆ.ပ.လ အဖွဲ့ချုပ်က ငှားထားသည့် လေယာဉ်ပျံအသေးစားကလေးဖြင့် ရခိုင်ပြည် စစ်တွေမြို့သို့ ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ ၎င်းလေယာဉ်နှင့်အတူ လိုက်ပါ လာသူများမှာ ဗိုလ်လှထွန်း၊ ဗိုလ်မင်းလွင်၊ သတင်းစာဆရာ ဦးပုကလေးနှင့် ဖ.ဆ.ပ.လ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဦးဗဆွေ တို့ဖြစ်သည်။

စစ်တွေလေယာဉ်ကွင်းသို့ရောက်လျှင် ဝန်ကြီးဦးအောင်ဝံဝေ၊ စစ်တွေအရေးပိုင်နှင့်တာက အရာရှိကြီးငယ်များ၊ ဒေါ်စောမြမှူးရှိသော အမျိုးသမီးအသင်းသူများ၊ ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့၊ ပုလိပ်အဖွဲ့နှင့် လူထုက ကြိုဆိုကြသည်။ သို့သော် ထိုနေ့ညနေတွင် နေပြည်တော်သို့ အရောက်သွားရမည့် အစီအစဉ်က အရေးကြီးနေသည်။ ထို့ကြောင့်

ဗဟုရေတပ်မတော်က စစ်သင်္ဘောကလေးဖြင့် ၁၁နာရီခွဲတွင် ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ထမင်း၊ ဟင်းစားသောက်ဖွယ်များနောက်ကျနေသည်ကိုပင် မစောင့်ကြတော့ဘဲ လမ်းခရီး၌သင်္ဘောကလေးပေါ်မှ ဖြစ်သလို ချက်ကျွေးသည်ကိုစားခဲ့ရလေသည်။ နေ့လယ် ၁-နာရီမှ စားရသည်ဖြစ်သည်။

ညနေ ၆-နာရီ အချိန်လောက်မှ ကျောက်ဖြူခရိုင် မြေပုံမြို့သို့ ရောက်ကြရသည်။ ရောက်ရောက်ချင်းပင် ဆိပ်ကမ်း၌ မြို့ပိုင်နှင့်အဖော်များကလွဲ၍ ကြိုဆိုသူများမတွေ့ရချေ။ အားလုံးကပင် တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲဟု တွေးမိကြသည်။ မြို့ပိုင်ကလည်း ခရီးဦးကြိုဆိုပြီး ဗိုလ်တဲဟုခေါ်သော ဝါးတဲကလေးရှိရာသို့ ပို့သည်။ ထို့နောက် စုံစမ်းကြည့်ရာ အစည်းအဝေးကျင်းပမည့်နေရာဌာနမှာ မြေပုံမြို့၏ အပြင်ဘက်တစ်ဖာလုံခန့်ရှိ လယ်ကွင်းထဲ၌ရှိကြောင်း သိရပြန်၏။

ဗိုလ်မင်းလွင်က ထိုနေရာသို့ အမြန်လိုက်သွားသည်။ ဦးဆောင်သော ဦးစိန္တာနှင့်တွေ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ရောက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းကြားသည်။ ည ၇-နာရီလောက်မှာမှ တရားဟောမည်ဟုသာ အကြောင်းပြန်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် တာဝန်ခံတစ်စုံတစ်ရောက်မျှ လိုက်လာခြင်းမရှိ။

ဗိုလ်ချုပ်သည် အစီအစဉ်မည်သို့ရှိကြောင်းလည်းမသိ၊
ညီညွတ်ရေးအတွက် ဖိတ်ကြားထားသော်လည်း ဘယ်ပုံဘယ်နည်း
ညီညွတ်ရေးလုပ်ရမည်ကိုလည်း မသိသဖြင့် မကျေမနပ်ရှိနေမိကြ
သည်။ ဦးအောင်ဇံဝေအား မေးကြည့်သော်လည်း ၎င်းကိုယ်တိုင်
မသိဖြစ်နေလေသည်။ ယင်းသို့ဖြင့် ဗိုလ်တဲပေါ်တွင် ခေတ္တနားနေစဉ်
မှာပင် လူတစ်ထောင်ခန့်ရှိလှူထုသည် မြေပုံမြို့ပေါ်၌ စိတန်းလှည့်
လည်သွားလာကြသည်။ သူပုန်ထထ၊ ရွေးကောက်ပွဲအလိုမရှိ
ဟူသော ကြွေးကြော်သံများဖြင့် အော်ဟစ်လာကြသည်။ အလံနီ
ကွန်မြူနစ်များ လွှမ်းမိုးထားသဖြင့် ဗ.ဆ.ပ.လအဖွဲ့ဝင်များနှင့်
ပြည်သူ့ရဲဘော်များမှာ မလှုပ်ရှားဝံ့ဘဲ ငြိမ်ဝပ်နေရသည်ဟု
သိလိုက်ကြရသည်။

ည-၇ နာရီလောက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့သည်
တရားဟောမည့်စင်ရှိရာသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်က ဦးစိန္တာအား
မည်သို့စီမံထားကြောင်းကို လျှောက်ထားသည်။ ဦးစိန္တာကလည်း
လွတ်လပ်ရေးအတွက် တရားဟောရုံပဲဟုဆိုသည်။

ထိုနောက် ဦးစိန္တာသည် ပထမဦးစွာ တရားဟောရုံ
စင်ပြင်ပေါ်သို့ တက်လာသည်။ စင်ပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်နှင့် ခေတ်ပြိုင်
တည်းမင် 'သူပုန်သူပုန်ထထ၊ လွတ်လပ်ရေးကို ဘယ်နှယ် ယူမယ်'

www.burmeseclassic.com

တိုက်လို့ယူမယ်' ဟူသော အသံများထွက်လာပြန်လေသည်။

ထိုနောက်မှ ဦးစိန္တာက ရခိုင်သံဖြင့်ဟောသည်။

“ဗမာ-ရခိုင် လွတ်လပ်ရေးဟာ ဇာနည်ဇာပုံလုပ်မည်လဲ။

ငါတို့လိုလားတဲ့ လွတ်လပ်ရေးဟာ ပါချီပါချ လွတ်လပ်ရေး

မဟုတ်။ လွတ်လပ်ရေးပေးဖို့ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ်မရှိ။

လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ တိုက်ယူရမှာတယ်။ ယခုဗမာပြည်မှာ

ဘုရင်ခံတကောင်နဲ့ ဗြိတိသျှနေရှင်တွေရှိနေတာ လွတ်လပ်

ရေးမပေးဘူးဆိုတာ သေချာတယ်မဟုတ်လား။ ဒီကားကို

အက်တလီအစိုးရမဖယ်နိုင်”

ဟူ၍မိန့်ကြားလေသည်။

ဦးစိန္တာဟောကြားနေစဉ်မှာပင် ကြားဖြတ်လျက် ‘သူပုန်

သူပုန်ထထ၊ ရွေးကောက်ပွဲအလိုမရှိ’ဟု ဟစ်ကြလေသည်။ ဦးစိန္တာ

ဟောပြီးမှ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟောရပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

ကလည်း မရှုံ့မကြောက်ရဲရဲတောက်ပင် ဤသို့ဟောပြောခဲ့သည်။

ယခုကျွန်တော်လာရတာဟာ ဦးစိန္တာက ဖိတ်လို့လာတာဟု အစချို့

လိုက်ပြီးနောက် ...

“ဒီညီလာခံမှာ ကွဲနေကြတာကို စေ့စပ်ညီညွတ်အောင်

လုပ်ဖို့ဆိုပြီး ဖိတ်တဲ့အတွက် တခြားအရေးကြီးတာ

တွေ့ကို ရွှေ့ဆိုင်းပြီး လာခဲ့ရတယ်။ ဒီကျတော့မှ တရား
 ဟောရုံလောက် ရှိတယ်ဆိုတာ သိရတယ်။ လွတ်လပ်ရေး
 အတွက်တော့ အရင်ကလဲ တိုက်ခဲ့တယ်။ နောက်လဲတိုက်
 မှာဘဲ။ ဒီလာတာဟာ ညီညွတ်အောင်လုပ်ဘို့ လာတာ။
 မညီညွတ်ရင် အလကားပဲ ...

“မညီညွတ်ရင် လွတ်လပ်ရေးမရနိုင်ဘူး။ လွတ်လပ်ရေး
 အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း နားလည်ဘို့ လိုတယ်။ လွတ်လပ်ရေးကို
 တောင်းယူလို့မရ၊ တိုက်ယူရမယ်ဆိုတာ သဘောတူတယ်။
 ဒါပေမယ့် လွတ်လပ်အောင်လုပ်နည်းလိုတယ်။ လွတ်လပ်
 ရေးဆိုတာ ညီညွတ်ညွတ်နဲ့ အင်အားရှိမှရနိုင်တယ်။
 သူပုန်သူပုန်ထထ-အော်နေရုံနဲ့ လွတ်လပ်ရေးမရနိုင်ဘူး။
 အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာမှာ နားလည်ဖို့ လိုတယ်။ ...

“တကယ်နားလည်ပြီးလုပ်ရင် လုပ်တတ်ရင် တစ်နှစ်အတွင်း
 လွတ်လပ်ရေးရနိုင်တယ်။ ယခုတော့ နယ်ချဲ့သမားကို
 ညီညွတ်စွာပေါင်းပြီး တိုက်ရမဲ့အစား ဗမာအချင်းချင်း
 တိုက်နေကြတာက ခက်တယ်။ အချို့လူတွေက ပြည်သူ့
 ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ကိုသတ်။ ဗ.ဆ.ပ.လ အဖွဲ့
 ခေါင်းဆောင်ကိုသတ်။ မီးရထားကို မှောက်ဖောင်လုပ်။

www.burmeseclassic.com

ဒီလိုလုပ်နေတာဟာ သေတော့ ဘယ်သူတွေသေသလဲ။
ဗမာတွေသေတာဘဲမဟုတ်လား။ နယ်ချဲ့သမားကတော့
လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်ရယ်နေတာဘဲ။ ဒီလိုဆိုရင် ဘယ်
တော့မှ လွတ်လပ်ရေးရမှာ မဟုတ်ဘူး”

ဟူ၍ ပြောကြားသည်။ ဆက်၍လည်း တော်လှန်ရေးလုပ်ငန်း
စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ လူမျိုးရေးညီညွတ်မှုအကြောင်းများကို
လည်းကောင်း၊ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွတ်တော်ဖန်တီးပြီး မည်သို့
ဆောင်ရွက်ရမည့်အကြောင်းများကိုလည်းကောင်း၊ ရွေးကောက်ပွဲ
သပိတ်မှောက်မှုဟာ မှားယွင်းကြောင်းများကိုလည်းကောင်း
ဟောပြောခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဟောပြီးနောက် ဦးဗဆွေကလည်း
ဗ.ဆ.ပ.လ၏ ဆောင်ရွက်ပုံသဘောတရားများ၊ တော်လှန်ရေး
သဘောတရားများ နောက်ဆုံးမိမိတို့၏ လွတ်လပ်ရေးအတွက်
ပြင်ဆင်မှုအကြောင်းများကိုပါ ဟောပြောခဲ့သည်ဟူ၍ သိရပါသေးသည်။

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ လွတ်လပ်ပြီး မြန်မာ့စီးပွားရေးအမြင်

မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး ဗိသုကာကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် လွတ်လပ်ရေး ဗိမာန်ကို မနားမနေတည်ဆောက်ပေးခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ လွတ်လပ်ရေးဗိမာန်ကို တည်ဆောက်ပွမ်းပံ့ပေးခဲ့ ရုံမျှမက ထိုဗိမာန်ကြီး အခွန်ရှည်ကြာစွာ တည်မြဲစေဖို့ အနာဂတ် ကိုပါ မျှော်မှန်းခဲ့လေသည်။ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးစနစ် အမြင်များကိုပါ ချမှတ်ပေးခဲ့သူလည်းဖြစ်သည်။

၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၆-ရက်နေ့တွင် ပြည်လမ်းရှိ စာပေ ဗိမာန်တည်ရှိရာ ဆိုရန်တိုဗိလာ၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အစိုးရ အရာရှိများနှင့် လူထုခေါင်းဆောင်များကိုပိတ်၍ အစည်းအဝေးကြီး တစ်ခုလုပ်သည်။

နိုင်ကျနေသော စီးပွားရေးကို မည်သို့မည်ပုံဖြင့် မြန်လည် ဦးမော့လာစေရန် ဆွေးနွေးစဉ်းစားခြင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ စီးပွားရေးအခြေအနေကို တိတိကျကျ သိရှိရလေအောင် စာရင်းအင်း အချက်အလက်များရှာဖွေရန်၊ ထိုအချက်အလက်ကိုပင် မှီ၍ အကြံဉာဏ်ပေးသော စီးပွားရေးစီမံကိန်းများ ရေးဆွဲရန်၊ စီမံကိန်း ဖြစ်မြောက်ဖို့ နည်းလမ်းများကို ရှာဖွေရန်၊ စီမံကိန်းများတွင် သုံးစွဲဖို့ ဘဏ္ဍာငွေကြေးရှာဖွေရန်၊ စီမံကိန်းများကို စုပေါင်းစစ်ဆေး ညှိနှိုင်း၍ အတည်ပြုဆုံးဖြတ်ရန် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာတို့ပါလေသည်။ အဖွဲ့များလည်း ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ လွတ်လပ်ရေးရသည်နှင့်အမျှ မြန်မာ့စီးပွားရေး အပေါ်၌လည်း ခိုင်မာတောင့်တင်းစေလိုသော စေတနာသည် ဗိုလ်ချုပ်၏ရင်ထဲတွင် အပြည့်ရှိနေပုံရှိသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကိုယ်တိုင်ကပင်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် နိုင်ငံရေးလောကထဲက အနားယူမည်။ မိသားစုနှင့်အေးအေးချမ်းချမ်း အနားယူမည်။ စာပေရေးသားမည်ဟု တွေးထားသည်။

သို့သော် သူကိုယ်တိုင်ပင် အနားယူဖို့ မစဉ်းစားသေးရဲ။ သူကဲ့သို့ပင် အနားယူကြမည်ဟု စိတ်ဆန္ဒရှိထားကြသော ရဲဘော်

ရဲဘက်များ၊ လုပ်ဖော်လုပ်ဖက်များအား အနားယူဖို့ ကိစ္စကို မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သေးသည်။

ဦးစားပေးလုပ်မည့် အလုပ်တွေကို ပြီးဆုံးအောင် လုပ်ကြ ရဦးမည်ဟု မီးမောင်းထိုးပြရင်း နှစ်နှစ်စီမံကိန်းကို ဤသို့ချပြသည်။
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက

“ဤစီမံကိန်းသည် ခါချဉ်ကောင်မာန်ကြီးလို့ တောင်ကြီး ဖြူမယ်ကြံ ခါးကမသန်ဆိုသလို လောဘကြီးစိတ်ကူးယဉ်ပြီး ရေးဆွဲထားသော စီမံကိန်းမဟုတ်။ မြန်မာပြည်၌ရှိသော လူအင်အား၊ မြေ၊ လယ်ယာ၊ သတ္တုပစ္စည်းအင်အားတို့ကို သူ့အိုးနှင့်သူ့ဆန် တန်ရုံနှိုင်းချိန်ပြီး ရေးဆွဲထားသည်” ဟုဆို၏။ ဆက်လက်၍လည်း

“လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် ၂-နှစ်အတွင်းတွင် အကျိုး ဖြစ်ထွန်းနိုင်သမျှဖြစ်ထွန်းစေမည့်အပြင် နောင်အရှည်လွှဲများ ကောင်းစားဖို့ မြန်မာပြည်၏ စီးပွားရေးအခြေအနေကို အမြန်ဆုံး ပြောင်းလဲပစ်ရန်လည်း ကြံရွယ်ထားသည်” ဟူသော စကားကို အသားပါပါပြောခဲ့သည်။

မြန်မာပြည်သည် နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော်ခန့် နယ်ချဲ့သမား၏

လက်အောက်ခံဘဝ၌ နင်းပြားအဖြစ် နစ်မွန်းခဲ့ရသည်ကို ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်း ရင်နာခဲ့ရသည်။

ကိုယ့်မိသားစု၊ ကိုယ့်ဆွေမျိုး၊ ကိုယ့်မိတ်သင်္ဂဟလောက်
သာ ကောင်းစားပြီး အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ ဝေါင်းရွက်
ဗျတ်ထိုးလူထုလူတန်းစားများ အများစုသည် စီးပွားရေးနိမ့်ကျ
လျက်ရှိနေသည်ကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ထဲထဲဝင်ဝင်မြင်တွေ့
ကြားသိနေရလေသည်။

ထို့ကြောင့် စီးပွားရေးနှင့်ပတ်သက်၍ မိန့်ကြားသည်မှာ

.....

“မြန်မာပြည်စီးပွားရေးအတွက် စီမံကိန်းများကို တစ်ခု
မကျန်အားလုံးထည့်သွင်းပြီး စေ့စေ့စပ်စပ် အပြီးသတ်
ထားသည်ဟုလည်း မဆိုသာပေ။ ကြွင်းကျန်ချက်များ
အများပင်ရှိပါသေးသည်။ ဤကြွင်းကျန်ချက်များမှာ ပြဆို
ခဲ့သော လူအင်အား၊ ပစ္စည်းအင်အား ချို့တဲ့ခြင်းနှင့်
မြန်မာနိုင်ငံစီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာ
များ၊ အချက်အလက်များကို ဂဃနဏ ရွာဖွေစုံစမ်း
သော သုတေသနလုပ်ငန်းများကို ယခုမှစ၍ လုပ်ကိုင်

www.burmeseclassic.com

ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဤသုတေသနလုပ်ငန်းများ ကျကျနနပြီးဆုံးနိုင်ရန်လုပ်ဖို့ အချိန်အတော်ကြာပေ ဦးမည်။ သို့သော် လွတ်လပ်သော မြန်မာနိုင်ငံကြီးသည် အားကြီးမာန်တက်နှင့် လက်ထိလက်ရောက် လုပ်ဖို့ အားခဲနေစဉ် ဤမျှလောက် အချိန်ကြာကြာကြီး မစောင့် နိုင်။ လက်ရှိလူ၊ ပစ္စည်း၊ ပညာအင်အားများနှင့် ဖြစ်နိုင် သမျှဖြစ်အောင် လောလောဆယ်လုပ်မည်”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် နိုင်ငံပြန်လည်ထူထောင်ရာ၌ မိမိ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စများ၊ အိမ်ထောင်ကိစ္စများအား ဘေးဖယ်ထားခဲ့လေသည်။ နိုင်ငံအရေး၊ တိုင်းရင်းသားအရေးကို ရှေ့ရှုပြီး စီးပွားတိုးတက်ရေးတို့ကို အထူးမျှော်လင့်ထားသည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကိုပင် သူ့စေတနာ၊ သူ့မေတ္တာ၊ သူ့အတွေး အခေါ်များအတိုင်း လက်တွဲလျက် ညီညီညာညာ ဆောင်ရွက်ကြဖို့ ယုံဆော်ကြခဲ့ပေသတည်း။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်မှုသဘောထား

၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ မေလ ၃၀-ရက်နေ့တွင် သတင်းစာဆရာများအစည်းအဝေး၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက မကျေနပ်ရင် ထွက်ပေးမယ်ဟု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောခဲ့ပါသည်။ ထိုရှင်းလင်းပွဲတွင် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး၊ ဝန်ကြီးလခလျှော့ရေးကိစ္စဝသော အကြောင်းများပြောရင်းဆိုင်ရင်း ဦးကျော်ငြိမ်းကိစ္စကိုထည့်သွင်းပြောခဲ့လေသည်။

ပြောရာ၌ ...

“နောက်ပြီး ပြည်ထဲရေးဌာနနှင့် ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့က ဦးကျော်ငြိမ်းကို တာဝန်အကုန်လွှဲထားတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ဦးကျော်ငြိမ်းလုပ်တာဟာလဲ ကျွန်တော်တို့လုပ်တာဘဲ။ ...

တုဆိုခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ဦးကျော်ငြိမ်းကို ပြည်ထဲရေးနှင့်
 စပ်လျဉ်း၍ အကုန်တာဝန်လွှဲထားသည်။ ဦးကျော်ငြိမ်းဆောင်ရွက်
 သမျှ ကိစ္စအဝဝနှင့် ဆက်နွယ်လာလျှင် ကောင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊
 ဆိုးတာပဲဖြစ်ဖြစ်ဝင်၍ စွက်ဖက်သည်မရှိ။ လုပ်ပိုင်ခွင့်အပြည့်ရှိသည်။
 သို့သော် သည်အပေါ်၌ အမှားအမှန်ရှိလာပါက အားလုံး၏တာဝန်
 ဟု ခိုလ်ချုပ်က ခံယူထားသည်။

ခိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဆက်၍ပြောသည်။

“ဦးကျော်ငြိမ်း လုပ်တာကိုမကြိုက်ယင် ကျွန်တော်တို့
 လုပ်တာကို မကြိုက်တာနှင့် အတူတူဘဲ။ အခုဦးကျော်ငြိမ်း
 လုပ်သမျှတာ မှန်တယ်လို့ ယူဆတယ်။ မှားတာလဲ
 နည်းနည်းပါးပါးတော့ ပါတာဘဲ။ ဒါပေမယ့် ယခု
 ဦးကျော်ငြိမ်းလုပ်တာဟာ ကျွန်တော့်သဘောဖြင့် ပျော့
 သေးတယ်။ ဒီထက်မာဖို့ကောင်းတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ
 ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့က ဘယ်သူ့ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ
 ကြိုတင်သိရတဲ့အတွက် အတွင်းရေးတွေ အကုန်ထုတ်
 ပြောလို့လဲ မသင့်ဘူး။ သိတာတွေမှာလဲ တချို့ကို မသိ
 ချင်ယောင်ဆောင်နေရတယ်။ အရေးမယူတဲ့ နေရာမှာလဲ
 အရေးမယူဘဲ နေခဲ့ရတယ်။ ယခုဦးကျော်ငြိမ်း ပုလိပ်

ကိစ္စကိုလုပ်တာ ကျွန်တော်တို့က လုံးဝသဘောတူတယ်။
 ဦးကျော်ငြိမ်းကို ခင်ဗျားတို့ အပြုတ်လုပ်လဲ နောက်ဆုံး
 ဌာနပြောင်းရုံဘဲရှိတယ်။ ဌာနပြောင်းဖို့ဟာလဲ ကျွန်တော်
 တို့က စိတ်ထဲမှာ ဒီလူဟာ ဌာနပြောင်းသင့်တယ်လို့
 သဘောပေါက်လောက်မှ ပြောင်းမှာဘဲ။ ယခုဦးကျော်ငြိမ်း
 လုပ်သမျှကို ကျွန်တော်တို့ လုံးဝထောက်ခံတယ်။ အဲဒါကို
 ခင်ဗျားတို့ပြောချင်တာပြော၊ ရေးချင်တာရေး၊ ဦးကျော်ငြိမ်း
 လုပ်တာကို ကျုပ်လုံးဝထောက်ခံတယ်”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အပြောဆိုသည်။ ရိုင်းသည်တူ
 ထင်ရသော်လည်း လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် ပတ်သက်၍ကား
 အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထောက်ခံခဲ့သည်။
 ဘက်လိုက်ဝံ့သည်။ ဤလိုကိစ္စမျိုး၌ ယုံမှားသံသယမရှိအောင်
 ရပ်တည်ပေးသလို တစ်စက်မှသတင်းစာဆရာများ၏ လွတ်လပ်ခွင့်ကို
 မထိပါးအောင် ပြောဆိုသွားသည်မှာ နည်းယူဖွယ် မှတ်သားဖွယ်
 ရှိလှပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ပြောသလိုလုပ်ဖယ် ဓာတ်ခကား

မျိုးချစ်ဗမာ့တပ်မတော်သည် ဖက်ဆစ်လူပန်များကို တော်လှန်ခဲ့၏။ တော်လှန်ပြီးနောက် ဗြိတိသျှနှင့် ဖ.ဆ.ပ.လ အဖွဲ့ချုပ်တို့ 'ကနိစ္စချုပ်' ချုပ်ဆိုသည်။ ထို့နောက် စာချုပ်အရ မျိုးချစ်ဗမာ့တပ်မတော်မှ အရာရှိအရာခံတပ်သားများ သီးထောင်ကျော် အား ထပ်မံဖွဲ့စည်းသည့် ဗမာ့တပ်မတော်ထဲသို့ ပူးပေါင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ကျန်ရှိနေသော မျိုးချစ်ဗမာ့တပ်မတော်ထဲမှ အရာရှိအကြပ်တပ်သားများကိုလည်း လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ ဆက်လက်ဆင်နွှဲစေချင်သော စေတနာဖြင့် 'ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့' အဖြစ်ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းထားသည်။ အဆိုပါ ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့သည် ပြည်သူ့လူထုအကျိုးပြုလုပ်ငန်းများကို ပြည်သူ့လူထုကြား ရပ်တည်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဤသို့ဆောင်ရွက်နေသည်ကို မြတ်သျှတို့အဖို့ အန္တရာယ် တစ်ခုဟုမြင်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗမာ့ပြည်ကာကွယ်ရေး ဥပဒေအရ 'အစိုးရတပ်ဖွဲ့မှတစ်ပါး မည်သည့်အပျော်တမ်းတပ်ဖွဲ့မျှ ယူနိုဗေင်း မဝတ်ရ၊ စစ်ရေးမပြုရ၊ အခွင့်မရဘဲ စုဝေးခြင်း စီတန်းလှည့်လည် ခြင်းများ မပြုလုပ်ရ'ဟု အမိန့်ထုတ်တားဆီးလိုက်၏။ ထိုအမိန့်မှာ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ခွင့်ကို တားဆီးရာ ပိတ်ပင်ရာဖြစ်နေတော့သည်။

ယင်းအတွက် ၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ မေလ ၁၃-ရက်နေ့တွင် အင်းစိန်ခရိုင် ထန်းတပင်မြို့၌ ပြည်သူ့ရဲဘော်များသည် ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ခွင့်ချုပ်ချယ်မှု ဥပဒေများကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ စစ်ယူနိုဗေင်းအပြည့်အစုံဖြင့် စစ်လေ့ကျင့်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ ထန်းတပင်မြို့ ပုလိပ်အင်စပက်တော် ဦးမောင်ကလေးသည် ပြည်သူ့ ရဲဘော်ခေါင်းဆောင်လေးဦးကို ကာကွယ်ရေးပုဒ်မဖြင့်ဖမ်းသည်။ မေလ ၁၅-ရက်တွင် ခုနစ်ဦးကို ထပ်ဖမ်းလေသည်။

ထို့အတွက် လူထုက ဆန္ဒပြကန့်ကွက်ကြသည်။ လူထု ပရိသတ် ၁၅၀၀-ခန့် ရှိလေသည်။ အင်စပက်တော်ဦးမောင်ကလေး ဦးဆောင်သော ပုလိပ် ၁၈-ဦးတို့က သေနတ်ဖြင့် ပစ်လေသည်။ သုံးဦးသေဆုံး၍ ဆယ်ရှစ်ဦးဒဏ်ရာရသည်။ လက်နက်မပါ တကုန် သဖြင့် စီတန်းလှည့်လည် ဆန္ဒပြသူများကို သေနတ်ဖြင့် ဖမ်းခတ်

www.burmeseclassic.com

သည်မှာ လွန်စွာရိုင်းလှပေသည်။

ထန်းတပင်မြို့ လူထုလူတန်းစားနှင့်ဆက်နွယ်လျက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဦးစီးသော ဖ.ဆ.ပ.လ အချုပ်ကြီးသည်လည်း မနေသာတော့ပေ။ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ခွင့်များကို ချုပ်ချယ်ခြင်း၊ သေနတ်ဖြင့် မစ်ခတ်သတ်ဖြတ်ခြင်းအတွက် ကန့်ကွက်ရှုတ်ချလာ ရသည်။

၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ ၇-ရက်နေ့တွင် ကန်တော်မင်္ဂလာမြို့ ၌ လူထုဆန္ဒပြကန့်ကွက်ပွဲ အစည်းအဝေးကြီးကို ကျင်းပခဲ့ရသည်။ ထိုအစည်းအဝေးကြီးတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင်မိန့်ခွန်း ပြောခဲ့သည်။ ပြည်သူ့လွတ်လပ်မှု ချုပ်ချယ်ခြင်း ကန့်ကွက်ပွဲ မိန့်ခွန်းအစဉ်ပင်

“ဒီနေ့ကျင်းပရတဲ့ ကန့်ကွက်ပွဲဟာ ပြည်သူ့ရဲဘော်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး အစိုးရက ပြည်သူ့လွတ်လပ်မှု ချုပ်ချယ် ခြင်းများကို မကျေနပ်ဖြစ်ကြလို့ အင်မိန့်နယ် ထန်းတပင် မြို့တွင် သွေးချင်းသားချင်း လယ်သမားတွေက ချုပ်ချယ် မှုများကို ကန့်ကွက်ရာမှာ သေနတ်ပစ်ခံရခြင်းနှင့် အကြောင်းကြောင်းများကိုထောက်ပြီး ကန့်ကွက်လှမ်းဝေး တဲ့ပွဲကြီးဖြစ်တယ်”

တူ၍ အစချိခဲ့၏။

မိန့်ခွန်းအဆုံးတွင်မူ သူ့သဘောထားကိုပင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောကြားခဲ့လေသည်။

“ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းအတွက် ပြောရပယ်ဆိုရင် လွတ်လပ်ရေးကို သစ္စာရှိရှိနဲ့ အစအဆုံးအထိရအောင် လုပ်မှာပဲ။ ကိုယ့်နောက်လိုက်လာတဲ့လူကို ထမင်းစအောင် မကျွေးနိုင်ရင် ဒီခေါင်းဆောင်ဟာ အလကားပဲ။ သခင်စိုးဂိုဏ်းသားများဟာလဲ အခုပိုက်ဆံမရဘဲနဲ့ အစိုးရ ဒဏ်လိုဖြစ်နေတယ်။ နယ်ချဲ့သမားတွေထံက ပုန်းရှိုး ကွယ်ရှိုး ပိုက်ဆံစားပြီး လုပ်နေတဲ့ သတင်းတတွေလဲရှိ သေးသည်။ ကျုပ်တို့ ခေါင်းဆောင်နေတဲ့အချိန်မှာ ကျုပ် တို့ရဲ့ညွှန်ကြားချက်ကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြပါ။ ဒါမှ မကျေနပ်ရင်ခင်ဗျားတို့ သဘောကျသူကိုတင်ပြီး လုပ်နိုင် ပါ။ ကျုပ်ဖယ်ပေးပါ့မယ်”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ မိခင်အမေရုပြောစကား

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကွယ်လွန်စဉ် အာဇာနည်မိခင်ကြီး အမေရု၏ စကားမှာလည်း အလွန်မှတ်သားဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏အစ်ကို ဦးဘဝင်းတို့ လုပ်ကြံခံလိုက်ရသဖြင့် သားနှစ်ဦး အဆုံးအရှုံးခံလိုက်ရရှာသည့် မိခင်တစ်ဦးအဖို့ အဘယ်မျှ ရင်ကွဲခံစားရမည်ကို စာနာနားလည်မိသည်။

ဤကဲ့သို့ အမေရုအတွက် နစ်နာဆုံးရှုံးရသည်ထက် တိုင်းပြည်အဖို့လည်း ရေတိမ်နှစ်ခွဲရသည်ဟု ထင်ပါသည်။ အမေရုသည်လည်း သားနှစ်ယောက်၏ အဖြစ်ဆိုးကို ကြားရသည့်အခါ၌ အံ့ဩလည်း အံ့ဩသွားသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးက လေးစားချစ်ခင် မေတ္တာထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ဤသို့လုပ်ရက်လေခြင်းဟုလည်း ရင်ထုမနာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အမေရုက

“ကျုပ်သားဖြစ်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ ဒီလိုသတ္တိ
 ကြောင်တဲ့အမှုမျိုးကို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ကလေးကပင်
 ရှုတ်ချခဲ့တဲ့ လူဖြစ်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်က မျိုးချစ်ခေါင်း
 ဆောင်ကြီးဦးစောကို မသမာသူတို့ ချောင်းမြောင်းပြီး
 သေနတ်နဲ့ပစ်စဉ်က ဗိုလ်ချုပ်ကိုယ်တိုင် အများကြီးကဲ့ရဲ့
 ရှုတ်ချတဲ့စကားတွေကို ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဟိုတုန်းတ
 ဗိုလ်ချုပ်ဟာ နယ်လှည့်ရင်း ကျုပ်ထံဝင်ပြီး ကန်တော့
 သွားတယ်။ အဲ့ဒီတုန်းက ကျုပ်က စိုးရိမ်လွန်းလို့
 ‘သားရယ်၊ လူဆိုတာ အထက်ရောက်နေရင် သူတစ်ပါး
 က မနာလိုလို့ မကောင်းကြံစည်တာမျိုးခံရတတ်တယ်။
 အစစအရာရာ သတိထားပါကွယ်’ လို့ပြောမိပါတယ်။
 ဒီတော့ ကျုပ်သားက ‘ဗျာ၊ ဒါကတော့ ဘုရားတောင်
 မှ အတိုက်အခံရှိသေးတာပဲ။ ကိုယ်ကသာ လမ်းမှန်က
 နေပြီး မှန်တဲ့အလုပ်ကို လက်ကိုင်ထားရင် ဘာမှ
 ကြောက်စရာ မရှိပါဘူးအမေရယ်၊ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ စစ်တိုက်
 နေတုန်းကတောင် မသေခဲ့သေးတာ၊ အခုတိုင်းပြည်နဲ့
 လူထုဟာ အရင်လို မဟုတ်တော့ပါဘူး။ အကောင်းအဆိုး

စင်စစ်: စုစည်းထင်မြင်သည့်

ဝေဖန်တတ်ပါပြီ' လို့ အားရပါးရ ရယ်ရယ်မောမောနဲ့
 ပြောသွားခဲ့ပါတယ်။ အခုတော့ ကျုပ်သားအောင်ဆန်းဟာ
 သူ့အလွန်ပုန်းတီးရွံရှာတဲ့ လုပ်ကြံနည်းကြောင့် ကွယ်လွန်
 သွားရရှာပြီ။ ကျုပ်မှာချင်တာကတော့ သူ့ကိုလေးစား
 ကြသလို ခေါင်းဆောင်များရဲ့ ညွှန်ကြားချက်ကို ပြည်သူ
 လူထုက ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးစားစားနဲ့ လိုက်
 စာပြီး မိမိတို့လိုလားတဲ့ခရီးကိုရောက်အောင် ဆောင်ရွက်
 ကြဖို့ပါပဲ။ ဒီလိုဆောင်ရွက်လို့ ရည်ရွယ်ချက်ကို ရောက်
 ကြပြီဆိုရင် အဖေ့မှာ ခံစားရတဲ့ သားနှစ်ယောက်ဆုံးရတဲ့
 အပူမီးဟာ ငြိမ်းတန်သလောက် ငြိမ်းပါလိမ့်မယ်”
 ဟူ၍ ဝမ်းနည်းပက်လက်ဆိုခဲ့ဖူးလေ၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏နီး အိမ်ကြည်ရုံ ရင်စိုဓာလွမ်းစကား

မသမာသူများ၏လက်ချက်ကြောင့် ကျဆုံးသွားရှာပြီဟူသော သတင်းကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏နီး အိမ်ကြည်ကြားလျှင် ရင်ထဲ ဆို့မတတ်ခံစားလိုက်ရရှာသည်။

ခင်ပွန်း၏အလောင်းကို အိမ်သို့သယ်ဆောင်လာသောအခါ ၌ အိမ်ကြည်သည် အလောင်း၏အနီးတွင်ထိုင်ပြီး ဦးသုံးကြိမ် ချ၍ ကန်တော့သည်။ သောကမီးတောက်လောင်နေဆုံးအချိန် ဖြစ်သော်လည်း အိမ်ကြည်သည် စိတ်ကိုတင်းထားသည်တူ သိရသည်။

မိမိကိုယ်ကို မိမိချုပ်တည်းနိုင်သမျှ ချုပ်တည်းလျက် ...

“ကျွန်မရဲ့ခင်ပွန်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ တိုင်းပြည် နဲ့လူမျိုးအတွက် ကြိုးပမ်းရင်း လမ်းခုလပ်မှာ ကျဆုံးခဲ့ ရပါပြီ”

ဟုပြောပြီး နောက်ဆက်လက်၍ ...

“လူထုကို ကျွန်မပြောလိုတာကတော့ မိမိတို့အားကိုး
ယုံကြည်လေးစားသော ခေါင်းဆောင်ကြီးကို ရက်ရက်
စက်စက် လုပ်ကြံလိုက်ကြတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒေါသ
ထွက်ပြီး စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ကြဖို့ ပြောချင်ပါတယ်။
သူ့ချွဲတဲ့လမ်းစဉ်အတိုင်း တစ်သွေမတိမ်း လိုက်နာကျင့်
ဆောင်ပြီး သူရည်မှန်းချွဲတဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို မရမနေ
ကြိုးပမ်းကြပါ”

ဟူသော မေတ္တာစကား၊ အလွမ်းစကားသာ ပြောခဲ့
ရှာပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလုပ်ကြံခံရမှုအပေါ် မဟာတ္တမဝန်ကြီးရဲဒွာမြင်

မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်တကွ သူ၏ အစိုးရ အဖွဲ့ဝင်များအား မသမာသူများက လုပ်ကြံခံလိုက်ရခြင်းသတင်းသည် ချက်ချင်းပင် တစ်ကမ္ဘာလုံးသို့ ဂယက်ရိုက်သွားလေတော့သည်။ ထိုသတင်းကို အိန္ဒိယခေါင်းဆောင်ကြီး မဟာတ္တမဝန်ကြီးလည်းကြားသည်။ ကြားကြားချင်းပင် ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ဆိုခဲ့သည်ဟုသိရပါသည်။

“မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကို တိုက်ပြီးလျှင် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကို မြန်မာတို့၏ အိမ်တိုင်ယာရောက်ပို့ပေးခဲ့သော အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ယခုကဲ့သို့ သွေးအေးအေးနှင့် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သည်ဆိုသည်မှာ ယုံကြည်စရာပင်မရှိချေ။ ကျွန်ုပ်သည် လွန်လေပြီးသော ခေါင်းဆောင်များ၏ ဆွေမျိုးညာတိများကိုလည်းကောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရ

ကိုလည်းကောင်း ကရုဏာသက်မိပါသည်။ ယခုဖြစ်ရ
 သည်မှာ သာမညလူသတ်မှုမဟုတ်ချေ။ ဤအမှု၏
 နောက်တွင် နိုင်ငံရေးလောဘလောဂျီနီနီမည်။ ယခု
 အင်္ဂါ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌ နိုင်ငံရေးပြိုင်ဆိုင်မှုတို့တွင် ဤ
 လောဘလောထကြွနေသော အချက်မျိုးကိုတွေ့မြင်
 နေရသည်။ ဤအချက်သည် လူသားတို့၏ နောင်ရေး
 အတွက် တိတ်နိမိတ်ကောင်းမဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့်
 ဤဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်ကိုမူတည်၍ အိန္ဒိယ
 နိုင်ငံသည် သင်္ခန်းစာယူရမည်။ ဤအဖြစ်သည် မြန်မာနိုင်ငံ
 အတွက်သာလျှင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာမဟုတ်။ အာရှ
 အတွက်လည်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ
 တစ်ခုလုံးအတွက်လည်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာဖြစ်သည်”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအပေါ် ရှုရီရေးရဲဒုဒါမြင်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခံရခြင်းကို အိန္ဒိယ
နိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် ရှုရီနေရှူးကလည်းကြားသိလျှင်ပင် ဝမ်းနည်း
ကြေကွဲကြောင်း ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ထုတ်ပြန်ချက်တွင်

“ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေလည်း
ဖြစ်၏။ ရဲဘော်ရဲဘက်လည်းဖြစ်၏။ ဗိုလ်ချုပ်သည် ငယ်
ရွယ်စဉ်ကပင်လျှင် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး၏ ဗိသုကာ
ဖြစ်သည်။ မြန်မာတို့ကလည်း သူ့အားခေါင်းဆောင်
တူ၍ အသိအမှတ်ပြုကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကွယ်လွန်သည့်အတွက် ဝမ်းနည်း
ကြေကွဲပါသည်။ ထို့အတူပင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏
ရဲဘော်ရဲဘက်များအတွက်လည်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲပါ
သည်။ အာရှတိုက်သည် သတ္တိရှိ၍ အမြော်အမြင်နှင့်

ပြည့်စုံသော သားကောင်းရတနာတစ်ဦး ဆုံးပါးခဲ့ရသည့် အတွက်လည်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲရပါသည်။ လွတ်လပ်ရေး ကိုခြိမ်းခြောက်နေသော အကြမ်းဖက်ဝါဒကို အိန္ဒိယ မြန်မာနှင့် အာရှတို့က ကျူးလွန်နေပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်မှန်းနေသော အရာများလွင့်ပါသွားရပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ဟူသော အရာ တို့ကို အပြီးတိုင် ချုပ်ငြိမ်းအောင် အဖွဲ့အစည်းနှင့်တကွ ကြီးပမ်း၍ လူမှုရေးကို အန်တုဖက်ပြိုင် အင်အားစုများကို ရင်ဆိုင်၍ တိုက်ခိုက်ဖြိုဖျက်ကြရမည်” ဟူ၍ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

ဖိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
လုပ်ကြံခံရမှုအပေါ်
ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်အသီးသီးရဲ့အမြင်

လွတ်လပ်သော ပါကစ္စတန်နိုင်ငံအတွက် ဘုရင်ခံချုပ်ဖြစ်
လာလိမ့်မည်ဟု သတ်မှတ်ထားခြင်းခံရသောသူမှာ မစ္စတာ
လီယာကွတ်အလီ ဂျင်းနားဟူသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။

မစ္စတာဂျင်းနားကလည်းဤသို့

“ကွယ်လွန်သူ အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အလွန်တရာမှ
ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေး
ရလာသောအခါ လွတ်လပ်သော မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသား
တို့သည် ယဉ်ကျေးသော နိုင်ငံကြီးများ၏အကျိုးတရားကို
ဆန့်ကျင်သော နည်းလမ်းမှန်သမျှကို အလိုမရှိကြောင်း
ပြနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကြောင်း”
ကြေညာချက်ထုတ်ခဲ့သည်။

x x x

အိန္ဒိယနိုင်ငံကွန်ဂရက် အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ကလည်း
မြန်မာနိုင်ငံလုပ်ကြံမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ဤသို့ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု
ချမှတ်ခဲ့ကြပေသည်။

ထိုဆုံးဖြတ်ချက်၌ကား

“ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကွယ်လွန်ရသည်မှာ မြန်မာပြည်
အတွက်သာလျှင် နှစ်နာသည်မဟုတ်။ အာရှတိုက်အတွက်
လည်း ဆုံးရှုံးမှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပေသည်။ ဤလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်
မှုများသည် ပြည်သူလူထု၏ ဘဝနှင့်ပြည်သူလူထုတို့၏
လူမှုရေးလုပ်ငန်းများကို အဆိပ်ကဲ့သို့ ဖျက်ဆီးလျက်
ရှိသည်”

ဟူ၍ဖြစ်လေသည်။

x x x

အင်ဒိုနီးရှားခေါင်းဆောင် ဒေါက်တာဂျရီယာကလည်း ...

“ဦးအောင်ဆန်းအား လုပ်ကြံလိုက်ခြင်းမှာ မြန်မာပြည်
အတွက်သာမက အာရှအတွက်ပါ ပြင်းထန်သော လက်ထပ်
ချက်ကြီးဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ဦးအောင်ဆန်း
ချမှတ်ခဲ့သောလမ်းစဉ်ကို လိုက်၍ရည်ရွယ်ချက်ပြီးသည်

အထိ ပြည့်စွမ်းကြပါ” ဟူ၍လည်းကောင်း ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

x x x

ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ ဆဋ္ဌမမြောက် ဂျော့ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင် ပင်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံဘုရင်ခံထံသို့ ပေးပို့သောစာလွှာတွင်

“၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ဦးအောင်ဆန်းနှင့်သခင်မြ တို့ကို လူ့ကိုယ်တိုင်တွေ့ဖူး၍ ယခုထိုပုဂ္ဂိုလ်များ ကွယ်လွန်သည်တု ကြားရသောအခါ၌ အလွန်တရာမှ ဝမ်းနည်းကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ကွယ်လွန်သော အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ ဆွေမျိုးညာတိ များကို ၎င်းတို့နှင့်ထပ်တူဝမ်းနည်းကြောင်း”

ဟု ရေးသားပါရှိသည်။

x x x

ဗြိတိသျှဘုရင်မင်းမြတ်၏ စာလွှာတွင်မူ

လုပ်ကြံခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်များထဲက ဆရာဒီးဒုတ်ဦးသခံ၊ ကိုယ်ရံတော်ကိုထွေး၊ မိုင်းပွန်စော်ဘွားကြီးတို့သည် လောကရက် မကွယ်လွန်သေးကြောင်း သိထားသဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အနာတရ

www.burmeseclassic.com

ဒဏ်ရာမှ ထွက်မြောက်လျက် ပျောက်ကင်းပါရန် ဆုတောင်းထားသည်ဟုသိရသည်။ ဤအချက်ကိုထောက်လျှင် လုပ်ကြံခံလိုက်ရသောသတင်းသည် ဗြိတိသျှဘုရင်မင်းမြတ်ထံပို့ရာ၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်တကွ အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်များလုပ်ကြံခံလိုက်သော သတင်းသည် ပထမဦးဆုံးရောက်ရှိသွားဟန်ရှိလေသည်။

စင်စစ်သော် လုပ်ကြံခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်များထဲတွင် ဆရာ ဒီအော်ဦးဘချိုသည် ထိုနေ့မွန်းလွဲ ၁နာရီ၊ မိနစ် ၄၀တွင်လည်းကောင်း၊ ဝန်ကြီးဦးရာဇတ်၏ ကိုယ်ရံတော်ကိုထွေးမှာ ထိုနေ့မွန်းလွဲ ၂နာရီ၊ ၁၅မိနစ်တွင်လည်းကောင်း၊ မိုင်းပွန်ဇော်ဘွားကြီးမှာမူ ဇူလိုင်လ ၂၀ရက်နေ့ မွန်းတည့်အချိန်တွင်လည်းကောင်း၊ ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးမကွယ်လွန်သေးဘဲ အဆက်ရှင်လျက်ရှိနေသေးသည်ဟုအထင်ဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်က မြန်မာနိုင်ငံဘုရင်ခံထံသို့ အမှာစကားဖြင့် မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

x x x

ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် အက်တလီကမူ

“ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ သခင်မြ နှင့် အခြားသုံးဦးတို့

www.burmeseclassic.com

ကွယ်လွန်ကြောင်း ကြားသိရ၍ ဝမ်းနည်းကြောင်း၊ ကြေကွဲ
ကြောင်း ဒဏ်ရာရသူများ သက်သာပါစေကြောင်း”
ဆုတောင်းစကားဆိုခဲ့လေ၏။

x x x

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ဇနီးဒေါ်ခင်ကြည်ထံသို့လည်း
ဝန်ကြီးချုပ်က ‘ဝမ်းနည်းကြောင်း’ သံကြိုးစာပေးပို့ခဲ့သည်။
စာ၌

“ဗိုလ်ချုပ်နှင့်မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့ရသည်ကို အလွန်မြတ်နိုးမိ
ကြောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်၏ခေါင်းဆောင်မှုကိုလည်း ချီးကျူး
ကြောင်း”

အလေးအနက် ဖော်ပြထားခဲ့သည်။

x x x

အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဘုရင်ခံဖြစ်သူ လော့ဒ်လူဝီမောင့်ဘက်တန်
ကမူ

“ကျွန်ုပ်သည် ဆိုးရွားလှသောအဖြစ်ကိုကြားမိ၍ အလွန်
တုန်လှုပ်မိပါသည်”

www.burmeseclassic.com

စင်ဘူရီ: စုစည်းတင်ပြသည်

ဟူ၍ မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရအဖွဲ့သို့ စာလွှာပေးပို့ခဲ့လေသည်။
 ဤသို့သော အချက်အလက်များကိုထောက်လျှင် ဗိုလ်ချုပ်
 အောင်ဆန်းခေါင်းဆောင်ဆိုသည်ထက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအပေါ်၌
 နိုင်ငံအသီးသီး၊ ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီး၊ လူထုလူတန်းစားအသီးသီး
 တို့ကပင်လျှင် လေးစားချစ်ခင်ခဲ့သည်မှာ သိသာထင်ရှားလှပါ
 ပေသည်။

စိုက်ချုပ်အောင်ဆန်း သို့မဟုတ် အရိုင်းထဲကအယဉ်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ဘဝအစ ... ဘဝအဆုံး

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ၁၉၁၅-ခုနှစ်၊ ဇေဖော်ဝါရီလ၊ ၁၃-ရက် (၁၂၇၆-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း၊ ၁-ရက်) ဝနေနေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။ မကွေးတိုင်း၊ တောင်တွင်းကြီးခရိုင်၊ နတ်မောက်မြို့ နေ ရှေ့နေကြီးဦးဟာ၊ အမိအေရတို့၏သားထွေးဖြစ်သည်။

ငယ်မည်မှာ မောင်ထိန်လင်း ဖြစ်သည်။ အစ်ကို 'အောင်သန်း' နှင့် အမည်လိုက်ဖက်စေရန်အတွက် 'အောင်ဆန်း' ဟူ၍ခေါ်တွင် အမည်ပေးခဲ့သည်။

အောင်ဆန်း၏ မျိုးရိုးမှာလည်း သူ့ကျွန်မခံတော်လှန်ဝံ့သော အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ် ဗိုလ်မင်းရောင်အဆက်ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မင်းရောင် ၏မြေးဖြစ်သလို ကုံလုံပြည့်စုံသည့် မြေပိုင်ရှင်များဖြစ်ကြ၏။ မျိုးရိုး စိတ်ဓာတ်အရလည်း မျိုးချစ်စိတ် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်များ ပြင်းထန်တက်ကြွသော ဗီဇရှိလေသည်။

အသက်ခုနစ်နှစ်တွင် နတ်မောက်မြို့ ဆရာတော်ဦးသော ဘိတကျောင်း၌ ပညာဆင်ကြား၏။ ၁၉၂၂-ခုနှစ်တွင်ဖြစ်သည်။ ၁၉၂၅-ခုနှစ်၊ အသက်ဆယ်သုံးနှစ်တွင်မူ ရေနံချောင်းမြို့ နေရှင်နယ် အထက်တန်းကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့၍ပညာဆက်လက်သင်ယူသည်။ ၁၉၂၂-ခုနှစ်တွင် ရေနံချောင်းမြို့၊ အမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်း မှ ဆယ်တန်းအောင်သည်။

ထိုနောက် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၌ဆက်၍ ပညာသင်သည်။ ထိုစဉ်က အောင်ဆန်းသည် အင်္ဂလိပ်စာပေရာဇဝင်နှင့် နိုင်ငံရေး သိပ္ပံပညာရပ်ကို အထူးစိတ်ဝင်စားသည်။ ထိုဘာသာရပ်ဖြင့်ပင် ဝိဇ္ဇာ(ဘီအေ)ဘွဲ့ထူးကို ဆွတ်ခူးအောင်မြင်ခဲ့သည်။

ဘီအေအောင်ပြီးနောက် ဘီအယ်လ်(ခေါ်) ဥပဒေဝိဇ္ဇာ တန်းသို့လည်း တက်ရောက်ခဲ့သေးသည်။ ငယ်စဉ်ကပင် ပညာ ထူးချွန်သည့်အလျောက် ကျောင်းကပေးသောဆုများ ရရှိခဲ့ဖူးသည်။

www.burmeseclassic.com

စကောလားရှပ်ပင်ရဲ့ခဲသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အစိုးရအမှုထမ်း (နိုင်ငံပညာဉ်ခံဝန်ထမ်း)ဘက်တွင် ထူးချွန်တိုးတက်မည့် အရာရှိ တစ်ဦးဖြစ်လာနိုင်ဖွယ်ရှိနေ၏။

သို့ရာတွင်အောင်ဆန်းသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်း သားများ လှုပ်ရှားမှုအရေးတော်ပုံတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ပေါ်လွင် လာသည်။ ထိုမှ အောင်ဆန်း၏ဘဝသည်လည်း တစ်မျိုးတစ်ပုံ ပြောင်းလွဲခဲ့ရပေသည်။

စစ်ကြိုခေတ် တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂတွင် ထိရောက်စွာ ခေါင်းဆောင်ပါဝင်မှုကြောင့် အောင်ဆန်းအား တက္ကသိုလ်အာဏာတို့က ကျောင်းမှထုတ်ပစ်ဖို့ ကြံရွယ်ခဲ့ဖူးသည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သမဂ္ဂ အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်နှင့် အိုးဝေမဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာအဖြစ် ဆောင်ရွက် ခဲ့၏။ သို့ဆောင်ရွက်နေစဉ် မဂ္ဂဇင်း၌ပါဝင်ခဲ့သော 'Hell Hound At Large' (ခွေးသရမ်းကြီး လွတ်နေသည်)ဟူသော ဆောင်းပါး ကိုဆောင်းပါးရေးသူအား ထုတ်ဖော်မပြောဘဲနေသည့်အတွက် တက္ကသိုလ်မှ ထုတ်ပယ်ခံခဲ့ရသည်။

၁၉၃၆-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ၂၅-ရက်နေ့တွင် အောင်ဆန်း အား ကောင်းထုတ်ပစ်သဖြင့် တက္ကသိုလ်သပိတ်ကြီးပေါ်ပေါက်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

ရသည်။ မြန်မာပြည်ကျောင်းသားသပိတ်အရေးတော်ပုံကြီးဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။

၁၉၃၇-ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာတန်းအောင်မြင်၏။ ထိုနှစ်မှာပင် တက္ကသိုလ်ပဲခူးဆောင်သဟာယနှင့် တပတ်အသင်းဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာသည်။ ၁၉၃၈-ခုနှစ်မှာပင် သမဂ္ဂ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်။ ထို့နောက် တက္ကသိုလ် သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌနှင့် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရသည်။ ထို့နောက် ကိုအောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်သော ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ သွားခဲ့လေသည်။ ထို့နောက် မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ တက္ကသိုလ်သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်မှလည်းကောင်း နုတ်ထွက်သည်။

ပထမဆုံးကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ် တက္ကသိုလ်ကောင်စီဝင်အဖြစ် တင်မြှောက်ခံရပြန်သည်။ ဒို့ဗမာအစည်းအရုံး အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရသည်။ ၁၃၀၀-ပြည့်အရေးတော်ပုံကြီးကို ကူညီအားပေးခဲ့လေသည်။

၁၉၃၉-ခုနှစ်တွင်မူ မော်လမြိုင်၌ ကျင်းပပြုလုပ်သော ဒို့ဗမာအစည်းအရုံး ညီလာခံတွင် စစ်အတွင်း၌ ဗြိတိသျှအစိုးရအား မကူညီရစတမ်း အဆိုကိုတင်သည်။

www.burmeseclassic.com

၁၉၄၀-ပြည့်နှစ်၌ ဟင်္သာတခရိုင်ဝန်က သခင်အောင်ဆန်းအား ဖမ်းဝရမ်းထုတ်ပြန်၏။ ဆုငွေ ငါးကျပ်ဖြင့် ဝရမ်းထုတ်သည့် အတွက် လူထုမကျေနပ်စွာ ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ လူထုခေါင်းဆောင် တစ်ဦးကို ဖော်ကားခြင်းဖြစ်သည်ဟု တစ်ပြည်လုံးက ရှုတ်ချကြသည်။ ဝရမ်းပြေးဘဝနှင့်ပင် တက္ကသိုလ်ကောင်စီဝင်လူကြီးရာထူးမှ နုတ်ထွက်ပြီး ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် နိုင်ငံခြားအကူအညီရှာရန် သခင်မြနှင့်အတူ ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီဖွဲ့ခဲ့လေသည်။ ပြည်ပတော်လှန်ရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန်ယူ၏။ ဩဂုတ်လ ၈-ရက်နေ့တွင် ဟိုင်လီသင်္ဘောဖြင့် ဂျပန်သို့ လျှို့ဝှက်စွာ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။

၁၉၄၁-ခုနှစ်တွင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် စီမံကိန်းကို ကိုယ်တိုင်ရေးဆွဲသည်။ မတ်လ(၃)ရက်နေ့တွင် သွားတုတပ်၍ ဂျပန်မှ ပြန်မာပြည်သို့ ခေတ္တလာရောက်၏။ မျိုးချစ်လူငယ်များကို စည်းရုံးစုဆောင်းလျက် ဂျပန်ပြည်သို့ ခေါ်ထုတ်သွားသည်။ ထိုမျိုးချစ်လူငယ်များမှာ နောင်အခါ၌ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင်များဖြစ်လာ၏။ ဟိုင်နန်ကျွန်းတွင် ပင်ပန်းကြီးစွာ စစ်ပညာသင်ခဲ့ကြလေသည်။

ထိုနောက် ယိုးဒယားပြည် ဗန်ကောက်မြို့၌ပင် ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့နှင့်အတူ လက်ဖောင်းသွေးဖောက်ပြီး သွေးသောက်

www.burmeseclassic.com

ခဲ့သည်။ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော် ဘီ၊ အိုင်၊ အေကိုဖွဲ့သည်။
ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဗိုလ်တေအေမည်ကို
လည်း ခံယူလိုက်သည်။

၁၉၄၂-ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်တေဦးဆောင်သော ဘီ၊ အိုင်၊
အေ တပ်မတော်ကြီး၏ အလံကိုလွှင့်ထူကာ ရန်ကုန်မြို့ကို သိမ်းခဲ့
လေသည်။ ဇူလိုင်လတွင် ဗိုလ်မှူးကြီးရာထူးကိုခံယူပြီး စစ်သေနာ
ပတိဖြစ်လာသည်။

စက်တင်ဘာလ ၆-ရက်နေ့တွင် အောင်ကြည်နှင့်
လက်ထပ်သည်။

၁၉၄၃-ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ (၁၇)ရက်နေ့တွင် အောက်တာ
ဘမော်၊ အောက်တာသိန်းမောင်၊ သခင်မြတို့နှင့်အတူ လွတ်လပ်ရေး
ဆွေးနွေးရန် ဂျပန်ပြည်သို့သွားသည်။ မတ်လ ၂၂-ရက်နေ့၌
ဂျပန်ဘုရင်၏ ဆုတံဆိပ်ရခဲ့သည်။ ဩဂုတ်လ ၁-ရက်နေ့တွင်
အောက်တာဘမော်အစိုးရအဖွဲ့တွင် စစ်ဝန်ကြီးဖြစ်လာသည်။

၁၉၄၄-ခုနှစ်၌ ဖက်စစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်
ရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို လျှို့ဝှက်စွာဖွဲ့ခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာလ ၄-
ရက်နေ့တွင် ဂျပန်ဘုရင်၏ ဆုတံဆိပ်ထပ်မံချီးမြှင့်ခြင်းကို ရန်ကုန်
မြို့၌ပင် ရခဲ့ပြန်သည်။

၁၉၆

ဧင်ဘဂ္ဂီ: စုစည်းစာပြသည့်

၁၉၄၅-ခုနှစ်၊ မတ်လ(၁၇)ရက်နေ့တွင်မူ ရန်သူကို တိုက်ခိုက်ရန် စစ်ပြင်သို့ထွက်သည်။ မတ်လ (၂၇)ရက်နေ့တွင် ဖက်ဆစ်ဂျပန်ကို တော်လှန်ခဲ့သည်။

ဩဂုတ်လ(၁၉)ရက်နေ့တွင် နေသူရိန်အစည်းအဝေးကြီး၌ သဘာပတိအဖြစ်ဆောင်ရွက်၏။ ထိုနေ့မှာပင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တောင်းဆိုလိုက်၏။ ၁၉၄၆-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ရွှေတိဂုံအလယ် ပစ္စယံတွင် ကျင်းပသော ပြည်လုံးကျွတ် ဖ.ဆ.ပ.လ ညီလာခံက အဖွဲ့ချုပ်၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တင်မြှောက်သည်။ စက်တင်ဘာလ ၂၆-ရက်နေ့တွင် ဘုရင်ခံ၏ အမှုဆောင်ကောင်စီတွင် ဒုတိယသဘာပတိ ဖြစ်လာသည်။

၁၉၄၇-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင်မူ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကိုယ်စား လှယ်အဖွဲ့ကို ဦးစီးကာ အင်္ဂလန်ပြည်သို့သွားရောက်ရသည်။ လန်ဒန် ပြည်၌ အောင်ဆန်း၊ အက်တလီစာချုပ် ချုပ်ဆိုကြသည်။ ဖေဖော်ဝါရီ လ(၁၂)ရက်နေ့တွင် တိုင်းရင်းသားသွေးစည်းရေးဖြစ်သည့် ပင်လုံ ညီလာခံကြီးကို ဦးစီးကျင်းပလိုက်သည်။

မတ်လ (၁၉)ရက်နေ့ ဂျပန်ပလီဖောကြီး၌ကျင်းပသော ဖ.ဆ.ပ.လညီလာခံ၏ သဘာပတိအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည်။ ဇွန်လ

www.burmeseclassic.com

(၁၆)ရက်နေ့၌ ပထမတိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်တွင် အချုပ်အခြာ
 အာဏာပိုင်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံဖွဲ့ စည်းပို့ အဆိုတင်သည်။ ဇူလိုင်လ
 ၁၃-ရက်နေ့ မြို့တော်ခန်းမတွင် အရေးကြီးဆုံးသော မိန့်ခွန်းကိုပြော
 ခဲ့သည်။ ဇူလိုင်လ ၁၉-ရက်၊ စနေနေ့၊ နံနက် ၁၀နာရီ ၃၇မိနစ်
 အချိန်တွင် လူသတ်သမားများ၏ လုပ်ကြံခြင်းကို ခံလိုက်ရပေသည်။

-စင်္ဘာနီး

စိုးငြိမ်းကျမ်းကိုးစာရင်း

- ၁။ ရတနာမွန်မဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၈၁-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ
ရေနံမြေကဖေ “ဗိုလ်ချုပ်မှူးမှန်းခဲ့သော လွတ်လပ်ရေး
သာသနာ”
- ၂။ မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လ၊ အတွဲ ၃၃၊
အမှတ် ၁၀၊ မောင်ကြည်သန့် “သစ်တောကြီးများ”
- ၃။ ၁၉၉၇-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ
တက္ကသိုလ်နေဝင်း “အမှတ်တရဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း”
- ၄။ ၂၀၁၀-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈-ရက်၊ အတွဲ ၁၊ အမှတ် ၃၂
မောင်ကြော့ဝေ “ပင်လုံကပြောသော ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်”
- ၅။ ၂၀၀၀-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ မိတ်ဆွေစာပေ၊ မောင်ကြည်သန့်
“အငြင်းပွား၊ အမှတ်လွဲ၊ လူသိနည်း၊ မြန်မာ့ဖြစ်ရပ် ၁၀၀”
- ၆။ ဗိုလ်မင်းခေါင် “ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်ရဲဘော်သုံးကျိပ်”
- ၇။ ၁၉၉၇-ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ်၊ အမှတ်တရစာပေတိုက်ထုတ်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရေးသားသော
“ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးသမိုင်း” တက္ကသိုလ်နေဝင်း (ဘာသာပြန်)

- ၈။ ပထမနှိပ်ခြင်း၊ ၁၉၇၃-ခုနှစ်၊ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း၊ အတွဲ ၉။
- ၉။ ၁၉၇၉-ခုနှစ်၊ ပထမနှိပ်ခြင်း၊ စာပေဗိမာန်ပြည်သူ့လက်စစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်း “ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိ”
- ၁၀။ ၂၀၁၀-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၊ လောကသစ်စာအုပ်အမှတ်၅၂ မောင်ထင်၊ “မြန်မာ့နိုင်ငံရေးသုခမိန်”
- ၁၁။ ၁၉၈၇-ခုနှစ်၊ အနှစ်(၄၀)မြောက်အာဇာနည်နေ့၊ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြန်ကြားရေးနှင့်အသံလွှင့်ဦးစီးဌာန၊
- ၁၂။ ၁၉၆၇-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ ဒုတိယအကြိမ် သတင်းစာဆရာဦးပုကလေး၊ “ငါတို့ဗိုလ်ချုပ်”
- ၁၃။ ၁၉၇၁-ခုနှစ်၊ ပထမအကြိမ်ပုံနှိပ်၊ စာပေဗိမာန်ထုတ် “ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမိန့်ခွန်းများ”
- ၁၄။ အလင်္ကာကျော်စွာ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းတည်းဖြတ်၍ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ စာရေးဆရာ၊ ရဲဘော်၊ သခင်နှင့် ကျောင်းနေဖက်များစုပေါင်းရေးသည့် “ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ”
- ၁၅။ ၁၉၈၇-ခုနှစ်၊ အနှစ်(၄၀)မြောက်၊ အာဇာနည်နေ့။
- ၁၆။ ၁၉၉၈-ခုနှစ်၊ ပထမအကြိမ်၊ အင်းဝစာပေတိုက်မှ ကျော်ငြိမ်း၊ “ရဲဘော်သုံးကျိပ်”

တို့တောင်းလှသော ဘဝအတွင်း

ဗိုလ်ချုပ်သည်

မောင်အောင်ဆန်းဘဝ၌လည်းကောင်း၊

သခင်အောင်ဆန်းဘဝ၌လည်းကောင်း၊

ဗိုလ်တေဘဝ၌လည်းကောင်း၊

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဘဝ၌လည်းကောင်း၊

တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

ထို့ကြောင့်လည်း

လူပင်သေသော်လည်း အမည်မသေဘဲ

မြန်မာ့သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံးတွင်

ဥဒါန်းတွင်လျက် ဂျီနေပေဦးမည်။

မြန်မာ့ဓမ္မစာပေ

မိတ်ဆွေစာပေ

(၆၀)၊ ဘုရင့်နောင်လမ်းမ၊

ပေါက်တော၊ အင်းစိန်

၀၉ ၈၆ ၂၀၇၅၃